PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLI Nr. 9081 | Miercuri 8 martie 1972 | 8 PAGINI — 40 BANI

ȘEDINȚA COMITETULUI EXECUTIV AL C.C. AL P.C.R.

În ziua de 7 martie 1972 a avut loc ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român.

Au participat, ca invitați, miniștri și alți conducători ai unor organe centrale.

Comitetul Executiv a examinat proiectul Legii cu privire la activitatea de comerț interior și a hotărît ca acesta să fie supus dezbaterii publice și prezentat, spre legiferare, Marii Adunări Naționale.

În continuare, Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a examinat și aprobat propunerile privind extinderea unor avantaje acordate cooperativelor agricole de producție cultivatoare de sfeclă de zahăr și asupra producătorilor individuali, care vor livra, pe bază de contract, sfeclă de zahăr ; propunerile privind realizarea unor lucrări de investiții care urmează să fie puse în funcțiune în actualul cincinal și a soluționat probleme ale activității curente.

ÎN PAGINA A II-A

ÎN SPRIJINUL CELOR CARE STUDIAZĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL DE PARTID
Întrebări și răspunsuri

ÎN CAMPANIA AGRICOLĂ DE PRIMĂVARĂ

CALITATE înseamnă — în primul rînd — lucrări făcute la timp!

Aradul promite mai multe legume timpurii

Cooperativele agricole din județul Arad s-au angajat să livreze, anul acesta, la fondul de stat, 75 500 tone legume, cu 30 la sută mai mult decît anul trecut. Pînă în prezent, lucrările de pregătire se desfășoară bine. Terenul a fost pregătit și fertilizat pe întreaga suprafață, au fost însămînțate cu culturi timpurii circa 400 de hectare din cele aproape 2 000 ha prevăzute, iar răsadurile sînt asigurate în totalitate. Răsadurile de varză timpurie, ardei gras și vinete au fost repicate în proporție de sută la sută, iar la tomatele timpurii această lucrare s-a făcut în proporție de 30 la sută.

La cooperativa agricolă din Aradul Nou, unitate aflată în zona limitrofă a municipiului Arad, principala furnizoare de legume a piețelor orașului, toate suprafețele prevăzute cu legume timpurii au fost însămînțate. „Avem în total circa 100 de hectare pe care în acest an le vom cultiva cu legume — arăta Ion Pagu, președintele cooperativei. Temperatura solului, umiditatea și celelalte condiții fiind îndeplinite, am trecut la lucru. Drept urmare, anul acesta, legumele timpurii vor porni spre piață cu cîteva săptămîni mai devreme". O situație similară întîlnim și la cooperativa agricolă „Avîntul" din Pecica. Duminică, lucrătorii fermei legumicole erau cu toții la datorie. Anton Kömüves, președintele unității, tocmai verifica calitatea lucrărilor pe cele 10 ha de teren unde însămînțarea cepei uscate se apropia de sfîrșit. „După cum vedeți — spunea președintele — răsadurile sînt asigurate din timp, în curînd vom termina și repicatul. Astfel, ne-am creat un avans substanțial față de grafic. Este urmarea directă a aplicării acordului global, care mobilizează la lucru pe cooperatorii din sectorul legumicol, îndemnîndu-i să se ocupe de obținerea unor producții mari și cît mai timpurii". Aci, de îndată ce terenul se va zvînta, toate forțele vor fi concentrate la semănatul și plantatul legumelor în cîmp. De altfel, lîngă tarlalele care vor fi plantate peste cîteva zile cu varză timpurie au fost aduse ghivecele nutritive, asigurîndu-se totodată și materialele de protecție necesare în cazul unei eventuale scăderi de temperatură (folii de polietilenă, rogojini). Și la cooperativa agricolă din Sînleani, din cele 120 ha prevăzute a fi cultivate cu legume au și fost însămînțate peste 20 ha. „În maximum 10 zile — îmi spunea Ștefania Dragoș, șefa fermei legumicole — vom putea raporta încheierea însămînțărilor și plantării răsadurilor pe toate suprafețele ce le-am planificat cu legume timpurii".

Pe aceleași coordonate se înscriu și rezultatele altor cooperative agricole cum ar fi cele din Fîntînele, Mailat și Mănăștur etc. Peste tot, în județul Arad se acționează hotărît pentru încheierea însămînțărilor la culturile de legume din prima urgență.

Gabriel GOIA
corespondentul „Scînteii"

Inginerii, zilnic, pe cîmp

Mai mult decît în oricare altă perioadă a anului, în aceste zile prezența inginerilor și tehnicienilor agronomi este necesară în cîmp, pe tarla, acolo unde se execută semănatul, celelalte lucrări agricole de sezon. În acest mod lucrează marea majoritate a specialiștilor agricoli din județul Bihor

— Nici nu s-ar putea altfel — ne spunea ing. Al. Ilyes — inginer șef la cooperativa agricolă din Salonta. Noi avem de însămînțat în această primăvară o suprafață de aproape 3 500 ha. Facem totul pentru a executa lucrări de bună calitate și în timp. Am început cu lucerna, apoi cu ghizdeiul, iar acum însămînțăm orzul și ovăzul. Vom încheia în scurt timp și semănatul sfeclei de zahăr. Anul trecut, de pe o suprafață de

Aurel POP
corespondentul „Scînteii"

(Continuare în pag. a III-a)

DE ZIUA FEMEII

Omagiul încrederii și prețuirii noastre

Intruchipînd într-una din pînzele „primăverii omenirii" Romania Revoluționară, pictorul pașoptist Rosenthal vedea imaginea țării într-o femeie tînără cu privire senină și dîrză, neînfricată și încrezătoare, cu trupul învesmîntat în faldurile tricolorului. Ideea de a reprezenta patria-mamă prin imaginea unei femei nu era, desigur, nouă: mai mult decît o personificare alegorică, era în pînza aceasta mărturisirea uneia dintre marile năzuințe ale gîndirii revoluționare : eliberarea femeii, situarea ei în societate la rangul meritat de egală deplină a bărbatului. Aspirațiile tuturor celor născuți cu inima dreaptă nu puteau să excludă din cauzele luptei pentru condiția umană, pentru progres, unul dintre țelurile esențiale : declanșarea plenară a imenselor forțe sociale pe care femeia trebuia s-o reprezinte în lume. Convingerea că nivelul de cultură al unei societăți „se caracterizează cel mai bine prin situația juridică a femeii" — cum spunea Lenin — a devenit o condiție sine qua non a luptelor pentru eliberare, aspirația femeilor spre libertate înscriindu-se ca un corolar al progresului social și al tuturor transformărilor de epocă făurite de popoare.

Realitatea contemporană atestă însă faptul că numai socialismul a creat și statornicit cu adevărat, ca țel conștient, respectul, grija societății față de femeie. Conștiințindu-i prin legi imuabile egalitatea de drepturi. Acordîndu-i multilateral condiția umană refuzată integral. Firească și dreaptă ca însăși natura, această restituire nu putea fi deplin înfăptuită decît de o societate care face din dreptate și echitate piatra de temelie a edificiului ei.

Smulsă din încîlcitul labirint al prejudecăților cu demnitatea capabilă de a respinge misoginismul inventat de burghezia care degrada sentimentul înlocuindu-l cu interesul (tinzînd astfel s-o transforme într-un simplu obiect fără opinie, lipsit de cuvîntul în treburile fundamentale ale vieții noi, femeia, tovarășa noastră, este părtașă și corresponsabilă la tot ce făurim, a dezvoltării societății noi.

O întîlnim pretutindeni. În fabrici și uzine, pe marile șantiere ale construcțiilor socialiste, pe ogoarele cooperativizate, în școli și laboratoare, în altă vocație decît aceea de a se afla la periferia vieții sociale), femeia și-a arătat în anii luptei revoluționare și în epoca construirii socialismului în țara noastră, adevărata ei măsură. Ca ființă capabilă să-și rostească răspicat forul suprem al puterii de stat, în organizațiile de partid și obștești, oriunde se muncește și se creează. Acesta este marea, reala condiție a egalității în drepturi, principala chezășie a afirmării multilaterale a femeii în viața politică, economică și socială a țării.

Noua ei condiție consfințită prin legile scrise ale țării mai are însă de înfruntat, pe alocuri, mentalități retrograde, străine de spiritul și litera cadrului general instituționalizat. De aceea, întru obținerea deplinei eficiențe sociale se impune pretutindeni confirmarea în practică fără „rezerve", fără declarații de „bunăvoință" sau festiviste, a uneia din marile certitudini ale socialismului : participarea și mai largă a femeilor la toate problemele societății, integrarea lor multilaterală în activitatea productivă, recunoașterea deplină a competenței lor pînă la acordarea marilor responsabilități de care știu să se achite exemplar. În acest sens, „condiția femeii" se cere a fi completată, ca un corolar al perfecționării vieții noastre sociale. Ca o echitabilă împlinire la tot ceea ce a făcut socialismul pentru femeie, pentru o deplină punere în valoare a rezervelor de pricepere și hărnicie, de exigență și omenie ale acestei enorme forțe sociale.

Această forță reprezintă jumătate din potențialul suprem al inteligenței noastre, al întregii noastre națiuni.

Ioan GRIGORESCU

(Continuare în pag. a VII-a)

Cheia de boltă a unei activități economice eficiente :
- PRODUCTIVITATE ÎNALTĂ
- CHELTUIELI MATERIALE REDUSE
- CALITATE SUPERIOARĂ

Replica faptelor și a argumentului economic ÎMPOTRIVA INERȚIEI DIN UNELE BIROURI ȘI ATELIERE

CONFRUNTĂRI PE TEMA PRODUCTIVITĂȚII MUNCII

Planul pe acest an prevede o creștere de 8 la sută a productivității muncii în industrie, vizîndu-se ca pe această cale să se realizeze trei sferturi din sporul de producție planificat. Dar, așa cum s-a subliniat în rezoluția Conferinței pe țară a cadrelor de conducere din întreprinderi și centrale industriale și de construcții, comitetele și consiliile oamenilor muncii, colegiile ministerelor trebuie **să considere drept minimale sarcinile de creștere a productivității muncii stabilite prin planul pe 1972 și pe întregul cincinal,** iar pentru depășirea acestor prevederi conducerea partidului a indicat să se elaboreze ample planuri de măsuri, să se depisteze și să se pună sistematic în valoare resursele care asigură sporirea forței productive a muncii. Ne aflăm în faza în care în întreprinderi și centrale industriale se întocmesc aceste programe de acțiune, se identifică noi rezerve pentru creșterea productivității muncii, dovedindu-se încă o dată că în acest domeniu nimeni nu poate spune că are nevoie să vină altcineva, de la minister, să rezolve problemele, că **stă în puterea fiecărui colectiv de întreprindere să le soluționeze cu succes.**

De altfel, în numeroase întreprinderi și centrale industriale, încă la recentele adunări generale ale oamenilor muncii s-au analizat aceste probleme, iar în planurile adoptate cu acest prilej s-au prevăzut măsuri cuprinzătoare, de mare eficiență pentru creșterea productivității muncii ; angajamentele luate în întrecerea socialistă pe 1972 au, ca unul din principalele obiective, tocmai depășirea nivelurilor stabilite prin plan la acest indicator.

— Investigînd și evaluînd posibilitățile de care dispunem, am ajuns la concluzia că în unele din întreprinderile centralei noastre indicele productivității muncii poate fi sensibil ameliorat — ne spunea tov. Giovanni Portelli, director în Centrala industrială de utilaje textile și articole casnice. De pildă, în unitatea de bază a centralei productivitatea muncii poate fi mărită cu 2 la sută față de plan.

— Ce modalități de acțiune aveți în vedere pentru realizarea acestui spor ?

— Am întocmit un program de lucru prin care vizăm aplicarea unui șir de măsuri tehnice și tehnologice, îmbunătățirea transportului intern, mecanizarea unor operații, reducerea consumului de manoperă în secțiile auxiliare și anexe, intensificarea cooperărilor în producție cu unități din cadrul centralei și din afara ei, reciclarea muncitorilor și a tehnicienilor și multe altele. Se va înțelege mai bine importanța acestor măsuri, prin următorul calcul : dacă s-ar fi menținut productivitatea muncii din 1971, pentru a realiza producția planificată în anul curent mai erau necesari, în unitatea productivă pe care este grefată centrala, încă 100 salariați.

La fel se procedează în aceste zile și în multe alte unități economice. La Fabrica de confecții din Focșani, de pildă, s-a prevăzut ca prin reorganizarea activității într-un număr de secții, reamplasarea fluxurilor tehnologice, mecanizarea transportului semifabricatelor, îmbunătățirea normării muncii și alte măsuri, producția globală să crească în acest an cu aproape 90 milioane lei, exclusiv pe seama creșterii productivității muncii. Un spor de 600 000 lei la valoarea producției globale se va asigura, în acest an, numai prin creșterea productivității muncii și la Fabrica de confecții din Dorohoi, însemnate rezerve fiind puse în evidență și la fabricile de confecții din Botoșani și Vaslui, ca și în alte multe unități ale industriei ușoare. O intensă preocupare pentru mărirea forței productive a muncii o manifestă și colectivele Uzinei de autoturisme din Pitești, Uzinei de tractoare și Uzinei de camioane din Brașov, ale Întreprinderii de piese radio și semiconductori din București și cele ale combinatelor siderurgice din Galați și Hunedoara, precum și din multe alte întreprinderi industriale.

„O producție mai mare cu o cantitate de muncă din ce în ce mai mică" — iată un obiectiv ce însuflețește colectivele a numeroase întreprinderi din majoritatea ramurilor industriale. Aceasta este o primă concluzie pe care am consemnat-o în investigațiile noastre. Dar oricît de consistente ar fi rezervele depistate pentru creșterea productivității muncii, viața demonstrează că resursele în acest domeniu sînt, în mod practic, inepuizabile. Bunăoară, în acest an, la uzina „Independența" din Sibiu s-a planificat ca productivitatea muncii să sporească cu 13 la sută, iar pe ansamblul centralei industriale a mătăsii — cu 15,1 la sută comparativ cu nivelul din anul trecut. Sînt plafoane maxime ? Nu ! — este părerea muncitorilor și specialiștilor cu care am discutat. Părere realistă, fundamentată pe posibilitățile existente în unitățile respective, în secții și ateliere, la locurile de

Dan MATEESCU
Nicolae BRUJAN

(Continuare în pag. a III-a)

PAGINA A V-A

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

• DISCURS DESPRE CALITATE • LIPSA DE „MĂSURĂ" POATE ÎNTRECE ORICE MĂSURĂ • ASPRIMEA BINEFĂCĂTOARE ÎN CONFLICT CU „APĂRĂTORII" CARE... LOVESC

PAGINA A VI-A

DIN LUMEA ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII

În loc de rezolvare, scrisorile rămîn în sertare...

• RECORDURI NEDORITE : ȘTAMPILELE ARĂTAU ANUL 1969 ! • SOLUȚIONAREA SCRISORILOR... REVINE SECRETAREI-DACTILOGRAFE ? • O PROPORȚIE SEMNIFICATIVĂ

Însemnări de la Consiliul popular județean Ilfov

La Consiliul popular județean Ilfov au fost înregistrate în cursul anului trecut 4 065 de scrisori — cuprinzînd diferite sesizări, reclamații și propuneri — primite de la cetățeni. Alte 639 de scrisori au sosit în lunile ianuarie și februarie a.c. Cum e de înțeles, scrisorile oferă consiliului popular, comitetului executiv al acestuia posibilități suplimentare în vederea cunoașterii principalelor probleme care-i preocupă pe cetățenii din orașele și satele județului, inițierii unor acțiuni eficiente pentru îndreptarea deficiențelor semnalate. Analizate cu atenție și răspundere, în majoritatea serviciilor și direcțiilor consiliului popular, scrisorile își dovedesc rolul de mijloc important de cunoaștere a problemelor județului, de îmbunătățire a activității în cele mai diverse domenii.

Meritele unei asemenea preocupări — ce se face simțită, spre exemplu, în ultimul timp în cadrul direcției de gospodărie comunală și locativă, direcției administrației locale de stat ș.a. — sînt subliniate, o dată în plus, de situația total diferită pe care am întîlnit-o, din păcate, în cadrul altor compartimente ale instituției : în afară de faptul că nu trag nici un fel de concluzii din conținutul scrisorilor primite și nu informează comitetul executiv în vederea adoptării măsurilor corespunzătoare, aceste compartimente lasă numeroase scrisori nerezolvate luni în șir. Din datele statistice existente la consiliul popular rezultă că, anul trecut, au fost soluționate cu întîrziere — în unele cazuri de luni și luni de zile — 685 de scrisori. „Recordul" în această privință l-au deținut direcția generală a agriculturii, industriei alimentare și apelor (director general ing. Nicolae Stoica), direcția industriei locale (director Vasile Goglea), direcția sanitară (director dr Virgil Brătulescu).

Direcția generală a agriculturii, bunăoară, avea „în sold", la sfîrșitul anului trecut, 42 de scrisori nerezolvate, dintre care 20 datînd din anii 1969 și 1970 (?!) Trebuie precizat că printre restanțe se aflau nu numai scrisori ridicînd probleme și solicitări personale, adresate de diferiți cetățeni — deși și acestea își au importanța lor — ci și sesizări de interes mai larg, obștesc, al căror conținut ar fi trebuit să rețină în mod deosebit atenția direcției generale și a comitetului executiv. Să exemplificăm. La 25 august 1971, redacția ziarului nostru a trimis Comitetului executiv al Consiliului popular județean Ilfov o sesizare privind daunele aduse culturilor agricole din comuna Periș și localitățile învecinate de către păsările stricătoare și necesitatea luării unor măsuri pentru stîrpirea acestora. Sesizarea a fost repartizată direcției generale a agriculturii. De prisos să insistăm asupra necesității verificării neîntîrziate a situației și luării măsurilor ce se impuneau. Oricît ar fi de mirare dar această scrisoare importantă a zăcut prin sertare aproape trei luni și ar mai fi stat poate mult...

Alexandru STROE

(Continuare în pag. a II-a)

România și noile state independente din Africa

COLABORARE PRIETENEASCĂ ÎN CONTINUĂ ASCENDENȚĂ

Opinia publică din țara noastră a primit cu profund interes și vie satisfacție știrea despre apropiata vizită a președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, într-o serie de țări ale Africii. Această vizită se înscrie ca moment de cea mai mare însemnătate în dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare cu aceste state, în întărirea solidarității cu noua Africă, în lupta pentru pace și progres social.

După cum este cunoscut, România, avînd ca obiectiv central al politicii sale externe adîncirea relațiilor frățești multilaterale cu țările socialiste, acționează pentru extinderea relațiilor cu toate statele lumii, indiferent de orînduire socială, o preocupare constantă fiind dezvoltarea relațiilor cu tinerele state independente. În acest context, un loc remarcabil ocupă statele independente ale continentului african.

Poporul român a urmărit cu caldă simpatie și solidaritate internaționalistă lupta grea și îndelungată dusă de popoarele Africii pentru cucerirea independenței naționale, a salutat cu bucurie victoriile înregistrate de ele în această luptă. Manifestînd deplină înțelegere față de aspirațiile popoarelor care au scuturat jugul colonial spre dezvoltare de sine stătătoare și progres, poporul nostru urmărește cu sentimente de solidaritate eforturile pe care le depun tinerele state independente africane pentru consolidarea independenței politice prin construirea unei baze economice corespunzătoare. Se bucură de tot sprijinul poporului nostru, al României socialiste măsurile progresiste întreprinse de tinerele state africane pe linia valorificării resurselor naturale în interesul propriei dezvoltări, a edificării unei economii naționale de sine stătătoare. **„Poporul român — subliniia tovarășul Nicolae Ceaușescu — salută prefacerile înnoitoare care au loc pe continentul Africii, promovează relații de colaborare cu tinerele state africane, sprijină din toată inima eforturile lor îndreptate spre dezvoltarea vieții economice și sociale, afirmarea nestingherită a ființei lor naționale. Renașterea popoarelor continentului african, a celorlalte popoare ținute pînă nu de mult în stare de dependență economică și politică, participarea lor activă la soluționarea problemelor internaționale reprezintă un factor de seamă în lupta pentru pace și progres social".**

Ca o expresie a acestei poziții consecvent internaționaliste, România a salutat cu satisfacție apariția noilor state africane independente, a stabilit cu ele relații diplomatice, economice, politice și în alte domenii. Pentru dinamica relațiilor noastre cu țările africane este caracteristic faptul că, dacă în 1965 România avea re-

Emilian MANCIUR

(Continuare în pag. a VII-a)

Excelenței Sale
Domnul ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Vă mulțumesc foarte mult pentru felicitările călduroase pe care mi le-ați transmis cu prilejul numirii mele în funcția de prim-ministru. Apreciez profund sentimentele bune și prietenești exprimate în telegrama dumneavoastră. Împărtășesc speranțele dumneavoastră că relațiile noastre prietenești se vor întări, în continuare, spre avantajul reciproc al ambelor noastre popoare.

Cu cea mai înaltă considerațiune,

R. M. KAWAWA
al doilea vicepreședinte și prim-ministru al Republicii Unite Tanzania

În sprijinul celor care studiază în învățământul de partid

De ce este necesară devansarea dinamicii salariului mediu de către dinamica productivității muncii?

„Din documentele de partid apărute în ultimii ani — ne scrie tov. Ioan Gheorghe, tehnician la fabrica „23 August" din Satu-Mare — am reținut, între alte probleme importante ale dezvoltării economice, accentul pus pe corelația dintre creșterea productivității muncii și sporirea salariului. Pentru o mai exactă înțelegere a legăturii care există între aceste procese economice, aș dori o precizare detaliată în acest sens".

Dezvoltarea armonioasă, echilibrată și în ritmuri susținute a economiei naționale este de neconceput fără respectarea anumitor corelații fundamentale ce decurg din cerințele obiective ale reproducției socialiste lărgite. Una dintre aceste corelații, avînd profunde implicații în ansamblul mecanismului economic, o constituie **devansarea ritmului de creștere a productivității muncii, față de ritmul de sporire a salariului mediu.** Planificarea și urmărirea acestei corelații sînt necesare **atît la nivelul întregii economii, cît și al fiecărei întreprinderi în parte.**

Corelația dintre productivitatea muncii și salariul mediu își relevă pe deplin sensul în strînsă legătură cu o altă corelație fundamentală a reproducției lărgite, și anume **cea dintre dinamica producției și dinamica fondului de salarii.** Este cunoscut că volumul total al producției — **produsul social,** cum este denumit în economia politică — are destinații multiple : o parte este folosită pentru recuperarea cheltuielilor materiale efectuate în realizarea producției. Ceea ce rămîne constituie **venitul național,** care se împarte în **fond de acumulare** și **fond de consum** — ultimul deținînd ponderea covîrșitoare. La rîndul său, fondul de consum este alcătuit din **fondul de consum individual** — a cărui expresie o constituie tocmai fondul de salarii (totalitatea mijloacelor bănești destinate de stat retribuirii salariaților) — și **fondul de consum social** (fondurile alocate de stat pentru acțiuni social-culturale, asistență socială etc.).

Ținînd seama de toate acestea, reiese limpede de ce ritmul de creștere a producției, ca parte întreagă, trebuie să devanseze simțitor pe cel al fondului de salarii, ca parte componentă. Numai în condițiile în care această cerință este respectată, este posibilă recuperarea cheltuielilor materiale făcute în procesul producției și asigurarea mijloacelor necesare pentru lărgirea ei în continuare, ca și pentru îmbunătățirea condițiilor generale de viață ale societății.

Asigurarea unui ritm mai înalt de creștere a producției, comparativ cu sporirea fondului de consum individual — adică a fondului de salarii — impune neconditionat ca ritmul de creștere a productivității muncii — pîrghia hotărîtoare pentru sporirea producției — să devanseze creșterea salariului mediu (fondul de salarii raportat la numărul de salariați).

Implicațiile economice ale acestei corelații ne apar cu deplină claritate dacă urmărim evoluția prețului de cost al producției. Se știe că sporirea productivității muncii determină diminuarea cheltuielilor de salarii pe unitatea de produs, în timp ce majorarea salariilor acționează în sensul sporirii acestor cheltuieli, parte inseparabilă a prețului de cost. Drept urmare, creșterea mai rapidă a productivității muncii, în comparație cu salariul mediu, este de natură să determine o micșorare a cheltuielilor de salarii pe unitatea de produs, respectiv a prețului de cost. Pentru a fi mai expliciți, să presupunem, spre exemplu, că o întreprindere cu 200 de salariați urmează să fabrice într-o lună 2 000 unități de produse, pentru care i-a fost alocat un fond de salarii, să zicem, de 360 000 de lei. Mai avem în vedere că, pentru fiecare produs, cota de beneficiu totalizează 25 de lei. În condițiile cînd productivitatea muncii sporește cu 10 la sută, același efectiv de salariați va fabrica 2 200 unități de produse. Dacă în aceeași perioadă fondul de salarii crește și el, de pildă, cu 5 la sută, celor 200 de salariați li se vor plăti drept salarii 378 000 de lei. Deci salariul mediu se va ridica de la 1 800 la 1 890 lei, adică tot cu 5 la sută. Dar de data aceasta fondul de salarii majorat cu 5 la sută s-a plătit nu pentru 2 000 de produse, ci pentru 2 200 produse, ceea ce face ca cheltuielile de salarii să scadă de la 180 de lei pe bucată la circa 171 de lei. Cei aproape 9 lei economisiți la fiecare produs contribuie la majorarea volumului de acumulări al societății ; astfel, respectiva întreprindere va fi în măsură să aloce la buget 34 lei la fiecare produs, în loc de 25 de lei cît se planifícase inițial. Rezultă deci că, **numai atunci cînd fiecărui procent de creștere a salariului mediu îi corespunde un procent superior de creștere a productivității muncii se pot asigura condițiile pentru reducerea costurilor de fabricație, implicit pentru majorarea acumulărilor.** Dimpotrivă, dacă productivitatea muncii ar crește în același ritm sau ar rămîne în urma creșterii salariului mediu, acumulările statului, în primul caz, ar rămîne la același nivel, iar în al doilea caz, s-ar micșora (considerînd, bineînțeles, că celelalte cheltuieli de producție ar rămîne neschimbate) ceea ce, la scara economiei naționale, ar însemna incetinirea ritmului de creștere a venitului național, de dezvoltare a economiei.

Din cele spuse pînă acum se desprinde faptul că **nu poate fi vorba de progres economic și social atîta vreme cît ritmul de creștere a producției și productivității muncii nu devansează pe cel al salariului.** Mai mult, **pentru economia națională e importantă nu numai asigurarea unei creșteri cu precădere a productivității muncii față de salariul mediu, ci și obținerea unui anumit grad de devansare, a unui ecart cît mai mare între cei doi indicatori.**

Înțelegerea temeinică a necesității creșterii mai rapide a productivității muncii în raport cu salariul mediu ne obligă să ținem seama și de alte aspecte ; în primul rînd, de faptul că pentru sporirea continuă a productivității muncii este necesară realizarea unor investiții în mașini și utilaje moderne, asimilarea unor tehnologii avansate. Or, aceste cheltuieli se răsfrîng în prețul de cost al producției, în sensul creșterii ponderii cheltuielilor materiale. Dacă creșterea respectivă n-ar fi compensată în parte prin economiile provenite din micșorarea cheltuielilor de salarii — tocmai ca rezultat al măririi productivității muncii într-un ritm mai rapid decît a salariului mediu — s-ar ajunge la o urcare a prețului de cost, ceea ce nu poate fi acceptat. Acest fapt l-a avut în vedere Marx cînd a arătat că **„creșterea productivității muncii constă tocmai în aceea că partea de muncă vie se micșorează, pe cînd munca trecută se mărește, dar în așa fel încît suma totală de muncă cuprinsă în marfă scade ; așadar, în aceea că munca vie scade, mai mult decît crește cea trecută"** („Capitalul", vol. III, partea I, Ed. politică, 1956, p. 259).

Devansarea ritmului salariului mediu de către ritmul de creștere a productivității muncii este determinată, alături de necesitatea sporirii acumulărilor, și de aceea a **asigurării stabilității circulației mărfurilor și banilor.** Se știe că veniturile bănești ale populației sînt provenite, în marea lor majoritate, din salarii. Or, dacă salariile ar spori în aceeași proporție cu productivitatea muncii, atunci fondurile de mărfuri destinate pieței, consumului individual ar crește — în condițiile reproducției lărgite — într-un ritm mai mic, deoarece masa totală a producției nu este formată numai din bunuri de consum : ea conține, în structura sa, și mijloace de producție destinate consumului productiv. S-ar ajunge, prin urmare, la o neconcordanță între suma totală a salariilor și cea a mărfurilor din rețeaua comercială ; cu alte cuvinte, oamenii ar avea mai mulți bani decît valoarea produselor existente pe piață, ceea ce ar duce, inevitabil, la creșterea prețurilor, la subminarea monedei, la scăderea puterii ei de cumpărare.

Cineva ar fi, poate, tentat să se întrebe : de ce nu se procedează la o majorare a salariului mediu corespunzător sporului de productivitate a muncii, realizat pe fiecare întreprindere sau salariat în parte ? Nu este posibilă și nici normală o asemenea situație. Și iată de ce. Așa cum arătam mai înainte, o mare parte din sporul de productivitate se obține prin ridicarea nivelului de dotare tehnică. Or, se știe că lărgirea fondului de mijloace tehnice într-o întreprindere sau alta, modernizarea vechilor unități industriale se înfăptuiesc pe seama acumulărilor realizate anterior de toate unitățile din economie.

Este firesc, deci, ca efectele creșterii productivității muncii, obținute ca urmare a efortului colectiv al întregii societăți, să se răsfrîngă asupra tuturor salariaților, și nu numai asupra celor dintr-o unitate sau alta, unde momentan gradul de echipare tehnică a crescut. Aceasta se și înfăptuiește prin majorările generale de salarii aplicate periodic. În acest fel, fiecare salariat beneficiază pe de o parte de creșterea de salariu, corespunzător rezultatelor sale individuale, iar pe de altă parte de măririle periodice ale acestuia ce se înfăptuiesc în concordanță cu dezvoltarea de ansamblu a economiei.

Rezultă, așadar, că **creșterea mai rapidă a productivității muncii decît salariul mediu constituie o cauză a întregii societăți.** Acest adevăr fundamental l-a pus în evidență o dată mai mult recenta Conferință pe țară a cadrelor de conducere din întreprinderi și centrale industriale și de construcții. În cuvîntarea ținută cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu aprecia că **„Respectarea corelației între creșterea productivității muncii și creșterea salariului mediu are o importanță hotărîtoare pentru asigurarea dezvoltării echilibrate și în ritm susținut a economiei — și, de aceea, ministerele, centralele și întreprinderile au datoria de a acorda cea mai mare atenție bunei gospodăriri a fondului de salarii. Trebuie înțeles că bunăstarea oamenilor muncii nu poate crește decît ca rezultat al creșterii producției și productivității muncii, al sporirii eficienței economice a întreprinderilor..."**

În întreaga sa politică economică, partidul nostru a urmărit cu consecvență asigurarea unei corelații optime între ritmurile de creștere a productivității muncii, respectiv a salariului mediu. Unei sporiri cu 22,6 la sută a salariului mediu în anii cincinalului precedent i-a corespuns, în aceeași perioadă, o majorare cu circa 41 la sută a productivității muncii.

În actualul cincinal se prevede îmbunătățirea, în continuare, a acestei corelații. De pildă, față de majorarea salariului mediu cu 26 la sută se prevede un ritm de creștere a productivității muncii pe salariat în industrie de 40—47 la sută. Tocmai în acest scop se impun eforturi stăruitoare din partea tuturor colectivelor de oameni ai muncii, a organelor de conducere din fiecare întreprindere și centrală, atît pentru creșterea continuă a producției și a productivității muncii, pentru folosirea cît mai eficientă a întregului potențial productiv, cît și pentru buna gospodărire a fondului de salarii, punîndu-se capăt oricăror tendințe de utilizare a lui nerațională. Pentru că numai pe această cale sînt create noi resurse economice pentru dezvoltarea forțelor de producție, pentru ridicarea, în continuare, a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii — scopul fundamental al societății noastre socialiste.

Ioan ERHAN

Combinatul de exploatare și industrializare a lemnului Arad a dobîndit, prin produsele sale de înaltă calitate, o marcă de prestigiu pentru numeroși beneficiari interni și din 25 de țări ale lumii. Din fabricile sale, C.E.I.L. Arad furnizează anual mari cantități de cherestea, parchet, plăci aglomerate, mobilă. Linie modernă, aspect plăcut, funcționalitate multiplă — iată caracteristicile esențiale ale mobilei de Arad, care reunește o gamă variată de garnituri, de la cele mai simple, pînă la mobila-stil, cu sculpturi ingenios realizate.
În fotografie : holul „Dix" executat la C.E.I.L.—Arad.

LA I. R. E. IAȘI

O experiență merituoasă în pregătirea electricienilor

Inginerul Vlad Vasiliu, directorul Întreprinderii de rețele electrice Iași, ne conduce într-o sală curată, elegantă. Observăm pe pereți și pe niște panouri mari o instalație complexă de rețele și relee cu chei de comandă, clapete de contact, sute de becuri. Aici ne întîmpină un tînăr, Viorel Vasiliu, inginerul șef al întreprinderii. (Nu este ruda directorului. Este numai o potrivire de nume. De fapt, la I.R.E. Iași sînt mai mulți salariați cu numele Vasiliu).

Aflăm de la inginerul șef Viorel Vasiliu, acum profesor-instructor, că instalația complexă este destinată instruirii electricienilor și dispecerilor de ture din stațiile de transformare.

Urmărim împreună cu cursanții, aflați la ora de pregătire profesională, modul cum funcționează „simulatorul de manevre". Această instalație, concepută de inginerul șef și de inginerul Teodor Oatu redă, în miniatură, dar cu aceleași caracteristici funcționale, întregul proces tehnologic al unei stații electrice de transformare a curentului din rețeaua de 110 kV în curent de medie tensiune pentru consumatori. I.R.E. Iași are 14 astfel de stații care preiau curent din peste 365 km rețele de 110 kV și le transformă pentru alți 4 000 km linii de medie tensiune, pentru numeroși beneficiari : unități economice și gospodării ale cetățenilor de la orașe și sate. Pentru buna lor funcționare, electricienii trebuie să aibă o înaltă calificare, să supravegheze instalațiile și să intervină cu promptitudine la cea mai mică avarie. O pregătire, pe instalații adevărate, nu este, practic, posibilă. Aceasta, pentru că s-ar crea situații dificile și chiar avarii cu mari întreruperi și pierderi de curent electric. De aceea, s-a recurs la crearea simulatorului de manevră, cu ajutorul căruia își perfecționează pregătirea electricieni de stații, dispeceri de ture, coordonatori de manevră, precum și studenții și elevii aflați în practică.

Pentru a se extinde experiența căpătată de ieșeni în perfecționarea electricienilor, Centrala industrială de transport și distribuție a energiei electrice a organizat, recent, la I.R.E. Iași, un schimb de experiență pe această temă. Au participat inginerii șefi adjuncți și alte persoane care se ocupă cu problemele de personal și învățămînt, de protecția muncii, relee și automatizări din cadrul întreprinderilor de rețele electrice din țară.

Separat de pregătirile pe simulatorul de manevre, oaspeții au asistat și la testările cursanților pe instalații automatizate, care se fac la alt tablou cu comandă programată pentru răspunsuri corecte sau greșite.

Ambele instalații au fost realizate cu forțe proprii ale întreprinderii ieșene, în cadrul activului de autoutilare.

În prezent, la I.R.E. Iași se continuă perfecționarea simulatorului de manevre, prin introducerea unui programator electronic cu memorii pe benzi magnetice, astfel încît să se poată efectua, de către electricieni, antrenamente în ture de cîte patru ore. „Simulatorul" ieșean este, pînă în prezent, cea mai modernă instalație de acest fel din țară.

Manole CORCACI
corespondentul „Scînteii"

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

Ce se înțelege prin reproducția lărgită a forței de muncă?

În calitate de cursant al unui cerc de studiere a politicii economice a partidului — ne scrie tov. Arcadie Bertuș, maistru la întreprinderea de articole metalice din Arad — am întîlnit, în materialele bibliografice ce mi-au fost recomandate pentru studiul individual referiri la reproducția lărgită a forței de muncă. În general vorbind, noțiunea îmi este cunoscută. În scopul aprofundării cunoștințelor în acest domeniu, v-aș ruga să formulați o explicație mai amplă.

Socotim că ar fi necesară mai întîi o succintă caracterizare a însuși procesului reproducției lărgite. În acest sens se cuvine reținut că reproducția, reluarea continuă a procesului de producție, este un proces obiectiv necesar, o condiție esențială a existenței societății omenești. În condițiile în care reluarea procesului de la o etapă la alta are loc în proporții tot mai mari, avem de-a face cu o **reproducție lărgită.** Aceasta implică reproducerea pe scară lărgită atît a forțelor de producție — ce definesc latura tehnică a modului de producție — cît și a relațiilor de producție — latura lui socială. Reproducția lărgită a forțelor de producție înseamnă în egală măsură reluarea la proporții crescute a producției mijloacelor de producție și în cadrul lor a fiecărui element component — mijloace de muncă, obiectele muncii, sursele de energie, cît și a procesului de pregătire a forței de muncă — respectiv omul, cu priceperea și deprinderea sa de a munci, elementul principal al forțelor de producție.

În definitiv ce se înțelege prin reproducție lărgită a forței de muncă ? **Un proces complex de asigurare a condițiilor pentru folosirea deplină și rațională a întregului potențial uman existent la un moment dat,** pentru transformarea acestuia într-un factor tot mai activ de dezvoltare multilaterală a societății. Reproducția lărgită a forței de muncă are de fiecare dată un conținut concret-istoric bine determinat. **În condițiile actuale, ea are drept parametri de referință revoluția științifico-tehnică,** ale cărei cuceriri au determinat și determină mutații radicale în toate laturile și componentele procesului de producție, **precum și cerințele specifice dezvoltării economiei noastre naționale și construcției socialiste în ansamblu.**

Reproducția lărgită a forței de muncă este analizată și apreciată cu ajutorul unor indicatori cantitativi și calitativi.

Din punct de vedere cantitativ, **reproducția lărgită a forței de muncă implică refacerea capacității de muncă consumate, formarea de noi generații de oameni ai muncii** care să înlocuiască forța de muncă ce iese în mod natural din producție și să satisfacă necesitățile lărgirii activității productive și social-culturale.

În ceea ce privește latura calitativă, trebuie avute în vedere două aspecte : mai întîi schimbările în structura profesională, în sensul **creșterii ponderii lucrătorilor care deservește direct mașinile, cît și a inginerilor, tehnicienilor, oamenilor de știință** ; în al doilea rînd, reproducția lărgită a forței de muncă implică **ridicarea continuă a cunoștințelor tehnice și culturale cerute de fiecare profesie în parte** — cerințe ce își găsesc concretizarea, pe de o parte, în lărgirea profilului diferitelor profesiuni o dată cu reducerea specialităților înguste, și, pe de altă parte, în creșterea nivelului de cultură generală al muncitorilor.

Realitatea atestă că, în cadrul politicii economice a partidului nostru, preocupările pentru a asigura reproducția lărgită a forței de muncă ocupă un loc deosebit. Lărgirea bazei tehnico-materiale a țării, creșterea impetuoasă a industriei și extinderea serviciilor au dus la sporirea notabilă a numărului de salariați și, în același timp, la mărirea gradului de ocupare a forței de muncă. În anul 1970, de pildă, numărul mediu al salariaților a ajuns la circa 5 100 000, ceea ce înseamnă o creștere de circa 800 000 față de anul 1965. În actualul cincinal, pe temelia continuării procesului de industrializare socialistă, a dezvoltării urbanizării și serviciilor, numărul salariaților va crește, pe ansamblul economiei naționale, cu peste 1 milion. **În concepția partidului nostru, cota înaltă a acumulării prevăzute în cincinalul 1971—1975 răspunde în egală măsură și cerinței obiective de a realiza antrenarea în producție a unor noi contingente de brațe de muncă.**

O constantă a politicii partidului în domeniul reproducției lărgite a forței de muncă a fost și continuă să fie asigurarea unui raport corespunzător între populația ocupată în agricultură și în sectoarele neagricole. Eforturile susținute în această direcție au dus la reducerea populației ocupate în agricultură de la 74,1 la sută în anul 1950, la 49,1 la sută în anul 1970. Pe baza măsurilor întreprinse în spiritul Directivelor Congresului al X-lea al P.C.R., ponderea populației ocupate în ramurile neagricole în totalul populației ocupate urmează să ajungă pînă în anul 1975 la 60 la sută. Circa trei pătrimi din totalul noilor locuri de muncă vor fi afectate muncitorilor. Clasa muncitoare va acumula noi creșteri mai ales în județele în care, pînă nu de mult, populația agricolă deținea ponderi de 60—70 la sută.

Aceste mutații structurale semnifică **sporirea generală a rîndurilor clasei muncitoare și implicit întărirea rolului ei de clasă conducătoare în societatea noastră.** Ele vor avea profunde repercusiuni pozitive pe toate planurile vieții noastre sociale, asigurînd un grad mai înalt de productivitate a muncii, creșterea mai rapidă a venitului național, ridicarea nivelului general de civilizație și de bunăstare a poporului. O dată cu creșterea numărului muncitorilor, o bună parte a populației va fi antrenată în sectoarele educației, culturii, științei, sănătății și ale serviciilor. **Această situație atestă capacitatea societății noastre socialiste de a se înscrie cu succes pe traiectoria tendințelor celor mai moderne în reproducția lărgită a forței de muncă.**

În ceea ce privește latura calitativă a reproducției lărgite a forței de muncă, vizînd ridicarea calificării tuturor categoriilor de oameni ai muncii, se știe că dezvoltarea generală a economiei noastre în anii socialismului a determinat o sensibilă modificare a proporției între muncitorii calificați și cei necalificați. Dacă în anul 1930 muncitorii calificați reprezentau doar 39 la sută din totalul muncitorilor, în anul 1970 ponderea lor a ajuns la 82 la sută.

Sarcinile deosebit de complexe ale dezvoltării și modernizării economiei naționale în pas cu noile cuceriri ale științei și tehnicii solicită **cadre tot mai bine pregătite în toate eșaloanele activității.** Tocmai în acest spirit, și pornind de la unele neajunsuri care mai persistă încă în acest domeniu, au fost stabilite un șir de măsuri cum ar fi : calificarea prin școli pînă în anul 1975 a 1 060—1 070 mii cadre, din care 690—700 mii muncitori calificați, 230—235 mii cadre cu pregătire medie de specialitate, 135—140 mii cadre cu pregătire superioară ; apropierea învățămîntului de producție, la toate nivelurile de școlarizare, prin intensificarea pregătirii practice a elevilor și studenților ; generalizarea pînă în anul 1973 a învățămîntului obligatoriu de 10 ani.

Concomitent, a fost conceput un vast sistem de perfecționare a pregătirii lucrătorilor din unitățile socialiste care urmărește împrospătarea și îmbogățirea sistematică a cunoștințelor profesionale (reciclarea), obținerea unei calificări suplimentare pe lîngă profesia de bază (policalificarea), schimbarea calificării în cazurile în care profesia de bază nu mai corespunde cerințelor tehnicii moderne și structurii economiei naturale (recalificarea), însușirea unor metode și procedee moderne în domeniul conducerii și organizării științifice a producției și a muncii.

Importante sarcini revin în această privință conducerilor uzinelor, centralelor și ministerelor, care trebuie să aibă permanent în atenția lor problema pregătirii cadrelor calificate de care are nevoie economia națională. Tocmai în felul acesta se pot asigura deplina folosire a capacităților de producție, a tehnicii noi, realizarea sarcinii trasate de partid de a se generaliza schimbul II și a se introduce și extinde schimbul III. Conducerile unor întreprinderi încearcă să justifice incetineala cu care acționează în această direcție prin lipsa cadrelor calificate, dar continuă să neglijeze tocmai luarea măsurilor necesare pentru pregătirea și perfecționarea cadrelor.

Ținînd seama de caracteristicile factorului uman, de sarcinile actuale și de perspectivă ale construcției socialiste în țara noastră, reproducția lărgită a forței de muncă presupune totodată armonizarea cointeresării materiale și a celei morale, ridicarea nivelului politico-ideologic al tuturor oamenilor muncii — obiectiv la a cărui realizare ne călăuzește amplul program de educație comunistă elaborat de partid. Numai acțiunea conjugată a tuturor acestor factori va asigura desfășurarea amplă a procesului reproducției lărgite a forței de muncă, în care omul participă atît în calitate de obiect, cît, mai ales, de subiect.

Conf. univ. dr. Nița DOBROTĂ

În loc de rezolvare, scrisorile rămîn în sertare...

(Urmare din pag. I)

tă vreme, fără să i se fi dat nici o atenție, dacă biroul de sesizări al consiliului popular n-ar fi insistat în scris pe lîngă directorul general în vederea trimiterii răspunsului. Și, în loc de răspuns, la 18 noiembrie — deci după aproape trei luni de la primire — secretara dactilografă (sic !) a direcției generale informează biroul de sesizări, printr-o adresă semnată de ea însăși, că sesizarea respectivă... a fost înaintată pentru soluționare la Institutul pentru protecția plantelor București-Băneasa. Să fi uitat oare directorul general că soluționarea la termen a scrisorilor primite de la cetățeni este o îndatorire legală și că, în fiecare instituție, de această activitate răspunde în primul rînd conducătorul ei ? Urmarea acestui stil de lucru : scrisoarea respectivă n-a căpătat răspuns nici pînă în ziua de astăzi. După cum n-au primit nici un fel de răspuns, pînă la ora actuală, din cauza neglijenței aceleiași direcții generale, nici alte două sesizări trimise de redacție comitetului executiv județean : una, remisă la 3 august 1971, în care era reclamat paznicul digului Băneasa-Gostinu, iar cealaltă, înaintată la 28 august 1971, privind abuzurile agentului agricol din satul Pădureni, comuna Buturugeni. Nu mai vorbim de alte sesizări ale căror răspunsuri către redacție au fost trimise cu mari întîrzieri.

Am cercetat, prin sondaj, registrul de evidență a scrisorilor aflat la biroul de sesizări al consiliului popular județean, și am găsit și alte scrisori cu termenul de rezolvare demult depășit. Iată un singur caz : scrisoarea nr. 2684, înregistrată la 16 octombrie 1971, în care era reclamat primarul din comuna Valea Măcrișului. Ea a fost citită, la 18 octombrie, de către tov. Anghel Ștefănescu, vicepreședinte al comitetului executiv, și repartizată corpului de control, spre verificare. Dar inspectorul Gheorghe Bărbulescu nu s-a grăbit să cerceteze faptele semnalate în scrisoare, ceea ce i-a determinat pe reclamanți să se adreseze ulterior și altor foruri, inclusiv redacției ziarului nostru. Și abia la 16 februarie a.c. — adică exact după patru luni — scrisoarea a dobîndit, în sfîrșit, finalizare.

De ce aceste întîrzieri, asemenea atitudini de încălcare a normelor legale privind rezolvarea scrisorilor primite de la cetățeni ? Este știut că, în ultimă instanță, de activitatea de rezolvare a scrisorilor în cadrul consiliului popular răspunde, prin lege, comitetul executiv al acestuia. A rămas oare acesta pasiv față de astfel de atitudini ?

— Nu se poate afirma acest lucru — ne spune tov. Paraschiv Ivașcu, secretarul comitetului executiv, care răspunde de rezolvarea scrisorilor în instituție. Comitetul executiv a analizat, anul trecut, în două rînduri, modul în care se desfășoară această activitate în cadrul diferitelor compartimente ale consiliului popular ; problema s-a discutat de mai multe ori și în biroul permanent al comitetului executiv. Dar, din păcate, lucrurile nu s-au îndreptat pe măsura așteptărilor noastre.

Într-adevăr, așa este ; lucrurile nu s-au îndreptat decît în mică măsură sau, pe alocuri, deloc. Deși criticată și paracriticată, direcția generală a agriculturii — condusă de un tovarăș care este în același timp și vicepreședinte al comitetului executiv județean — a continuat să încalce normele de rezolvare a scrisorilor. Așa se face că ea nu lichidase nici pînă la 1 martie (data anchetei noastre) restanțele din anii trecuți, de care am amintit la începutul acestor rînduri. La consiliul popular erau, la aceeași dată, în total 90 de scrisori „restante". Atunci, cu ce folos toate analizele, toate discuțiile, toate criticile aduse ? În numeroase referate prezentate în cursul anului trecut comitetului executiv și biroului permanent al acestuia s-au preconizat măsuri de sancționare a celor ce încalcă normele de soluționare a scrisorilor. S-au preconizat, dar nu s-au luat. Or, numai cu duhul blîndeții nu se pot îndrepta lucrurile. Practica discuțiilor și a referatelor se dovedește inoperantă.

Dovadă că la Consiliul popular județean Ilfov nu se acordă, peste tot, atenția cuvenită rezolvării scrisorilor este și următorul fapt : din totalul scrisorilor înregistrate anul trecut în instituție, doar aproximativ o treime au fost primite direct de la cetățeni, restul venind prin intermediul forurilor centrale de partid și de stat. Este o proporție semnificativă, care ilustrează concluzia că cetățenii preferă să se adreseze altor foruri pentru rezolvarea unor probleme ce intră în competența consiliului popular.

Cele relatate pledează, incontestabil, în favoarea adoptării unor măsuri energice pentru a reașeza activitatea de rezolvare a scrisorilor pe temeiul respectului față de lege și cetățean, pentru a întări răspunderea fiecărui lucrător de la consiliul popular față de scrisorile primite de la cetățeni.

FAPTUL DIVERS

În așteptarea sentinței

Ion Leancă din București conducea autoturismul I-B-2552 pe raza comunei Purani (Teleorman). În urma unui accident, organele de miliție au constatat că el se afla sub influența alcoolului. Dosarul penal, întocmit și înaintat, în urma acestui fapt, la Procuratura orașului Alexandria, a fost clasat însă fără nici un temei legal de către procurorul Marin Costea. Dar nu pentru multă vreme. Pentru că, la sesizarea forurilor competente, dosarul a fost redeschis. Cu prilejul anchetei, s-a stabilit că procurorul C. M. primise de la inculpat, prin intermediul avocatului Vasile Stan, suma de 4 000 de lei, pentru a da verdictul de încetare a urmăririi penale. Extinzîndu-se cercetările s-a constatat că cei doi procedaseră la fel și în alte cîteva cazuri similare, lucrînd mită 12 000 lei. În prezent, atît procurorul, cît și avocatul așteaptă, sub stare de arest, verdictul legii.

Neglijența nu e inflamabilă?

Într-una din zile, Petru Prodan, mecanic de întreținere la secția de tîmplărie Livezeni, din cadrul Întreprinderii de industrie locală Petroșani, s-a apucat să repare, împreună cu vopsitorul Ion Frățilă, un calorifer din atelierul de vopsitorie. În timpul acestei operațiuni, în urma unor lovituri de ciocan, au sărit cîteva scîntei și, cum atmosfera era încărcată cu vapori de substanțe ușor volatile, a izbucnit un incendiu, care n-a putut fi stins decît cu ajutorul pompierilor. Pagubele se ridică la aproape 300 000 lei. De notat că tot aici, nu mai departe decît anul trecut, un alt pîrîol, declanșat de la un scurt-circuit, s-a soldat cu o pagubă de 500 000 de lei. După cum se vede, în unitatea respectivă numai... neglijența n-a putut arde. De ce oare ? Ancheta, aflată în curs, sperăm că, cel puțin de astădată, să găsească răspuns și la această întrebare.

„Căciulița" mortală

S-a întîmplat acum cîteva zile în comuna Cojocna, din județul Cluj. Plecînd cu treburi de acasă, M. B. și-a lăsat, pentru cîteva ore, fetița sa, în vîrstă de 3 luni, închisă singură în locuință. Fără nici un fel de obiecte periculoase în jurul ei. Măsuri de prevedere absolut necesare. Și totuși, din păcate, insuficiente. Pentru că, în preajma fetiței rămăsese un obiect nu mai puțin periculos : o banală și, aparent, inofensivă pungă de nailon ! Găsind-o și jucîndu-se cu ea, fetița și-a tras-o la un moment dat pe cap și... n-a mai putut-o scoate, asfixiindu-se. Cînd a venit mama, a luat-o în brațe și a pornit cu ea spre spitalul din localitate. Era însă prea tîrziu.

Lozul cu ghinion

Gestionară a oficiului P.T.T. Bacău, Eleonora Luncanu, lua, din cînd în cînd, în primire, printre alte valori, și lozuri în plic. De la o vreme, tot umblînd cu ele, s-a hotărît să-și încerce și ea norocul. Lua zilnic acasă un număr de lozuri și începea... „controlul" Pe cele cîștigătoare și le oprea, iar pe celelalte le împătrurea cu grijă și le punea în vînzare. Așteptă cu înfrigurare să-i pice, într-o bună zi, lozul cel mare. În locul acestuia, însă, a dat peste unul cu... ghinion. Pentru că, așa cum era, de altfel, de așteptat, frauda a fost descoperită, iar E.L. trimisă în judecată pentru infracțiunea de delapidare în dauna avutului obștesc.

Cît costă o neatenție

La volanul autobasculantei 31-BN-217, șoferul Grigore Sucilă, din Bistrița, se pregătea (fără a ține seama însă de semnalizatoarele de circulație existente pe șosea) să traverseze calea ferată pe la pasajul nepăzit din cartierul „Unirea" Așa se face că, în clipa cînd a ajuns pe linia ferată, autobasculanta a fost lovită în plin de locomotiva trenului de marfă nr. 4848, plecat spre Bistrița de la Bistrița Bîrgăului. Deși scurtă, „lupta" a-a terminat cu un rezultat neașteptat : basculanta, avariată grav, a scos locomotiva de pe linie, culcînd-o la pămînt ! Scăpat ca prin minune doar cu cîteva răni ușoare, șoferul, care n-a fost atent la tren, va trebui să-și concentreze acum, pentru multă vreme, atenția asupra... propriilor buzunare pentru prețul imprudenței sale.

Rubrică redactată de :
Dumitru TIRCOB
Gheorghe POPESCU
și corespondenții „Scînteii"

pagina economică

În primul trimestru: cel puțin 20 la sută din planul anual de investiții

În loc să conlucreze, constructorul și beneficiarul se acuză reciproc

Acum, după trecerea a două luni din acest an, am investigat, pe o serie de șantiere de construcții și montaj, modul în care constructorii își onorează sarcina stabilită privind realizarea în primul trimestru a cel puțin 20 la sută din planul anual de investiții. Din capul locului se desprinde că, pe nu puține din aceste șantiere, s-a muncit în ritm intens atît la lucrările de construcții, cît și la cele de montaj, asigurîndu-se devansarea unor lucrări, atingerea unor cote ridicate în comparație cu prevederile planului. Iată, de altfel, fie și numai succint, cîteva secvențe sugestive consemnate pe diferite șantiere.

● Pe ȘANTIERUL VIITORULUI COMBINAT DE MATERIALE DE CONSTRUCȚII DE LA CÎMPULUNG-MUSCEL constructorii s-au organizat în trei schimburi, ceea ce a dat un nou impuls execuției lucrărilor de investiții. Datorită acestui fapt, în pofida condițiilor atmosferice adesea neprielnice, a fost predată, de pe acum, beneficiarului, stația de transformare de 110 KV, a fost terminată platforma de coacere de la cuptorul nr. 1 și se înregistrează un avans important la lucrările de construcție a altor obiective.

● CONSTRUCTORII DE PE PLATFORMA INDUSTRIALĂ DIN SUDUL ORAȘULUI BACĂU, unde se ridică o nouă fabrică de mașini-unelte, au raportat că pînă la data de 25 februarie au efectuat toate lucrările prevăzute în planul primului trimestru. Colectivul acestui mare șantier s-a angajat ca, pînă la 31 martie, să realizeze 40 la sută din planul anual, creîndu-se astfel condiții pentru terminarea acestui important obiectiv industrial cu 6 luni înainte de termenul stabilit.

● Au început să prindă contur PRIMELE DOUĂ UNITĂȚI ENERGETICE DE PE VALEA OLTULUI, UNDE SE RIDICĂ O NOUĂ „SALBĂ" DE HIDROCENTRALE. Constructorii de la Gorani — Rm. Vîlcea au realizat pînă acum mai mult de 90 la sută din digul lacului de acumulare (lung de 1 200 m). De asemenea, un avans important de timp se înregistrează și la construcția centralei, în cadrul căreia a început montarea primei turbine, ca și la barajul deversor. Pe șantierul centralei de la Govora, al doilea obiectiv al Complexului hidroenergetic de pe Olt, se lucrează la închiderea incintei din aval de baraj și a început, cu circa o lună înainte de termen, turnarea betonului în corpul centralei electrice.

Dacă peste tot s-ar fi acționat cu aceeași răspundere, indiscutabil că rezultatele obținute în primele două luni din acest an, în îndeplinirea prevederilor planului de investiții, ar fi fost substanțial îmbunătățite. Iată, de altfel, ce indică „radiografia" celor două luni de activitate pe șantierul de pe PLATFORMA CHIMICĂ SĂVINEȘTI, unde în acest cincinal se investesc fonduri aproape duble față de cît s-a realizat aici în ultimii 10 ani. Practic, este vorba de dezvoltarea capacității lor pentru producția de acid sulfuric, melană, relon, caprolactamă și altele, care vor transforma platforma industrială Săvinești în principală bază de fire și fibre sintetice a țării și care, începînd cu anul 1974, va trebui ca, în mod treptat, să asigure dublarea producției globale industriale a județului Neamț. Cum evoluează situația pe acest mare și important șantier ?

Multe din măsurile bune conturate pînă acum pentru asigurarea condițiilor normale de lucru pe șantier nu s-au aplicat. Așa se explică de ce, în două luni, s-a realizat numai 6,9 la sută din planul anual de investiții. Starea de lucruri de pe șantier confirmă că, în ciuda eforturilor depuse îndeosebi la nivelul comitetului județean de partid, au rămas însă nerezolvate o seamă de probleme de fond. Cauzele nodale care generează această situație se localizează tocmai în activitatea factorilor angajați în procesul de realizare a investițiilor amintite și, în primul rînd, constructorul — T.C.I. din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej — și beneficiarul. Ele constau în modul defectuos de elaborare a unor studii tehnico-economice, manifestîndu-se tentația de a „umfla" artificial valorile, în întîrzierea elaborării unor proiecte și documentații care în multe cazuri au trebuit refăcute — în lipsa fronturilor de lucru sau „atacarea" lucrărilor după grafice provizorii, în nerespectarea termenelor și a ciclului de livrare a utilajelor, stabilirea unor norme de consum prea largi. Acestor neajunsuri li se adaugă slaba colaborare între beneficiar și constructor, locul discuțiilor constructive, al măsurilor comune pentru înlăturarea neajunsurilor fiind luat de acuzații reciproce.

Cea mai gravă dintre deficiențe constă în tendința proiectantului, acceptată de titularul și beneficiarul investițiilor de pe platforma chimică Săvinești, de a recurge la o supradimensionare a valorilor din studiile tehnico-economice pentru obiectivele aflate în construcție.

— Această situație creează mari greutăți constructorilor, ne-a relatat inginerul Victor Popescu, director general al Trustului de construcții industriale din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, unitate care execută lucrările de la Săvinești în calitate de antreprenor general. Numai la obiectivele în construcție se constată o diferență de 115 milioane lei între valorile prevăzute în S.T.E. și cele din planul de execuție, sumă cu care s-ar putea construi încă o unitate economică. Consider că este absolut necesară refacerea acestor S.T.E.-uri, pentru eliberarea sumelor amintite blocate inutil, întrucît nu au un corespondent real pe șantier, astfel încît să se poată asigura stadiile fizice necesare respectării termenelor de punere în funcțiune a obiectivelor.

Care este părerea beneficiarului față de această stare de lucruri ? El condiționează reașezarea S.T.E.-urilor pe baze reale de stabilirea, pentru constructor, a unui plan care să reflecte stadiul fizic realizat al lucrărilor și nu valoric, așa cum se întîmplă în prezent. Într-adevăr, datorită urmăririi doar a planului valoric, constructorul manifestă predilecția să „atace" cu prioritate lucrările cu valoare mare, neglijînd pe cele de mai mică importanță, cum ar fi instalațiile, finisajele ș.a. Discuțiile sînt mai vechi, dar cine alții trebuie să soluționeze aceste necorelări decît beneficiarul și constructorul ?

Inginerul Constantin Chitic, director tehnic în Ministerul Construcțiilor Industriale, ne spunea :

— Este greu de calificat poziția proiectantului (IPROSIN) și a ministerului de resort care, nici pînă acum, în anul de „virf" al construcțiilor amintite, nu au asigurat întreaga documentație de execuție pentru obiectivele în construcție. Chiar și la instalația de acid sulfuric, spre exemplu, cu numai 5 luni înainte de punerea ei în funcțiune, documentația este incompletă, iar pentru alte obiective se lucrează încă la refacerea devizelor generale.

Semnificativ pentru aceste anomalii ni se pare și episodul relatat de inginerul Gheorghe Breabăn, de pe șantierul secției de poliamid din cadrul „Relon IV", unde trimiterea documentației a început cu... acoperișul (proiectul 4 825, din 2 iulie 1971), iar documentația pentru fundație și partea de susținere se lasă și acum așteptată.

Cum își îndeplinește constructorul obligațiile ce-i revin ? Unele carențe în organizarea muncii pe șantier au dus la apariția unor mari restanțe în ce privește asigurarea frontului de lucru pentru subantreprize ; este de semnalat, de asemenea, insuficientă preocupare pentru folosirea la maximum a mijloacelor mecanizate și aplicarea corectă a sistemului de lucru în acord global, pentru programarea judicioasă a lucrărilor (au început lucrările la „Relon IV", invers decît prevede graficul pentru montajul utilajelor în flux).

Nu ne propunem să dovedim aici dacă răspunderea pentru ritmul de lucru necorespunzător, cu mult sub posibilități, de pe șantierul platformei chimice din Săvinești, aparține constructorului sau beneficiarului. Cert este că cei doi factori, împreună cu forurile lor de resort, trebuie să examineze cu toată seriozitatea situația care s-a creat, să stabilească și să aplice soluții și măsuri eficace pentru integrarea lucrărilor în ritmurile înalte de execuție, potrivit prevederilor planului. Comandamentul de lucru constituit la nivelul comitetului județean poate și trebuie să-și facă mai bine simțită prezența, să determine în ședințele pe care le ține o schimbare de optică în abordarea problemelor în discuție, punînd accentul pe lichidarea rămînerilor în urmă și asigurarea condițiilor pentru intrarea în funcțiune la termenele stabilite a tuturor obiectivelor de pe această platformă industrială.

Ion MANEA
Viorel SĂLĂGEAN

CALITATE înseamnă – în primul rînd – lucrări făcute la timp!

Cînd nu lucrează pomicultorii, „lucrează" omizile

Argeșul este socotit principala grădină pomicolă a țării : livezile sale ocupă 48 000 ha, din care 20 000 ha aparțin cooperativelor agricole. Multe din unitățile agricole și-au făcut un titlu de laudă din buna întreținere a livezilor care au devenit izvoare sigure de venituri. Este cazul să amintim cooperativele agricole din Boteni, Bogești, Domnești și altele. „În acest an — ne spunea ing. Gheorghe Stroescu, de la cooperativa agricolă de producție Boteni — am făcut toate lucrările indicate pentru ca pomii de pe cele 570 ha să dea fructe multe și de calitate superioară. Am executat în întregime tăierile, iar acum fertilizăm terenul cu îngrășăminte naturale. Întrucît la cea de-a doua stropire la meri, insectofungicidele s-au terminat pentru ultimele suprafețe, noi producem pe plan local soluția de care avem nevoie". Întîlnești și alte asemenea exemple.

Din situația privind lucrările din pomicultură rezultă că în cooperativele agricole din județul Arges mai sînt de executat tăieri pe 6 000 ha, arături pe 8 000 ha și de stropit a doua oară un număr însemnat de pomi. Lucrările în livezi sînt întîrziate îndeosebi în bazinele Pitești, Costești, Topoloveni și Vedea.

Nu peste tot s-a înțeles pe deplin faptul că pomii dau fructe multe și de calitate numai dacă sînt bine îngrijiți. La Mareș, de exemplu, președintele cooperativei agricole, Ilie Anghel, susține că mai este timp pentru efectuarea lucrărilor de întreținere a pomilor. Așa se face că aici nu s-a efectuat nici pînă acum primul stropit de iarnă la pruni pe circa 180 ha, iar cu gunoi de grajd au fost fertilizate doar 14 ha. O situație asemănătoare este și la cooperativa agricolă de producție Albota, vecină cu cea de mai sus. Aici, săpatul în jurul pomilor s-a făcut doar pe 6 ha din cele 126 ha ; mulți pomi sînt necurățați. În ambele unități se constată o slabă preocupare a consiliilor de conducere, a organizațiilor de partid pentru generalizarea acordului global, sistem menit să stimuleze, așa cum o dovedește experiența altor cooperative agricole, participarea oamenilor la lucru.

Examinez împreună cu C. Săvulescu, președintele cooperativei agricole de producție Stîlpeni, situația întreținerii pomilor de pe cele 434 ha. Afirmația sa „stăm bine" este contrazisă de situația de pe teren, deoarece în livezi s-au făcut prea puține lucrări. Sînt ferme pomicole, ca cea din Livezeni, de exemplu, unde tăierile nu s-au realizat decît la a cincea parte din pomi. Tăierile sînt întîrziate și la cooperativele agricole Cocu, Izvoru, Mușoaia etc. În alte părți a întîrziat foarte mult executarea stropirilor. Aceasta este împiedicată, în primul rînd, de lipsa de operativitate în executarea curățirii pomilor — este vorba de tăierile de uscături și adunarea fructelor mumifiate, așa cum este cazul cooperativelor agricole din Dîrmonești, Priboieni, Stolnici. Pe de altă parte, stropirile întîrzie din lipsa insectofungicidelor (cooperativele agricole de producție Curtea de Arges, Stîlpeni, Tigveni și altele). Nu au fost primite nici acum cantitățile necesare de detox, oleacarbitox și hortitox.

Livezile sătenilor din zonele de deal și munte ocupă și ele o mare întindere de pămînt. Pentru ca și acestea să devină mai productive, dar mai ales pentru faptul că multe din ele, datorită neaplicării regulilor agrotehnice de întreținere, pot dăuna considerabil plantațiilor din unitățile agricole cooperatiste și de stat, se cere o intervenție mai energică a organelor de stat și agricole județene în această direcție. La Călinești, Suicu, Sălătruc și în alte părți s-a făcut propunerea ca primăriile să fie sprijinite de specialiști în pomicultură, pentru a-i ajuta pe săteni cu asistență tehnică. În județul Arges, ținîndu-se seama de ponderea mare a pomiculturii, este necesar să se acorde cea mai mare atenție lucrărilor de întreținere, condițiile hotărîtoare pentru obținerea unor recolte mari și de bună calitate.

Gh. CÎRSTEA
corespondentul „Scînteii"

Inginerii, zilnic, pe cîmp

(Urmare din pag. I)

400 ha am obținut cîte 46 110 kg sfeclă de zahăr la ha, ocupînd locul I pe județ. De altfel, în întrecerea desfășurată în cadrul județului Bihor noi am obținut șase premii I. Pot spune fără nici o exagerare că unul dintre secretele recoltelor bogate îl constituie însămînțările la timpul optim. Bineînțeles că toate muncile trebuie executate la un nivel calitativ ridicat.

Îți face plăcere auzindu-l pe acest inginer vorbind despre răspunderea specialistului pentru calitatea lucrărilor agricole și mai cu seamă pentru însămînțări. Nu trece o zi să nu fiu în mijlocul mecanizatorilor și al cooperatorilor pentru a-i sprijini să muncească mai bine, ca fiecare lucrare să fie de calitate, să se execute cu simț de răspundere.

În numeroase alte cooperative agricole din județ se întîlnesc asemenea specialiști care simt pe umerii lor răspunderea pentru calitatea lucrărilor agricole : ing. Petru Galiș din cooperativa agricolă Tăut, ing. Pavel Fetea din Sînnicolaul Român, ing. Arpad Pely din Săcuieni, Grigore Voitiș din cooperativa Ciuhoi și mulți alții, care sînt prezenți tot timpul în mijlocul cooperatorilor și al mecanizatorilor pe care îi îndrumă să aplice metodele cele mai eficiente pentru sporirea recoltelor.

Despre munca și răspunderea specialistului agricol ne-a vorbit și ing. Gh. Laza, directorul direcției agricole județene Bihor. An de an, ne spunea el, rolul și răspunderea specialistului din agricultură este tot mai mare pentru că de la un an la altul trebuie să obținem producții tot mai mari la hectar. Apar noi mașini perfecționate, dar în același timp mai complexe. Specialiștii trebuie să le cunoască, să controleze și să îndrume atît pe mecanizatori, cît și pe cooperatori. Specialiștii care țin pasul cu vremea, muncesc cu tragere de inimă și simt pe umerii lor răspunderea pentru calitatea lucrărilor efectuate, sînt respectați de toți cooperatorii. Aproape fără excepție, acolo unde specialiștii sînt exemple de hărnicie și pricepere lucrurile merg bine, nivelul recoltelor sporește de la un an la altul.

Deși primăvara a poposit la Bihor de numai cîteva zile, pînă acum s-au însămînțat aproape 8 000 ha. Însămînțările se desfășoară acum din plin. Din păcate se ivesc și cazuri de specialiști care nu se ocupă cu simț de răspundere de desfășurarea la timp și de bună calitate a lucrărilor de pregătire a terenului și de semănat. Iată cîteva exemple de acest fel. La cooperativa agricolă din Ghiorac, cu prilejul adunării generale, cooperatorii au criticat aspru pe ing. Korozsi : „Stă toată ziua în birou — spuneau cooperatorii — iar cînd vine la cîmp nici nu coboară din trăsură". De altfel, și conducerea direcției agricole județene a discutat de mai multe ori cu el, dar inginerul tot nu și-a schimbat „modul de lucru". Nici ing. Simion Moș, de la cooperativa agricolă Lazuri de Beiuș, nu se preocupă cu răspundere de mersul lucrărilor și de calitatea lor. Pentru lipsa de interes în ce privește pregătirea utilajelor și asigurarea cu semințe, el a fost sancționat de către direcția generală agricolă a județului. Inginerul Andrei Fodor, din cooperativa din Delureni, pleacă de multe ori din unitate, iar atunci cînd cooperatorii au nevoie de sfaturile lui, ia-l de unde nu-i !

Ce-i drept, pe acești specialiști care uită de răspunderea încredințată cooperatorii i-au criticat în cadrul adunărilor generale și le-au cerut să-și ia în serios activitatea. Or, nu se poate aștepta o adunare generală pentru a pune lucrurile la punct, cu atît mai mult cu cît acum este nevoie ca fiecare inginer și tehnician să fie prezent în cîmp. Este adevărat că numărul celor care nu-și îndeplinesc atribuțiile este mic, dar nu se poate admite nici măcar un singur caz de delăsare. Este nevoie ca direcția generală a agriculturii să acționeze prompt pentru ca aportul specialiștilor să aibă maximum de eficiență în toate unitățile agricole.

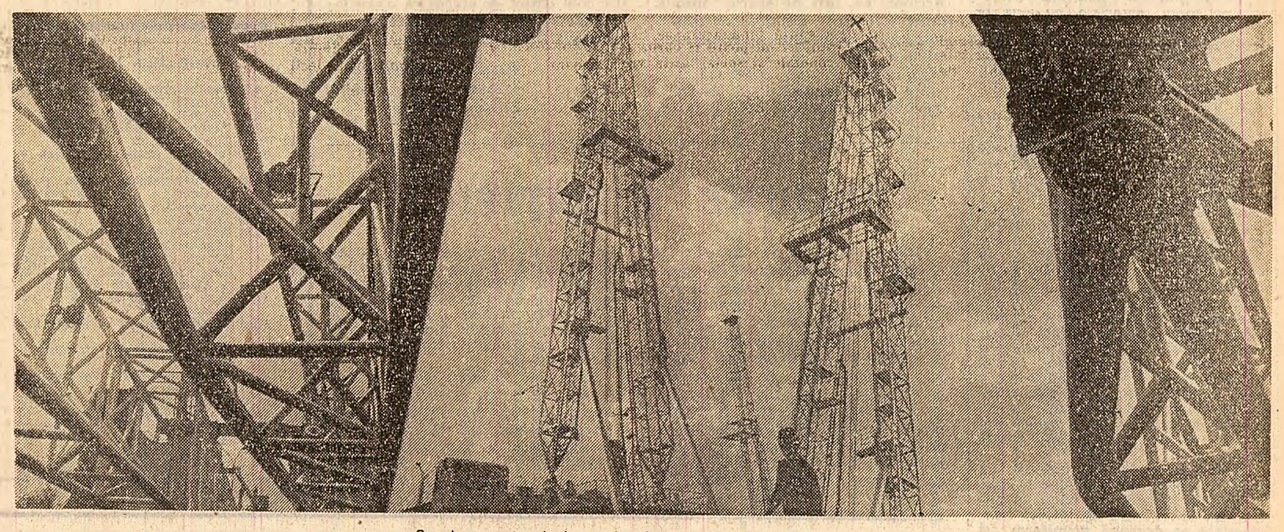

Sonde pe stand de probe la Uzina „1 Mai" Ploiești — Foto : M. Andreescu

Replica faptelor

(Urmare din pag. I)

muncă, dar ignorată uneori. La „Mătasea populară" — una din unitățile de bază ale Centralei industriale a mătăsii — prevederile din planul de măsuri tehnico-organizatorice, prin care se vizează creșterea productivității muncii, asigură un spor doar de circa 4 la sută al acestui indicator, deși sarcina pe anul curent este de 10,5 la sută ; aceeași situație este și la uzina „Independența" din Sibiu. Cum trebuie, deci, acționat pentru activizarea acestor resurse inepuizabile de sporire a randamentului muncii în acest an ?

A fost oare o simplă coincidență că la întreprinderea „Mătasea populară", în anul 1967, anul declanșării viguroase a acțiunii de organizare superioară a producției și a muncii, indicele productivității muncii a crescut cu 16,5 la sută față de 1966, în timp ce, în anii următori, cînd această acțiune nu a mai fost tratată cu atenția cuvenită, creșterile anuale nu au depășit (cu o singură excepție, în 1970) 2—3,4 la sută ? Probabil că factorii de răspundere din întreprindere și cei din centrala de resort nu au făcut această asociere : organizare științifică — productivitate sporită. Altfel, nu se explică de ce la centrala industrială a mătăsii, în loc să se intensifice căutările pentru amplificarea forței productive a muncii, lucrătorii din compartimentul de organizare a producției și a muncii își pierd mare parte din timpul de lucru, așa cum ne spunea chiar șeful acestui serviciu, tov. Paul Crudu, cu soluționarea altor probleme ; de ce în întreprinderile acestei centrale industriale cei răspunzători de organizarea producției se ocupă de această activitate „printre picături" (cum ne relata cu sinceritate tov. Mariana Prințu și tov. Ștefan Crețu de la „Mătasea populară"), ei fiind încadrați și avînd îndatoriri precise în cadrul altor servicii din întreprindere.

Cînd, în întreprinderi, organizarea științifică a producției și a muncii s-a soldat cu efecte economice dintre cele mai bune, cînd în cadrul acestei acțiuni s-au pus în evidență importante rezerve de creștere a eficienței activității economice, cum **este posibil să persiste acum situații de genul celor amintite ?** Întrebarea se pune cu atît mai mult cu cît unele cadre din compartimentele de organizare științifică a producției și a muncii **justifică rezultatele slabe pe care le-au obținut tocmai prin faptul că nu s-au ocupat chiar de... organizarea științifică a producției și a muncii.** Alți specialiști (tov. Ștefan Ionescu, inginer șef al întreprinderii „Mătasea populară", unii factori de răspundere de la uzina „Independența" din Sibiu) susțin că rezervele de creștere a productivității muncii **„s-au cam terminat".** În asemenea situație, cei ce fac o astfel de afirmație pesemne că nu au mai coborît de mult din birouri în secții, în ateliere, acolo unde se hotărăște soarta producției. Și multe ar fi putut afla specialiștii în probleme de organizare a producției și a muncii de la uzina „Independența" din Sibiu, de pildă, dacă, înainte de a spune : „am ajuns la fundul sacului", și-ar fi notat opiniile muncitorilor, ale celor care cunosc mai bine decît oricine problemele locului de muncă, resursele de creștere a randamentului muncii.

● Gheorghe Făgărășan, șeful atelierului uzinaj-greu : „Cu diferite prilejuri, am ridicat problema asigurării pieselor turnate din oțel la limitele optime pentru prelucrare. Dar turnătoria se face că „nici nu aude, nici nu vede". Priviți ! Ne trimit în continuare piese cu maselote cît bolovanul de mari, ceea ce duce la un mare consum de timp productiv pentru strunjire și frezare, la irosirea metalului. După un calcul simplu, din această cauză, productivitatea muncii la operațiile respective se **diminuează cu cel puțin 1 la sută".**

● Ion Crișan, strungar la atelierul de prelucrări — secția cazangerie : „Pentru creșterea productivității muncii trebuie să se asigure toate condițiile materiale și tehnico-organizatorice. Or, în atelierul nostru, datorită faptului că unele piese de strung sînt complet uzate, timpul de strunjire a pieselor este totdeauna dublu. În această situație se află 28 de strunguri, muncitorii lucrînd cu abia 50 la sută din randament".

● Gheorghe Milea, montor la secția mecanic II : „Neaprovizionarea la timp cu materiale și lipsa de organizare în flux a lucrului duc la numeroase perturbații ale procesului de producție și, de aici, la lucru fără mare spor. De exemplu, pînă la un moment dat, am lucrat la un lot de 9 cuptoare tip I.R.E. ; am sistat însă fabricația lor, deoarece s-a constatat că ne lipsesc electrozii de încălzire pentru montaj. Alt exemplu : ca și luna trecută, în martie avem de executat 4 cuptoare tip I.R.F. Nu mă întrebați însă de cîte ori a trebuit să preluăm alte comenzi „mai urgente", în primul rînd din lipsa de spațiu la montaj. Lipsă de spațiu ? Iată aceste cuptoare L.S.H. ; sînt trei luni de cînd ocupă fără nici un rost chiar spațiul de montaj ! Toate acestea generează irosirea timpului de lucru și — implicit — o productivitate scăzută a muncii.

Am reținut și părerile altor muncitori, șefi de echipă, maiștri. Fiecare lucrător avea ceva de spus, o propunere, o sugestie pentru ca munca lui, a celor din secție să devină mai productivă, mai eficientă. **Este de datoria factorilor de conducere din întreprinderi, a fiecărui specialist să culeagă și să selecteze aceste „diamante" ale înțelepciunii colective, să dea un nou impuls acțiunii de creștere a productivității muncii.**

Relevăm din nou, cu tărie, acest imperativ, deoarece unii conducători ai unităților investigate sînt tentați să susțină că „resursele de creștere a productivității muncii nu mai sînt atît de mari".

— În 1972, pe ansamblul centralei noastre s-a prevăzut ca productivitatea muncii să crească cu 15,1 la sută în comparație cu realizările din 1971, an cînd, de asemenea, randamentul lucrătorilor unităților centralei a sporit substanțial. Să vă spun sincer nici nu știu cum să procedăm, ce rezerve să mai valorificăm pentru a îndeplini această prevedere, mai ales că, prin creșterea ponderii sortimentelor ieftine, valoarea producției globale — element care intră în calculul productivității muncii — scade, ne-a relatat ing. Georgeta Cristoloveanu, director tehnic în centrala industrială a mătăsii.

Astfel de păreri fataliste sînt infirmate categoric nu numai de comparațiile ce pot fi făcute, în domeniul randamentului muncii, între unități cu producție și dotare tehnică apropiate din țară, dar, așa cum au relevat investigațiile noastre, chiar de realitățile imediate din unitățile respective, de opiniile muncitorilor și tehnicienilor din producție. Viața demonstrează pregnant că la fiecare loc de muncă, în fiecare secție și întreprindere, rezervele de creștere a productivității muncii sînt, practic, nelimitate. Măsurile stabilite pînă acum pentru creșterea productivității muncii trebuie îmbunătățite în lumina indicațiilor recentei Conferințe pe țară a cadrelor de conducere din întreprinderi și centrale, ținîndu-se seama de valoroasele propuneri făcute de salariați în adunările generale. Nu de programe facile, elaborate peste noapte, este nevoie, ci de planuri de măsuri temeinic gîndite, bazate pe analize profunde, permanent îmbunătățite. Extrem de important este ca organizațiile de partid și organele sindicale din întreprinderi să stimuleze puternic, zi de zi, inițiativa creatoare a colectivelor, în scopul punerii în evidență și valorificării a noi și noi rezerve de creștere a productivității muncii.

Un bogat program de diversificare a producției

Centrala industrială de utilaj petrolier din Ploiești are de înfăptuit, în acest an, un vast program de diversificare a producției, în conformitate cu cerințele beneficiarilor interni și cu solicitările a numeroase firme din multe țări ale lumii. În programul tehnic sînt prevăzute asimilări de noi fabricate, introducerea în producție a unui însemnat număr de instalații de foraj, agregate de cimentare, sape pentru foraj, utilaj tehnologic, scule necesare sectorului petrolier și altele. Adresîndu-ne inginerului **Atanase Niculescu**, șeful serviciului tehnic al centralei, pentru a ne da cîteva amănunte în acest sens, interlocutorul ne-a relatat :

— În primul rînd, menționez faptul că întregul volum de asimilări se realizează pe baza unor concepții proprii, valorificîndu-se astfel, în modul cel mai corespunzător, inteligența tehnică a specialiștilor și inginerilor noștri, precum și a cercetătorilor de la I.P.C.U.P. București. Ce vom produce în 1972 ? Presa a și anunțat că s-au omologat primele instalații transportabile pentru lucrări de punere în producție a sondelor „P-80". Va începe, așadar, în acest an producția acestui nou fabricat, deschizîndu-se seria diversificată a tipurilor de instalații transportabile, mult solicitate de sectorul de extracție a petrolului din țara noastră și de firme din străinătate. Uzina „1 Mai" din Ploiești va mai adăuga, în acest an, la marea „familie" a instalațiilor de foraj încă două noi tipuri, din-tre care unul de mare complexitate tehnică : F-320 — D.E., care se află în curs de omologare. De reținut că uzina ploieșteană constructoare de utilaj petrolier, pe baza unor protocoale și contracte de lungă durată, are în vedere asimilarea, în anul acesta și în următorii ani ai cincinalului, a altor tipuri de instalații de foraj cu sarcini mari la cîrlig și pentru adîncimea de 8 000 de metri. Vorbind de uzina „1 Mai", nu se poate neglija faptul că ea și-a propus — și va realiza — diversificarea agregatelor de cimentare producerea unor instalații transportabile pentru forajul geologic și forajul de apă. Ea va asimila anul acesta 6 tipuri de asemenea utilaje. La Tîrgoviște se vor produce în cursul acestui an și armături industriale de uz general, pentru foraj și extracție (cu sertar paralel), pentru sectorul energetic și rafinării, în peste 350 de tipodimensiuni. Trecerea la o asemenea producție are o mare însemnătate economică, întrucît nu mai importăm armături și, în același timp, țara noastră devine exportatoare de asemenea produse.

De la interlocutorul nostru am mai aflat și faptul că la o altă uzină din cadrul centralei, „Neptun" din Cîmpina, sînt rezultate deosebite, demne de relevat. Astfel, în acest an, pe baza unei concepții originale autohtone, se vor produce motoreductoare, realizîndu-se în felul acesta însemnate economii de metal. Totodată, „familia" de reductoare se va îmbogăți cu 9 noi tipuri care vor fi folosite la acționarea de la distanță a armăturilor din foraj și extracție. Nu poate fi neglijată nici Uzina metalurgică din Bacău, care se înscrie în palmaresul noutăților tehnice cu instalația automată de stins incendii — tip apă-aer — pe care o va produce în serie în acest an.

Un plan tehnic într-adevăr bogat ca volum, dar mai ales de mare complexitate tehnică. Și, așa cum ne-au asigurat conducerea Centralei industriale de utilaj petrolier Ploiești, inginerii, specialiștii și tehnicienii de aici — va fi îndeplinit exemplar.

Constantin CĂPRARU
corespondentul „Scînteii"

ÎN UZINELE CENTRALEI INDUSTRIALE DE UTILAJ PETROLIER DIN PLOIEȘTI

Cîteva probleme din sfera noii discipline școlare:

PREGĂTIREA TEHNICO-PRODUCTIVĂ

Actualul an școlar, deschis sub auspiciile măsurilor stabilite de conducerea partidului privitoare la îmbunătățirea muncii educative, a însemnat și definirea unei noi componente a procesului de învățămînt — pregătirea tehnico-productivă. Socotim că după experiența unei jumătăți de an școlar, în care căutările, ezitările, întrebările și ipotezele au fost inerente, nu este lipsit de interes să privim retrospectiv ceea ce am făcut în ridicarea acestei discipline la nivelul de importanță ce i se cuvine și să ne spunem părerea asupra unor aspecte care urmează să-și găsească o rezolvare corespunzătoare în viitor.

Mai întîi o precizare : introducerea pregătirii tehnico-productive ca obiect de învățămînt a întrunit, de la început, adeziunea masivă a elevilor, a cadrelor didactice și părinților. Și pe bună dreptate. Pentru că realizarea unei cotituri în activitatea școlară, modernizarea ei reclamă **ORIENTAREA MUNCII INSTRUCTIV-EDUCATIVE SPRE CERINȚELE VIEȚII, SPRE PRODUCȚIE.** Cu atît mai mult, cu cît activitatea productivă, judicios organizată, realizează implicit și o autentică **sinteză** între instrucție și educație, asigură consistență și finalitate pregătirii teoretice a elevilor, permițînd astfel dezvoltarea armonioasă a personalității umane.

Un prim rezultat al acestei adeziuni totale se concretizează în acțiunea susținută care s-a declanșat în județul Cluj, ca de altfel pretutindeni în țară, pentru **amenajarea și dotarea atelierelor școlare.** În șase luni, numărul atelierelor din județul nostru a crescut de peste trei ori. În desfășurarea cu bune rezultate a acestei acțiuni de larg interes social, un merit aparte revine întreprinderilor industriale, care s-au preocupat de amenajarea și dotarea atelierelor, de aprovizionarea acestora cu materiale, de îndrumarea tehnică a activității productive a elevilor. Cooperarea între unitățile economice și școli a fost sprijinită, în multe cazuri, în forme diferite și de numeroși părinți ai elevilor. Am adăuga apoi și ajutorul calificat dat de unele școli profesionale și licee de specialitate, precum și de o serie de elevi de la învățămîntul seral. În această perspectivă se poate aprecia că sprijinul întreprinderilor a fost de multe ori hotărîtor în asigurarea bazei materiale, cu rezerva că uneori s-a înțeles că este vorba de o acțiune de moment, care a luat aspect de campanie, fără a se vedea perspectiva statornicirii unor raporturi permanente, pe multiple planuri, între școli și întreprinderi.

În aceeași ordine de idei, se cuvine relevată strădania multor școli care, folosind cu chibzuință fondurile realizate din munca patriotică a elevilor, din valorificarea produselor confecționate de aceștia, și-au înzestrat atelierele cu mașini, unelte și scule ce permit astăzi desfășurarea lucrărilor practice în bune condiții. Aceste eforturi conjugate au făcut posibil ca tot ceea ce s-a realizat pînă acum în județul Cluj în domeniul amenajării și dotării atelierelor-școală să fie făcut **fără a se mobiliza fonduri de la buget.** Experiența noastră, ca, de altminteri, și a altor județe, poate conduce, cred, la ideea că acțiunea de asigurare a bazei materiale pentru desfășurarea pregătirii practice a elevilor și de stabilire a unor locuri de muncă potrivite a căpătat un adevărat **caracter de masă.**

Trecînd la unele neîmplinimi, o primă categorie de probleme la care ne referim vizează tot baza materială. De ce ? Pentru că, uneori, baza materială **se dezvoltă neuniform și nedirijat.** Reținem că **indeosebi la sate numărul atelierelor este încă destul de redus.** Bunăoară, în 218 școli cu ciasele I—VIII există pînă acum un număr relativ mic de ateliere. În plus, ele au o profilare preponderentă spre artizanat, cusături, artă populară. De pildă, dintre atelierele amenajate în mediul rural, cele mai multe sînt profilate pe gospodărie, menaj și croitorie. Sînt utile, desigur, și asemenea activități, dar în perspectiva direcțiilor de dezvoltare a patriei noastre — fără a mai vorbi de faptul că, în prezent, circa 70 la sută dintre elevii școlilor profesionale sînt recrutați din mediul rural — o asemenea preponderență ne apare cu totul necorespunzătoare. Cu atît mai mult, cu cît în cuvîntarea rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu la prima conferință pe țară a secretarilor comitetelor de partid și a președinților consiliilor populare comunale, se arată clar că **„în următorii 5—6—7 ani munciile agricole vor fi executate cu mijloace mecanice. Deci cooperatorul de mîine va fi un mecanizator și trebuie să-l pregătim pentru aceasta în mod serios...!"** Și cine să anticipeze o asemenea pregătire dacă nu școala ?

Grăbirea construirii și amenajării atelierelor la școlile sătești se cere a fi completată cu asigurarea de loturi agricole pentru lucrările practice ale elevilor, loturi care să devină adevărate micro-bio-baze de experimentare și aplicare a cunoștințelor teoretice, unde să învețe elevii, îndrumați de specialiști, școala modernă a sectorului agricol vegetal. Subliniem și faptul că **nu au fost valorificate, în unele comune, tradițiile și experiența îndelungată în lucrări de tîmplărie, dogărie, dulgherie, fierărie etc.,** îndeletniciri foarte necesare și de mare utilitate în localitățile rurale.

Concomitent cu găsirea modalităților de grăbire a ritmului de dotare a laboratoarelor și atelierelor rurale, **se impun a fi soluționate corespunzător și problemele predării lucrărilor tehnico-productive.** Cu atît mai mult cu cît în prezent marea majoritate a celor ce conduc lucrările practice la sate sînt profesori de biologie, iar practica productivă face parte din catedra lor. Desigur, în faza de început probabil că nici nu se putea altfel, dar acum, după ce am depășit această fază, se impun a fi stabilite măsuri care să permită selecționarea mai judicioasă a cadrelor și asigurarea unui număr sporit de **alte** categorii de specialiști pentru activitățile practice.

Rezultatele și experiența de pînă acum obligă, de asemenea, la **accentuarea elementelor de profesionalizare,** de corelare în mai mare măsură a pregătirii practice a elevilor cu nevoile de cadre ale unităților economice. Aducem în susținerea afirmațiilor de mai sus doar un singur exemplu. În județul Cluj, dintre absolvenții primei promoții a școlii generale de 10 ani din mediul urban, (în număr de peste 600) un procent de 50 la sută sînt acum angajați în producție din care 27 la sută în aceleași ramuri în care au făcut pregătirea practică și 23 la sută în meserii înrudite. Situații similare întîlnim și la o serie de absolvenți de liceu. Aceasta ne îndeamnă să formulăm propunerea de a se studia posibilitatea ca **pregătirea tehnico-productivă a unor elevi,** din ultimele clase, grupați pe opțiuni, care doresc să lucreze după absolvirea școlii în anumite ramuri, pe baza unor înțelegeri cu întreprinderile ce au nevoie de cadre și a unui program anume întocmit, **să poată fi asimilată cu cursurile de calificare (ucenicie la locul de muncă), urmînd ca după terminarea școlii, acești elevi să mai facă, dacă se va considera necesar, un curs de scurtă durată, după care să se angajeze ca muncitori calificați în întreprinderile respective.** Ne gîndim că în felul acesta s-ar realiza o mai bună integrare socio-profesională a absolvenților liceelor de cultură generală, care nu-și continuă studiile, precum și a absolvenților școlii de 10 ani. Cu atît mai mult cu cît unii tineri fac pregătirea practică timp de mai mulți ani în aceeași unitate și ramură de producție.

Nu putem să nu amintim, de asemenea, ca pe o problemă prioritară, și faptul că **înzestrarea mai mult decît modestă a unor ateliere, stabilirea unor locuri de muncă nepotrivite în întreprinderi, lipsa de materie primă determină uneori ca o serie de lucrări efectuate de elevi să prezinte un grad mult prea scăzut de tehnicitate,** gama foarte restrînsă pe operații diminuînd interesul pentru muncă, nedînd elevilor satisfacția realizării unor produse utile. În asemenea cazuri și valoarea educativă a muncii este minimă. Situații de asemenea natură impun o preocupare pentru diversificarea atelierelor și a lucrărilor ce se execută aici, pentru stabilirea profilului lor nu doar în raport cu ceea ce „avem la îndemînă", dar și în funcție de opțiunile și de perspectivele de dezvoltare ale elevilor, asigurîndu-se, pe cît posibil, o rotare potrivită la diferite ateliere și locuri de muncă.

Am lăsat la urmă, nu pentru că ar fi mai puțin important, ci pentru că necesită o atenție specială, faptul că uneori în organizarea și desfășurarea muncii productive în școală se semnalează aspecte de indisciplină. Asemenea fenomene apar mai ales acolo unde cadrele care conduc lucrările practice nu posedă suficiente cunoștințe de specialitate și îndeosebi cunoștințe psiho-pedagogice și metodice, care să le permită să asigure conținut corespunzător și încărcătură educativă tuturor activităților. De aceea, apreciem că **va trebui asigurată cît mai operativ reciclarea maiștrilor-instructori din toate unitățile liceale și de cultură generală.**

Accentuarea caracterului aplicativ al tuturor disciplinelor, completarea bazei materiale necesare desfășurării pregătirii tehnico-productive, găsirea posibilităților de a asigura cantitățile corespunzătoare de materie primă, antrenarea școlilor profesionale și a liceelor de specialitate la acțiunea de dotare a atelierelor și laboratoarelor — iată tot atîtea sarcini care, o dată îndeplinite, vor face ca noul obiect de studiu să ocupe locul meritat, de primă importanță, în procesul instructiv-educativ

Prof. Ion BINDEA
inspector școlar general al județului Cluj

SESIUNE ȘTIINȚIFICĂ

Marți dimineața au început în Capitală lucrările sesiunii de comunicări științifice a Institutului de studii și cercetări pentru îmbunătățiri funciare. Manifestarea reunește membri și membri corespondenți ai Academiei Republicii Socialiste România, ai Academiei de științe agricole și silvice, specialiști din unități de proiectări, de execuție, de exploatare și întreținere a sistemelor hidroameliorative. Sînt prezentate cu acest prilej rezultate ale activității de cercetare științifică desfășurate în ultimii doi ani în scopul îndeplinirii sarcinilor care decurg din Programul național de gospodărire rațională a apelor și de dezvoltare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare. Comunicările tratează probleme de hidraulică, geotehnică, construcții hidrotehnice, irigații și desecări.

Unele sînt elaborate de colective mixte formate din cercetători și proiectanți sau din cercetători și constructori, evidențiind colaborarea dintre activitatea de cercetare științifică și cea productivă.

(Agerpres)

ȘTIRI CULTURALE

Ansamblul coral al Universității din Chile — Valparaiso, care face un turneu în România, la invitația Uniunii Asociațiilor Studențești, a susținut, marți seara, un concert la Conservatorul „Ciprian Porumbescu" din Capitală.

Formația corală studențească chiliană, înființată acum aproape două decenii, răstimp în care a obținut frumoase succese, atît în țară cît și în străinătate, a oferit publicului bucureștean un program cu lucrări inspirate din folclorul sud-american.

Au asistat membri ai Consiliului U.A.S.R., numeroși studenți. Au fost prezenți Homero Julio, ambasadorul Republicii Chile la București, și membri ai corpului diplomatic.

★

Muzeul republican al petrolului din Ploiești a achiziționat noi exponate provenind din diferite zone ale țării. Între acestea se află macheta completă a grupului industrial de petrochimie de la Brazi, întreaga gamă de substanțe și produse chimice realizate în țara noastră, precum și un însemnat număr de obiecte industriale și de uz casnic obținute din mase plastice.

★

Zilele acestea a luat ființă la Oradea „Societatea științifică a elevilor din școlile județului Bihor", prima de acest fel din județ. Urmărind antrenarea și orientarea tineretului școlar spre cercetarea și creația științifică, societatea își va desfășura activitatea în patru secții : realist-practică, umanistă, tehnico-productivă și educație fizică și estetică.

★

Biblioteca centrală universitară „Mihail Eminescu" din Iași, care adăpostește peste un milion și jumătate de volume, deține numeroase cărți rare și documente istorice de mare valoare documentară. Între rarități se află un album în folio, unic în țară, tipărit la Roma în anul 1576 și care cuprinde 130 de planșe, reproduceri remarcabile după Columna lui Traian, tipărite pentru prima dată în lume. Ceea ce impresionează este frumusețea desenului în peniță pe fondul căruia gravura iese mai bine în relief.

★

Casa corpului didactic din Bistrița, instituție culturală recent înființată, se bucură de sprijinul permanent al universitarilor clujeni. Aici au fost organizate, în colaborare cu Universitatea Babeș-Bolyai, consultații didactice, comunicări, expuneri. Conf. univ. dr. Pompiliu Dumitrașcu, de pildă, a vorbit despre diferitele modalități de predare a elementelor stilistice în liceu, iar conf. univ. dr. Octavian Precup despre concepția actuală asupra eredității. Profesorul univ. dr. Gavril Scridon s-a întîlnit în mai multe rînduri cu cadre didactice din Bistrița.

(Agerpres)

De ce și pentru cine traducem

ȚELURI ȘI CRITERII ÎN TĂLMĂCIREA CLASICILOR LITERATURII UNIVERSALE

puncte de vedere

A trecut un secol și jumătate de cînd Constantin Diaconovici Loga a lansat acea entuziastă **Chiemare la tipărirea cărților românești și versuri** (1821) prin care își propunea să demonstreze că: **„Bărbați învățați trebuie să aibă neamul român cel ce pohtește să cunoască că este om ; după aceasta școli, apoi cărți".**

Dacă apelul cărturarului român a avut o deosebită importanță pentru contemporanii săi în timpul cînd se cristalizau temeliile culturii noastre moderne, el capătă cu totul altă rezonanță acum, cînd poporul român construiește societatea socialistă multilateral dezvoltată.

Trăim astăzi într-o epocă ce se caracterizează, printre altele, printr-o adevărată explozie de informație. Indiferent dacă locuiește în sat sau în oraș, orice om din țara noastră este integrat într-o permanentă actualitate prin cele mai diverse canale de informație de care poate să beneficieze. Deschizînd aparatul de radio, citind ziarele și revistele, orice tînăr sau vîrstnic poate lua act de cele mai recente noutăți științifice și literare din țară, ca și de pe alte meridiane ale globului.

De aceea, dacă intelectualii din veacul trecut trebuiau să ia totul de la început, alcătuind abecedare și dicționare, cărți extrem de simple de popularizare a științei și a culturii, astăzi structura societății noastre pune în lumină un public mult mai evoluat, al cărui gust și concepție despre lume îl determină să formuleze alte exigențe față de actele de cultură, indiferent de faptul dacă este vorba despre spectacole de teatru sau film, sau despre creația literară. Dar oricît de variate ar fi circumstanțele în care orice om din țara noastră vine în contact cu fenomenele de cultură și artă, nu putem trece cu vederea faptul că în procesul de formare intelectuală și morală a fiecărui individ creația literară deține un rol important. De la versurile cele mai simple, învățate în primele ore de școală, pînă la lecturile calme din cea surile de odihnă, în biografia intelectuală a fiecărui ins îndrăgostit de slova cărții, opera literară constituie un factor de maturizare spirituală și progres. Forța aceasta catalizatoare în procesul atît de complex și îndelungat de modelare a conștiinței nu este însă deținută doar de scrierile originale clasice și moderne, ci și de traducerile din cultura universală, care reprezintă în interiorul fiecărei arii naționale de cultură o a doua literatură de mari proporții, cu care fiecare cititor vine în mod firesc în contact în toate etapele vieții sale.

„Importul" de producții ale spiritului din alte arii de cultură a constituit în fiecare epocă un factor de progres. El capătă în epoca noastră, care beneficiază de atîtea canale moderne de informare, o pondere deosebită, traducerile de opere literare de pe toate meridianele globului înscriindu-se în politica culturală a statului nostru de largă prețuire și receptivitate față de toate cuceririle spirituale autentice, majore, ale întregii omeniri.

Semnificația traducerilor literare ca mijloc de formare a gustului, de stimulare a spiritului original de creație și de cunoaștere a valorilor artistice ale altor popoare, a reprezentat o preocupare constantă a oamenilor noștri de cultură din toate vremurile. Exemplele oferite în acest sens de D. Cantemir, G. Șincai, I. Eliade Radulescu, ca și de unele reviste cunoscute din istoria culturii noastre, cum a fost **Contemporanul,** sînt elocvente în acest sens. Nu se poate, de asemenea, trece cu vederea faptul că scriitori de seamă ca T. Arghezi, L. Blaga, I. Pillat, Z. Stancu, M. Beniuc, E. Barbu, E. Jebeleanu, s-au impus și ca excelenți tălmăcitori ai unor opere majore din diverse limbi.

De aceea, cînd ne întrebăm astăzi **ce cărți traducem și pentru cine le traducem,** considerăm că trebuie să ne îndreptăm în primul rînd atenția spre acele lecturi programate, cu care cititorii noștri vin în contact din primii ani de școală pînă la terminarea studiilor universitare. Pornind de la această cerință permanentă de informare și formare prin lectura marilor capodopere ale literaturii universale, este firesc ca operele marilor clasici, începînd cu epopeile homerice, tragediile antichității, creațiile atît de diverse ale marilor titani ai Renașterii și ajungînd pînă la Goethe, Byron, Hugo, Balzac, Tolstoi, Dostoievski, textele fundamentale din patrimoniul universal clasic trebuie să figureze în permanență în librăriile noastre.

Temeliile culturii fiecărui tînăr nu se pot așeza în mod armonios decît printr-o îndelungată lectură a scrierilor marilor autori clasici, care sînt o pildă vie de umanism și generozitate. Cine a studiat temeinic operele lui Shakespeare, Voltaire, Sterne, Dostoievski, Balzac etc. are toate șansele să-l înțeleagă mai bine pe Proust, Joyce, Th. Mann, Dürrenmatt, H. Böll, Aragon, Bunin și Paustovski, beneficiind în același timp de avantajul de a distinge cu mai multă certitudine valorile veritabile de scrierile impuse episodic de moda zgomotoasă și facilă.

Evitînd orice opțiuni editoriale unilaterale, introducerea cititorului român în contemporaneitate nu capătă însă o valoare morală și estetică deplină decît prin familiarizarea sa cu acele opere impregnate de o viziune umanist-socialistă foarte limpede. De aceea, tălmăcirile bogate ale operelor unor scriitori din țările socialiste, începînd cu cei de multă vreme clasicizați și ajungînd la alții care s-au impus de curînd pe harta universală a culturii, constituie un act firesc de cultură realizat de editorii noștri de cărți străine.

Aceștia au, așadar, în vedere cerințele unor cititori de vîrste, profesii și gusturi diferite, care atît prin intermediul școlii, cît și prin lecturile din orele de odihnă și zilele de vacanță vin în contact cu marile opere ale scriitorilor de pe toate meridianele globului.

Ținînd seamă de functionalitatea complexă a cărții literare traduse, opțiunile editorului care se inscriu în mod firesc în politica culturală a țării noastre trebuie să se intemeieze pe criterii ferme și clare. Respingînd cartea trivială, de amuzament facil, ca și falsele valori, editorul român își face un adevărat titlu de glorie prin tipărirea cărții clasice și moderne, susținute de un profund mesaj umanist.

O asemenea cerință, firească pentru politica culturală a statului nostru, este de natură să-l onoreze pe orice autentic editor de carte din orice colț de lume.

Romul MUNTEANU
Directorul editurii „Univers"

tv

PROGRAMUL I

9,00 Deschiderea emisiunii de dimineață. Telex.
9,05 Teleglob : Algeria.
9,25 Vedete ale muzicii ușoare.
9,50 Desen animat.
10,00 Curs de limba franceză — lecția a 6-a.
10,30 Telecinemateca pentru copii și tineret : „Jack și fasolea fermecată".
12,00 Telejurnal.
15,25 Deschiderea emisiunii de după-amiază. Fotbal : Steaua-Bayern München (Cupa campionilor). Transmisiune directă de la stadionul „23 August".
17,15 Curs de limba engleză — lecția a 5-a.
17,45 O viață pentru o idee : Fabre (II).
18,10 Timp și anotimp în agricultură.
18,40 Vetre folclorice : Pe drumuri de munte.
19,00 Oameni și fapte.
19,15 Tragerea Pronoexpres.
19,20 1001 de seri : Întîmplări cu Peti.
19,30 Telejurnal.
20,00 Nimic despre bărbați — reportaj realizat pe șantierele sistemului de hidrocentrale de pe Someș. Film închinat șoților constructorilor.
20,20 Aventuri în epoca de piatră.
20,45 Telecinemateca : „Afurisitul de bunic" — o producție a studiourilor franceze. Cu Michel Simon, Marie Dubois, Yves Lefebvre și Serge Gainsbourg.
22,15 Omagii. Emisiune muzical-literară de Florica Gheorghescu și Carmen Dobrescu. Își dau concursul : Nicolae Herlea, Corul Madrigal, Traian Stănescu, Ion Dolănescu, George Enache, Silviu Stănculescu, Rodica Simion, Ion Tugearu, Cornel Constantin, Mihai Constantinescu.
22,35 „24 de ore".

PROGRAMUL II

20,00 Refrene fără vîrstă : Studioul șlagărelor. Emisiune muzicală realizată de Televiziunea din R.D.G.
20,30 Agenda.
20,40 Prezențe ieșene în viața muzicală a Capitalei.
21,00 Cluburi sportive bucureștene.
21,20 Arta plastică. Un muzeu — colecția G. Oprescu.
21,35 Film serial : „Patru tanchiști și un cîine" (XVII).

DOUĂ OPERE ROMÂNEȘTI PE ECRANUL TELEVIZIUNII

„ALEXANDRU LĂPUȘNEANU" de I. Zirra și „MARIN PESCARUL" de Marțian Negrea

Realizatorii **Stagiunii lirice TV** sînt consecvenți în dorința de a parcurge pagini de operă românească, de a face din filmele lor filme-document despre momente din istoria teatrului liric românesc. Astfel s-au aplecat asupra celei mai importante lucrări a lui Zirra, și anume drama istorico-psihologică **„Alexandru Lăpușneanu".** Scrisă acum patru decenii, opera lui Zirra rămîne și astăzi, așa cum spunea Mihail Jora, „o operă bună, o lucrare dramatică românească de înaltă ținută, în care elementul popular nu este scop, ci un mijloc de expresie muzicală în teatru...". Muzica este vizibil încărcată de un dramatism puccinian, are expresivitate, este echilibrată, sobră, folosește o armonie inteligent tensionată. Se structurează după situații, conflicte. Poate în actul al doilea, mai static, să se simtă o oarecare monotonie, o lipsă a contrastelor, dar în general monologurile (cel al lui Lăpușneanu, din actul I), corurile, ariile (aria Ruxandrei), comentariile orchestrei sînt împletite strălucit, dezvăluie o tehnică componistică evoluată, care peste timp, după cum vedem, stîrnește interes. Zirra creează figura lui Lăpușneanu, influențat parcă de Boris Godunov, în linii dure, aspre. El arată singur, frămîntat de gînduri, nehotărît, apoi violent. Pe boieri îi plasează în această atmosferă încordată, vorbele lor, picurînd prin fățărnicie o și mai apăsătoare tensiune.

În adaptarea pentru micul ecran, semnată de **Constanța Anghelescu-Drobotă** și **Al. I. Arbore,** s-a pornit de la reconstituirea tablourilor de epocă, s-a urmărit gradat evoluția psihologică a personajelor. S-a apelat la două simboluri-imagine : motivul „cortei" și motivul „capul de bour" care, semnificativ, se împletesc, se contrapunctează cu desfășurarea.

Un domnitor își apără tronul, dar este singur între o lume de mîncinună și mulțimea de oameni simpli, pe care se străduie dar nu izbutește să o înțeleagă. Actul al doilea, scena „măscăriciului" — într-un rol inedit Gheorghe Crăsnaru, schimbînd instructiva, printr-un joc original, imaginea cu care ne-am obișnuit despre bufoni — ni s-a părut inspirat conturată. Un alt moment remarcabil : Lăpușneanu murind singur, părăsit, trădat, în timp ce ni se sugerează puterea mulțimii — cei din afara palatului — care parcă ar căpăta forță, amploare, și-ar uni și mai mult glasurile.

Adaptarea televiziunii are certe calități. Reușește să concentreze, să dea telespectatorului o imagine clară despre Lăpușneanu. Martha Kessler, Ion Stoian, Gheorghe Crăsnaru — creează roluri de referință. Din punct de vedere vocal, cuplul Mugur Bogdan-Mariana Stoica (Alexandru Lăpușneanu — Ruxandra) este cît se poate de bine ales. Tot jocul lor, însă — mai vizibil la Mugur Bogdan — este destul de teatral, înghețat. Se mizează pe gest, pe expresivitatea mîinilor, pe mișcările bruște ale corpului ; mimica feței, ochii sînt imobili, inexpresivi. Poate că dacă regia ar fi insistat asupra naturaleței actorului, asupra unui joc mai firesc, spectacolul ar fi cîștigat în fluență. Apoi, o altă remarcă — anumite stîngăcii ale aparatului de filmat ; nu o dată, imaginea părea statică, sărăcă, lipsită de abilitate.

Opera lui Zirra, **„Alexandru Lăpușneanu",** cu toate scăderile unui joc teatral, cu toate inabilitățile unor filmări, rămîne o peliculă de interes, un document.

Cel de-al doilea spectacol, de curînd prezentat în premieră de către stagiunea lirică TV., a fost **„Marin Pescarul",** de Marțian Negrea. Compozitorul declara recent într-un interviu că a pus mult suflet la vremea elaborării pentru această partitură. A lucrat intens la libret — după nuvela „Păcat boieresc" de Mihail Sadoveanu, a căutat folclor autentic pentru muzică.

Și această lucrare pe micul ecran, în adaptarea semnată de **Florica Gheorghescu și Marianti Banu** — cîștigă în concizitune. De la bun început, descrierea iarmarocului, cu lumea lui colorată, pestriță, are ritm. Partitura corală ce se țese, ondulînd inflexiuni populare, încintă ; linia orchestrală (interpreți Corul și Orchestra de Studio a Radioteleviziunii, dirijori : Carol Litvin, C-tin Bobescu) este deosebit de plastică. Petrecerea de la circiumă, de asemenea, are multă vervă. Adaptarea a subliniat nu numai treptele conflictului, ci și drama sufletească a fiecărui personaj, a insistat asupra portretizării, a dezvăluit clar coordonatele fiecărui erou. Interpreții : Vasile Moldoveanu (Boierul), — într-o certă evolutie, joc nuanțat, fără patetisme, Maria Slătinaru — sigură pe partitura vocală, o participare afectivă, cu sensibilitate (amintim duetul Chiva-Boierul), poate nu atît de potrivită ca fizionomie pentru rolul Chivei, apoi Mircea Ștefănescu, Mircea Bezetti, Marcel Angelescu — aduc fiecare o notă firească în desfășurare. Se impune însă creația lui Octav Enigărescu în rolul lui Marin Pescarul. Toată drama omului simplu, fără putință de apărare în fața nedreptății, tot zbuciumul pescarului sărac care-și apără cinstea și sufletul, tot clocotul lui și izbucnirea de ură sînt gradate cu o mare înțelegere, cu o forță de stăpînire și redare a fiecărui amănunt, a fiecărui gest.

De la scena „iarmarocului" la scena „răzbunării" regia urmărește, fără stufozități, drama lui Marin Pescarul. Cîteva imagini descriptiviste, filmate în Delta Dunării, sînt poate puțin exagerate. În rest, linia simplă este cel mai firesc folosită. O notă critică pentru scenografie : prea încărcată, cu prea multe elemente decorative, mult depărtată de real, dar și de simbol.

„Marin Pescarul" rămîne, pentru filmoteca muzicală a televiziunii, la fel ca și **„Alexandru Lăpușneanu",** o realizare.

Știm că există în atenția realizatorilor **Stagiunii lirice TV** adaptarea operelor „Pană Lesnea Rusalim" de Paul Constantinescu, „Horia", „Năpasta" de Sabin Drăgoi. Un program elocvent. Ca o sugestie — ar putea fi luată în considerare și preocuparea pentru o linie modernă a spectacolului de operă. Se beneficiază de aparatul de filmat, de cadrele cele mai variate. Se pot alege ca interpreți, cîntăreți-actori, nu numai cîntăreți de „recitative". Într-un cuvînt, fiecare spectacol liric TV poate deveni exemplar pentru spectacolul modern de operă spre care se îndreaptă gîndurile muzicienilor, melomanilor.

Smaranda OȚEANU

Academia de studii economice București. Aspect din laboratorul de perforare din cadrul Facultății de calcul economic și cibernetică economică
Foto : **S. Cristian**

cinema

● **Pădurea pierdută** : PATRIA — 10; 12,30; 16; 18,30; 21, FAVORIT — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Sacco și Vanzetti** : SCALA — 9,45; 12,30; 15,15; 18; 20,45.
● **Olesia** : CAPITOL — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.
● **Nu-mi place ziua de luni** : VICTORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● **Puterea și adevărul** : CENTRAL — 10; 15,30; 19,15, GRIVIȚA — 9; 12,15; 16; 19,30, GLORIA — 9; 12,30; 16; 19,30.
● **Steaua Sudului** : LUCEAFĂRUL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, BUCUREȘTI — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
● **Program de filme pentru copii** : DOINA — 10.
● **Fuga** : DOINA — 11,30; 15,30; 19.
● **Micul scăldător** : FESTIVAL — 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, FEROVIAR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Douăsprezece scaune** : FLACĂRA — 15,30; 19.
● **Osceola** : EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, VOLGA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● **Livada din stepă** : ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15,30; 17,45; 20.
● **Aventuri în Ontario** : LUMINA — 9—20 în continuare, FLOREASCA — 15,30; 18; 20,15, MIORIȚA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30.
● **Vikingii** — 10; 12; 14,15, **Contesa Walewska** — 16,30, **Caruselul** — 18,45; 21 : CINEMATECA (sala Union).
● **Neînfricatul Gyula vara și iarna** : BUZEȘTI — 15,30; 18; 20,15.
● **Locotenentul Bullitt** : AURORA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30, FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Atunci i-am condamnat pe toți la moarte** : UNIREA — 15,30; 18; 20,15.
● **Farmecul ținuturilor sălbatice** : MOȘILOR — 15,30; 17,45; 20, TIMPURI NOI — 9—18,30 în continuare.
● **Program de filme documentare** : TIMPURI NOI — 20,15.
● **Poveste de dragoste** : VIITORUL — 15,45; 18; 20,15.
● **Ultimul război** : BUCEGI — 15,30; 18; 20,30, ARTA — 15,30; 18; 20,15.
● **B. D. la munte și la mare** : PACEA — 15,45; 18; 20, COSMOS — 15,30; 18; 20,15.
● **Mirii anului II** : LIRA — 15,30; 18; 20,15.
● **Pe poteca nețărmuritei iubiri** : MUNCA — 15,30; 18; 20,15.
● **Tick... Tick... Tick...** : DRUMUL SĂRII — 11,30; 17,45; 20.
● **Antracit** : LAROMET — 15,30; 17,30; 19,30.
● **Love Story** : GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,15.
● **Articolul 420** : POPULAR — 10; 15,30; 19.
● **Cea mai frumoasă soție** : RAHOVA — 15,30; 18; 20,15.
● **Mihail Strogoff** : CRINGAȘI — 15,30; 18; 20,15
● **Dreptul de a te naște** : FERENTARI — 15,30; 17,45; 20.
● **Steaua de tinichea** : VITAN — 15,30; 18; 20,15
● **Anna cea o mie de zile** : PROGRESUL — 15,30; 19.

teatre

● **Filarmonica de stat „George Enescu"** (la Sala mică a Palatului) : **Concert omagial pentru Ziua femeii** — 20.
● **Opera Română** : **Trubadurul** — 19,30.
● **Teatrul de operetă** : **Soarele Londrei** — 19,30.
● **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia) : **Primii noștri poeți ; Mania posturilor** — 20; (sala Studio) : **Cine ești tu ?** — 20.
● **Teatrul de Comedie** : **Nicnie** — 20.
● **Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra"** (sala din bd. Schitu Măgureanu) : **O scrisoare pierdută** — 20; **Vicarul** — 19,30.
● **Teatrul Mic** : **Balul absolvenților** — 19,30.
● **Teatrul „C. I. Nottara"** (sala Magheru) : **Adio Charlie** — 19,30; **O lună la țară** — 20.
● **Teatrul Giulești** : **Comedie cu olteni** — 19,30.
● **Teatrul „Ion Creangă"** : **Electra** — 17.
● **Teatrul „Țăndărică"** (sala din str. Academiei) : **Cartea cu Apolodor** — 17.
● **Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu"** : **Într-un ceas bun !** — 19,30; (la Sala Palatului) : **Vine, vine... Olimpiada !** — 19,30.
● **Teatrul satiric-muzical „C. Tănase"** (sala Savoy) : **Bimbirică** — 19,30; (sala din Calea Victoriei nr. 174) : **Groapa** — 19,30.

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

DISCURS DESPRE CALITATE

I se atribuie, în limbaj curent, calității o luptă surdă și un conflict ireductibil cu cantitatea. Calitatea ar fi ceva dincolo de măsurabil. Cu toate acestea, numeroasele instalații și aparate menite să studieze calitatea apei, de pildă, iau cîteva caracteristici de bază, șase la număr, pe care le măsoară : oxigenul dizolvat, temperatura, turbulența, conductibilitatea electrică, concentrarea chimică și gradul de aciditate sau alcalinitate. Lupta pentru calitate n-ar fi putut fi dusă niciăieri fără definirea unor indici măsurabili.

Da, se obiectează, dar unde este gustul apei ? Experții pot defini chiar și aici indici semnificativi. Poate că, în sensul etimologic, mergînd la origini, urcînd în cursul istoriei pînă la Aristotel, putem confunda calitatea cu esența inexprimabilă. Dar, în zilele noastre, cînd vorbim de calitate măsurăm : industria măsoară calitatea produselor, pedagogia măsoară calitatea educației și de curînd sociologia a început să facă calcule în domeniul calității vieții umane.

O a doua prejudecată stă în opoziția dintre cantitatea și calitatea lucrurilor atunci cînd folosim expresia „mult dar prost". În toate dezbaterile asupra evoluției sistemelor de educație persistă convingerea că, datorită extensiunii imense a școlii, creșterii ei cantitative, calitatea a coborît. Industria a infirmat această antinomie. Produsele de serie sînt superioare muncii artizanale. „Foarte mult" poate să însemne și „foarte bine". E greu de conceput cum aparate de televiziune cu performanțe înalte ar putea fi produse în unicat. Discuțiile pe această temă nu sînt inutile. Există o teamă filozofică ce planează în societatea modernă caracterizată de numere mari : produsele de serie, obiectele repetabile, consumul uriaș și fenomenele de masă ar coborî calitatea, excelența, performanțele superioare. Menținerea calității, ridicarea ei, lupta pentru calitate sînt leit-motivuri ale gîndurilor cotidiene. Obsesia industriei de a ameliora neconținut calitatea ? bunurilor se răsfrînge asupra întregii societăți.

Cuvîntul „calitate" este un cuvînt-cheie al civilizației de astăzi. Definiția ei e simplă : calitatea nu este altceva decît o conformitate cu proiectul, măsura în care un produs satisface specificațiile desenului original. Este o definiție locală, strictă și operațională. Pe baza ei se scriu cărți, se organizează echipe de control și se aplică statistica matematică în vederea îmbunătățirii calității.

Să stăruim puțin asupra acestei definiții și să desfășurăm firul care stă în ghemul ei. Definiția scoate în evidență rolul proiectului în calitatea produsului final. Într-adevăr, numai o armată de executanți complet necalificată poate face să eșueze totalitatea producției. Se afirmă în literatura de specialitate că, dacă la o termocentrală sau un vapor, cu un cuvînt la obiectivele mari, greșelile de fabricație pot echivala cu cele de concepție, în industria modernă, caracterizată de multe produse componente, proiectul are o importanță infinit mai mare decît execuția. O minusculă scăpare a proiectului are consecințe incalculabile și totale întîrzieri greu de recuperat.

Un manual de organizare științifică, arătînd cei șapte pași pe care nu trebuie să-i omitem în realizarea unui produs bun, se ocupă în patru dintre ei de proiect. Este foarte interesantă această concluzie care mută centrul de greutate de la execuție la concepție. Calitatea lucrului începe cu acuratețea concepției. Calitatea produselor începe în mintea desenatorilor.

După alte statistici, executantului nu i se poate atribui decît cel mult un sfert din totalul eșecurilor, și aceasta, în cazul extrem. În mod sigur, cel puțin trei pătrimi din cauzele oricărui eșec țin de organizarea generală, stînd în comunicarea slabă, incompatibilitatea între cerințe și echipamentul utilizat, necalificarea personalului și starea nesatisfăcătoare a condițiilor de lucru, începînd cu spațiul și terminînd cu iluminatul.

Dar organizarea este, în ultimă instanță, tot concepție. Este strategie, calcul, măsură, decizie bazată pe o bună balanță a obiectivelor și resurselor. Nici nu s-ar putea ca ideea de calitate să rămînă un concept local, atît timp cît fiecare utilizează produsele altora pentru a face produse noi și cînd întreaga industrie este un lanț nesfîrșit de dependențe. Să revenim la proiect. Cînd este proiectul bun ? Cînd reușește să definească condițiile unei utilizări îndelungate și eficiente a unui produs. Calitatea acestuia nu poate fi desprinsă, după cum spun curentele noi, de încrederea și siguranța funcționării sale, ceea ce se numește și fiabilitate ; dar aici nu intră numai tehnica, aici figurează economia, sociologia : la acest punct se exercită din plin imaginația și previziunea.

Calitatea este o proprietate de termen lung, verificabilă în test social și istoric. Ce poate fi bun imediat poate să fie prost în perspectivă. Calitatea presupune capacitatea de a vedea departe și deci în compoziția sa intră ingredientul numit prognoză.

O dezbatere internațională, reunind personalități de prestigiu, a dezbătut de curînd, sub egida UNESCO, calitatea educației. A fost aproape unanim îmbrățișată definiția conformității cu anumite standarde. Calitatea este, deci normativă. Greutatea stă în fixarea normelor.

Și aici, criteriul judecății externe a prevalat asupra criteriului intern. Cei din interiorul unui sistem de educație pot fixa criterii intrinsece : procente de promovare, număr de profesori, gradul lor de pregătire, spațiul disponibil, tehnica auxiliară și se pot declara mulțumiți. Criteriul important este cel ce vine din partea societății, care consideră pe absolvenți în funcție de randamentul, adaptabilitatea, inventivitatea și integrarea lor socială.

Nimeni nu vorbește astăzi de calitate fără să-i lărgească neconținut conținutul și implicațiile.

Mi-a plăcut faptul că în această dezbatere nu a fost considerată ca o fatalitate coborîrea standardelor concomitent cu lărgirea cuprinderii școlilor. Cîza care bîntuie în multe locuri nu provine atît din inexistența resurselor, cît din incapacitatea de a defini standarde noi. A fost afirmată propoziția : un sistem nu crește fără să se schimbe.

În sfîrșit, s-au dezbătut indicii calității învățămîntului și greutatea de a-i defini nu stă în incomensurabilitatea fenomenului cît în insuficiența instrumentului sociologic și matematic. La urma urmei, rationalizăm domenii ce stăteau sub semnul intuiției, perfectîndu-ne în același timp gîndirea, conceptele, metodele. Ce s-a spus despre educație se aplică și la industrie. S-a afirmat că vîrfurile joacă un rol important. Exemplele unice nu constituie „elite", ci au efect multiplicator. Partenonul a îmbunătățit calitatea tuturor construcțiilor Greciei antice. și poate ale lumii întregi. Un campion de tenis îmbunătățește indirect statutul sportiv al unei națiuni prin exemplu și stimul. Cele mai bune performanțe în știință, în matematică, fizică, biologie, chimie, realizate la planul academicienilor, expertilor, sau al tineretului arată unde trebuie să stea ștacheta. Nu este nimic mai trist decît de a o pune prea jos. Calitatea fiind un concept normativ și general, totul depinde de locul în care societatea își așează ștacheta.

Recent a apărut în literatură o nouă expresie : „calitatea vieții". Cum omenirea gîndește mai mult prin evenimente decît prin raționamente, a fost suficient ca în 1967 un petrolier să eșueze pe malul unei frumoase stațiuni estivale, pentru ca articolele și fotografiile să miște milioane de cititori, trezindu-le gustul naturii și adversitatea față de efectele nefaste ale otrăvurilor din aer și apă.

Expresia „calitatea vieții" s-a născut în legătură cu poluarea, dar s-a extins apoi și la alte subiecte. Merită să trăim o viață în care aerul este irespirabil, în care aglomerările urbane îl strivesc pe individ ? Care este soarta viitoare a omenirii industrializate, tehnicizate ? Acuzațiile sînt grele, cuvîntul dezumanizare s-a pronunțat des. În unele locuri străbate o frică a degradării, a coborîrii calității, a tocirii sensurilor, satisfacțiilor intime, bucuriilor veritabile. Discuția emoțională cunoaște multe exagerări în timp ce ignoră procesul ineluctabil al intrării mașinii în societatea umană, a imenselor beneficii pe care le aduce și a ușurării trudei fizice, vis secular. Dificultățile vin, ca și în domeniul educației, din lipsa standardelor noi, care trebuiesc definite, și din greutatea multor societăți de a-și prefigura viitorul.

Au ceva comun calitatea bunurilor, calitatea pregătirii oamenilor și calitatea vieții ? Cred că poate fi identificat un resort psihologic al calității : intransigența.

Nu este, fără îndoială, un indice statistic. Vine din încăpățînarea sportivului de a atinge o anumită performanță. Are ceva comun cu refuzul de a admite lucrurile superficiale, incomplete, nefinisate. E o stare de veghe, de optiune lucidă și hotărîtă, o ieșire din automatismul rutinei. Cine trăiește sau produce în virtutea inerției sfîrșește prin a ofensa calitatea. Sufletele moarte nu pot genera calitate. În devizul economic al lucrului de calitate intră implicarea dăruirea, participarea intensă, cu întreg pachetul lor de energii morale și intelectuale. Fără acest consum nici viețile oamenilor nu ieș de calitate.

Este un resort psihologic, dar e unul și același în cazul producerii unui obiect fără greș, a unei lucrări literare făcută și refăcută, cu obsesia perfecțiunii, a unei opere științifice construite pe ani de trudă. El ne tine perpendiculari pe evenimente și nu culcați, duși de torent. Este o resursă mintală și morală, în același timp. Mediocritatea este un alt nume dat absenței ei. Este încurajator că resortul calității este educabil.

Mircea MALITA

LIPSA DE „MĂSURĂ" POATE ÎNTRECE ORICE MĂSURĂ

Poate că e bine să mai reflectăm, din cînd în cînd, asupra adîncimii de semnificații și implicații ale acestui termen : **fapt antisocial**. Este adevărat — iar adevărul începe o dată cu definiția — că încălcările de lege, abaterile de la morală, manifestările exacerbate ale lăcomiei și individualismului unora, furișarea prin intunericul ilicitului sînt incompatibile cu morala și convingerile noastre, ale celorlalți membri ai societății. Este atît de adevărat încît ne-am obișnuit pînă la simplificare cu definirea respectivelor fapte drept antisociale. Nu este vorba de o simplificare în sensul rău al cuvîntului, în înțeles de schematizare, ci în înțelesul de codificare, de clasificare, de caracterizare succintă a manifestărilor pentru limpezirea și delimitarea lor. Este la fel cum folosim zi de zi șirul numerelor naturale fără a mai fi util să reflectăm de fiecare dată ce efort inițial de abstractizare a implicat punerea lui în circulație.

Tot așa și cu manifestările străine preceptelor morale, acceptate de obște și respectate de ea. De ce sînt — spre exemplu — actele de căpătuială, antisociale ? În primul rînd, desigur, pentru că ele vin în contradicție cu scopurile comune, înalte, de prezent și viitor ale membrilor societății, pentru că, producîndu-se, ele întîrzie, cu un minut, cu o secundă, cu o fracțiune de secundă, dar întîrzie atingerea acestor scopuri. În egală măsură — pentru că sînt rare, din ce în ce mai rare, deci izolate, deci „anti" prin număr, prin situația lor minoritară. Apoi sînt antisociale pentru că în orînduirea noastră **socialul** înseamnă echitate, ori ele sînt antiechitate. Și așa mai departe. Radiografia celui care încearcă să jecmănească nu merită mai multă subtilitate decît cea utilă pentru lichidarea imprejurărilor care au facilitat intențiile infractorului, pentru înțelegerea rolului micro-climatului social, pentru stigmatizarea faptului de nelertat — în sine.

Dar actul de demascare rămîne necesar. Oricît de mult s-ar impuțina incălcările grave ale normelor de conduită, oricît de nesemnificative ar rămîne ele în opoziție cu soliditatea operei grandioase care le înconjoară, atît timp cît se va comite un singur fapt prin care este sfidată cinstea și echitatea socială, autorul lui va suferi, o dată cu pedeapsa pronunțată în numele legii, și oprobriul public, înfierarea și disprețul oamenilor, verdictul intoleranței sociale.

Acestui act de demascare îi pot folosi nuanțele. Devine eficient să observăm, în legătură cu faptele care oricum ne repugnă și ne indignează, cît de direct sînt ele opuse fondului sănătos și durabil din realitatea înconjurătoare, cît de adîncă este prăpastia prin care au încercat să se strecoare.

Vom constata, la o asemenea privire asupra nuanțelor, că opoziția profitorului este totală, existența lui — lipsită de orice crez, lăcomia lui nemăsurată. Pînă unde poate merge un asemenea element ? Oriunde și nicăieri. Răspunsul, derutant pentru un om obișnuit, este contradictoriu prin structură și nu de dragul paradoxului. Prins în beția cupidității, amețit de vraja eventualelor acte de complicitate, hoțul, delapidatorul, ajunge să nu mai fie în stare să facă nici un pas pe alt drum decît acela al profitului ascuns, devine, prin propria-i voință, incapabil de orice acțiune ne-subsumată tendințelor lui meschine, de orice cedare, de orice îndatorare ; în schimb se încrincenează în fiece posibilitate, face uz de orice metodă pentru a-și urmări și realiza țelul lui aflat în contradicție cu țelurile societății. Ieșirea din cadrul social — legal și moral — atrage pentru elementul asocial pierderea măsurii. **Lipsit de măsură, el devine capabil să întreacă orice măsură.** Trecerea de la intenții la fapte nu mai depinde decît de atitudinea și de măsurile factorilor imediat inconjurători.

Recent, Tribunalul Suprem a judecat și respins recursul unui lot de infractori care, de-a lungul a 10—14 ani de zile, au delapidat aproximativ un milion și jumătate de lei. Faptele sînt vechi, au fost curmate încă din anul 1968, ancheta a durat mult, judecata s-a făcut în 1971, acum iată și sentința rămasă definitivă. Contul debitorilor prin infracțiune a început demult să fie executat : vinovații ispășesc aspre dar binemeritate pedepse. Mai mult chiar, reeditarea de către alții a aceluiași mod de operare — transferuri fictive și vînzări direct din depozit — a fost îngrădită prin noi măsuri legislative. Totul arpleda deci pentru lăsarea cazului în pacea arhivelor.

Ultima fază a procesului de curînd încheiat a scos însă la suprafață și unele detalii al căror tîlc rămîne etern valabil. Sînt detalii care demonstrează, cu o concludență pe care n-am dori-o repetată, tocmai consistența acestui calificativ dat faptelor comise, calificativ de **antisocial, de împotriva societății** în cel mai exact și grav înțeles al cuvîntului.

Delapidarea a fost comisă la depozitul de textile, încălțăminte, galanterie și tricotaje al fostei întreprinderi raionale de comerț cu ridicata — Negrești. Gestionarul acelui depozit — U. David, zis Ducă — a reușit, de-a lungul ultimilor opt ani de activitate ilicită, cînd frauda devenea din ce în ce mai evidentă, să cumpere bunăvoința și cinstea tuturor contabililor și revizorilor contabili care au fost desemnați să-i verifice gestiunea, precum și a altor salariați ai fostei Uniuni raionale a cooperativelor de consum — Negrești, inclusiv a președintelui acesteia — Nicolae Cojocaru.

Există, spuneam, un moment critic în care răufăcătorul pierde brusc simțul măsurii și își întoarce cu totul privirea de la societate. În cazul lui U.D. acest moment a survenit pe la începutul anului 1963. Atunci, lipsa cauzată în gestiunea depozitului se cifra la aproximativ 330 000 de lei. Oricît ar părea de bizar, față de ce va urma, despre această sumă se poate spune : „numai" trei sute de mii ! Ei bine, cînd U.D. a constatat cît de largă este groapa săpată de el în avutul obștesc, a căzut pe gînduri. S-a neliniștit. L-a cuprins panica. Apoi — disperarea. Ce să facă ?

Și ce soluție putea să găsească un delapidator lăsat slobod pînă ce el însuși s-a săturat și a intrat în panică ? Nici mai mult, nici mai puțin decît o soluție de Nero. David a hotărît să... incendieze depozitul. Și, o dată cu el, ce-o mai fi prin imprejurimi. Ce contau valorile care urmau să fie mistuite complet gratuit ! Ce importanță aveau riscurile unei asemenea acțiuni ! Sau imprevizibilul proporțiilor incendiului ! Cum era să-și mai facă el probleme pentru milioanele de ore de muncă materializate în bunurile valorînd sute de milioane de lei care „trebuiau" să cadă pradă focului ?!...

Important pentru jefuitor era un singur lucru : să dispară urmele. Cu orice preț. **Cu orice preț plătit nu de el, ci de societate.**

Această intenție mai mult decît extravagantă nu a rămas așa cumva... în stadiul de vis urît. U.D. a cumpărat benzină, a făcut rost de cîlți, a mers cu îndrăzneala pînă la a plăti oameni care să pună focul. Atîta doar, că după ce toate pregătirile au fost făcute, oamenii tocmiți i-au denunțat intențiile.

Firesc ar fi fost ca un asemenea denunț, oricît ar fi părut de neverosimil, să pună toată lumea pe jar. Dar n-a fost așa. Singurul lui rezultat a fost acela că a permis delapidatorului să descopere o metodă mai eficientă decît benzina și mai periculoasă decît focul (pentru gestiune și pentru societate) dar mult mai comodă și mai încurajatoare pentru el, ca infractor. Această metodă era... complicitatea revizorului contabil. Sesizarea planuitului incendiu a dus la alcătuirea unei comisii de inventariere, de incredere, calificată, alcătuită la un mai înalt nivel, prezidată de un reprezentant direct și competent al fostei Uniuni regionale Iași a cooperativelor de consum. Competența acelui reprezentant — pe numele lui Pavel Grigore — s-a văzut nu numai în promptitudinea cu care a descoperit lipsa, ci și în modul oricum mai subțire, mai fin, mai fără riscuri, în care a știut să o acopere din nou.

O astfel de complicitate, oferită din senin și în momentul în care situația lui de infractor părea fără ieșire, l-a lăsat înlemnit pe U. David. Să nu-și creadă ochilor și urechilor ! Cel care s-a putut convinge că are de-a face cu un hoț și un piroman potențial, cel care trebuia să-l arate pe individ periculos cu degetul, ca să fie înlăturat, izolat, ca o mare primejdie publică ce era, tocmai acela îi întindea o mînă și-l acoperea cu cealaltă. În urma unei asemenea neașteptate protecții, teama lui U.D. s-a transformat în insolență, iar disperarea lui în avînt nebunesc. Robinetele căpătuielii au fost deschise la maximum.

Au mai trecut niște ani, cercul complicilor s-a extins, paguba a depășit milionul. Numai valoarea cămășilor sustrase și vîndute pe sub mînă atingea 580 574 de lei ; orice comisie de inventariere, compusă chiar din analfabeți, dacă ar mai exista așa ceva, putea constata, doar la articolul papiote de ață, că lipsesc nu una, nu zece, nu o mie, nu cincizeci de mii, ci peste două sute de mii de bucăți. În acest stadiu, lui U.D. i se face un nou inventar, urmat de măsurile de rigoare. După toate falsificările și mistificările, conturile fictive ale gestiunii au fost încheiate cu un plus valoric de 3 667,43 lei la o categorie de produse și un minus de 1 850,49 lei la altă categorie. Diferențele întăreau aparențele de autenticitate ale inventarierii, cu atît mai mult cu cît, prin poziiile la care se refereau, nu puteau ți compensate în nici un chip. Nebunia succesului, vertijul decăderii erau însă prea intense pentru mințile jefuitorilor. Gestionarul Ducă se răsfățase și nu dorea să suporte nici măcar minusul infim de 1850,49 lei. Furase un milion și jumătate și nu voia să restituie o mie de lei. Nici „cîștigul" ilicit de o mie la unu nu i se părea îndestulător.

Ca să înțelegeți cum s-a rezolvat „litigiul" aveți în vedere cele afirmate despre totala respingere a realității de către asemenea indivizi, limitele absurde pe care le pot atinge ei, pierderea oricărui reper și al oricărui simț al măsurii. Așa cum acest specimen, care fusese gata să incendieze un mare depozit ca să acopere o fraudă, și-a găsit cîrdași care să-l mușamalizeze intențiile și faptele, tot astfel, același tip periculos și-a găsit complici (în persoana revizorului Gheorghe Mihai și a contabilului Ion Toma) care să execute compensarea diferențelor insignifiante în pofida celor mai limpezi instrucțiuni legale. Asta, ca nu cumva delapidatorul să plătească din buzunar o mie de lei ! Ca nu cumva suma delapidată să fie de numai un milion patru sute nouăzeci și două, în loc de un milion patru sute nouăzeci și trei de mii de lei !

Turnura faptelor frizează nebunia. Numai că nu ne aflăm în fața unei nebunii clinice, de domeniul psihiatriei, ci este debusolarea absolută pe care o cauzează magnetul lăcomiei Prăbușirea, într-o asemenea conduită, de-a dreptul aberantă, este, la scara individului decăzut moral — logică. Adică este implicată de însăși esența incălcării conduitei normale. Despărțindu-se de societate, pășind în afara ei, individul descompus renunță și la criteriile normale ale societății. El se opune obștei prin scopurile lui individualiste și opunîndu-se se situează împotriva ei, cu arme și bagaje. Aparenta nebunie nu este nebunie ci traducerea cinică a unui mod total deosebit de a trăi, gîndi, aspira. El, acest tip de individ, are o logică specială, ce aparține parcă altei planete. Este logica, sînt criteriile, reprezintă măsura concretă a acestui termen : antisocial. Fapt antisocial. Individ antisocial.

Adică — împotriva societății.

Sergiu ANDON

Sărut mîna, Țesătoare

Scena s-a consumat recent, în acceleratul Iași-București. Compartimentul nu era plin. La Focșani s-a urcat o tînără ultra elegant îmbrăcată și soțul ei, un tînăr sportiv. Toate ar fi fost bune și la locul lor, dacă sportivul n-ar fi fost fumător (civilizat) : s-a dus să fumeze pe coridor (fuma cam mult). Atîta a așteptat, parcă, tînăra și spilcuita soție : adresîndu-se altei călătoare de lîngă ea (o profesoară, cum avea să reiasă mai tîrziu din dialogul dus cu glas tare, fără nici o reținere, de nici un ordin), a început să-și... puncteze biografia. Vorbea alintat și gesticula, poate și ca să-și pună în evidență inelele (patru inele, pe fiecare deget al mîinii stîngi, minus police-ul). Deci veneau de la Focșani, nu s-a înțeles bine dacă de la o nuntă sau de la ceva asemănător, oricum „un chefuleț pe cinste"... de obicei frecventau „lume bună", intelectuali, fiindcă ea e o „fată citită" (amintea cărți de serie, traduse de trustul Giurgea între cele două războaie)... de altfel soțul ei (nu ea) își termina studiile superioare (însă ea l-a... împins s-o facă), de regulă, dacă-s în societate, soțul ei, de cîte ori deschide gura și spune ceva, îi cere — din ochi — părerea, să continue sau să se oprească... din fericire, menajul lor e de anunțat fericit, căci el îi recunoaște „superioritatea"... dar vai ! ce păteste cu ceilalți din familia lui, știți, sînt „oameni de rînd", ne vedem doar la zile mari, dar și atunci cîte incurcături se pot naște, of ! doamne... eram cu toții, aveam musafiri, numai „oameni subțiri", majoritatea medici, fiecare a început să povestească operații fantastice, leacuri miraculoase pentru cancer, mă rog, cînd, hop ! se bagă în vorbă și soacra mea, să le explice ea că toate profesiunile din lume sînt importante și complicate în felul lor, că nu există meserie ușoară dac-o faci serios... Am înțepenit ! Soacră-mea îi tot trăgea înainte cu „branșa mea", adică lupta pentru locul profesiunii ei în rînd cu celelalte, musafirii, culmea, o ascultau cu seriozitate, dar inima mea era cît un purice, de teamă ca nu cumva să scape și care-i „branșa". M-am amestecat rapid în discuție și am salvat fața familiei, i-am tras spre alte domenii, film, muzică ușoară, și-am răsuflat ușurată.

Ceilalți din compartiment, intrigați, așteptau să afle totuși profesia femeii care, era clar, dăduse naștere și-l crescuse pe flăcăul sportiv de pe coridor, băiat frumușel, cît se poate de voinic (hrănit de mîinile acelea, ale unei mame harnice, grijulii) și civilizat. Profesoara a îndrăznit să întrebe și s-a ales cu răspunsul :

— A ! e tesătoare.

Ar mai avea rost să insistăm asupra abjectului snobism care mînează grav nu numai mintea, judecata, ci și dramul de conștiință al junei „superioare" ? „Oameni de rînd" și „oameni subțiri"... Indiferent de profesia fiecăruia dintre noi, sînt convins că imensa majoritate a oamenilor resping acest fel de „împărțire" inspirat dintr-o altă lume, căci între noi și dumneaei se așază, de neclintit, marile vrefaceri din care s-a născut o societate întemeiată pe dreptate și echitate socială, pe respectul reciproc al fiecăruia față de toți și al tuturor față de fiecare.

Un singur lucru aș mai fi dorit : să fie acolo, printre călători, și mama acelui băiat cît muntele, iar noi, „oamenii de rînd", în loc de orice alt comentariu, să rostim simplu :

— Sărut mîna, Țesătoare !

Și, cu respectul cuvenit oricărei femei care a crescut copii, care lasă în urmă o viață de muncă și de cinste, să sărutăm mîna aceea muncită, demnă de profundul nostru respect. O facem însă pe această cale.

Mihai STOIAN

Asprimea binefăcătoare în conflict cu „apărătorii" care... lovesc

Zilele trecute, aflîndu-mă la turnătoria de oțel a Uzinei de tractoare Brașov, mi-am adus aminte de un caz petrecut aici cu un an în urmă și care a stîrnit pe atunci vii discuții. Șeful de echipă H. T., socotit fruntașul nr. 1 al atelierului formare-turnare, fusese sancționat disciplinar : mutat pentru o lună, ca muncitor necalificat, în atelierul de curățătorie. Unii nu și-au ascuns mirarea, dezaprobarea.

În perspectiva timpului ce s-a scurs de atunci, cazul are o anumită semnificație. Nu vom începe însă cu epilogul...

Dragostea de meserie i-a fost insuflată lui H. T. încă în familie. Tatăl său, un vechi muncitor format la școala I.A.R.-ului, mai lucrează încă în uzină. Nu-i de mirare că tînărul s-a impus repede, atît în fața cadrelor tehnice, cît și a tovarășilor de muncă — de-o vîrstă cu el — care-i căutau prietenia și asupra cărora începuse să aibă o vizibilă înrîurire. O dată cu primirea în partid, personalitatea lui H. T. s-a conturat mai viguros, numărîndu-se printre cei mai buni muncitori din uzină.

— Nu i-a plăcut și nu-i place lucrul făcut de mîntuială. Așa se explică, de pildă, faptul că, deși de zile el nu a rebutat o singură piesă — îmi spune Nicolae Todea, șeful atelierului.

De la un timp însă, văzînd că H. T. nu creează „probleme", biroul organizației de bază, cadrele tehnice de conducere nu s-au mai ocupat de îndrumarea, de educarea lui : l-au lăsat să se descurce singur, uitînd că **omul nu se formează „de la sine"**. Și surprizele nu au întîrziat. În atitudinea tînărului față de muncă, față de cei din jur, au apărut manifestări pînă atunci imprevizibile.

În numele unor rezultate obținute în producție, el începuse să-și îngăduie unele abateri de la normele eticii comuniste, să nesocotească îndatoririle de serviciu. A început să-și dea „aere de vedetă" — cum observau ceilalți muncitori — să discute cu unii maiștri de sus, socotind că numai el are dreptate și, în sfîrșit, să fie iritat de unele observații juste ale cadrelor de conducere sau ale tovarășilor de muncă. În aceste condiții, atitudinea lui prezenta un real pericol pentru climatul de muncă, în special pentru evoluția unor tineri care și-l luaseră drept model.

Într-o zi, „picătura" revărsat paharul : în urma unei discuții aprinse cu un maistru care îi făcuse o observație întemeiată, H.T. părăsește brusc, ostentativ lucrul. Mașina a rămas descoperită iar planul pe schimbul respectiv — nerealizat. Zilele următoare, Iosif Mathe, secretarul organizației de bază, Nicolae Todea, șeful atelierului, și maistrul principal Vasile Moldovan au stat de vorbă cu el, încercînd să-l facă să înțeleagă gravitatea actului săvîrșit, cerîndu-i să-și schimbe atitudinea. Oamenii sperau că H.T. va înțelege, va trage concluziile necesare, se va corecta. Dar, la scurt timp, H.T. părăsește din nou lucrul, plecînd acasă îmbufnat. De ce ? Pentru că o comisie care analiza cauzele rebuturilor stabilise că stricarea unei piese s-a datorat neatenției echipei sale. Vanitatea îl oprea pe H.T. să recunoască acest lucru, să admită că el, tocmai EL, care timp de ani de zile nu rebutase nici măcar o piesă...

Cazul a fost luat în discuția comitetului de partid pe secție și a conducerii secției. S-a văzut că **toleranța fusese un sfetnic rău.** În fața acestor fapte, dezaprobate de majoritatea colectivului, conducerea secției a hotărît să aplice sancțiunea amintită.

...Recent am trecut din nou prin secția de turnătorie de oțel. Cum au evoluat lucrurile în cazul lui H.T. ?

— Așa cum era firesc să evolueze — mi-a relatat cu vădită satisfacție secretarul comitetului de partid, Gheorghe Avram. Ne-a impresionat modul în care a primit sancțiunea, atitudinea matură pe care a avut-o atît în timp ce lucra la curățătorie, cît și de atunci încoace. A redevenit omul pe care l-am cunoscut și l-am îndrăgit la început. De fapt, noi nu ne-am îndoit o clipă. Știam că o să mediteze serios asupra comportării sale și va primi sancțiunea **ca pe un ajutor**, ca pe o măsură de îndreptare.

Ne reamintim că sancționarea lui H.T a provocat unele discuții, că unii au pus sub semnul întrebării justețea ei. „Este prea aspră măsura, dacă ținem seama de meritele și calitățile profesionale ale lui H.T. N-o să-i ajute" — spuneau aceștia.

— Într-adevăr — intervine ing. Romulus Ghia, șeful secției — unii „prieteni" ai lui H.T. au încercat să facă pe „mărinimoșii", pe „umaniștii". Și în acest caz, ca și în altele asemănătoare, mîna care „apără" în realitate lovește. Lovește în interesul celui în cauză, împiedicîndu-l să-și vadă greșelile. **Să nu credeți** cumva că noua, celor care am luat măsura, ne-a fost ușor. Iar dacă ne-am dovedit intransigenți tocmai față de el, aceasta s-a întîmplat pentru că aveam reală încredere în acest om. Viața, de altfel, a confirmat că am avut dreptate.

Regăsim în cuvintele de mai sus unul dintre principiile cele mai prețioase ale climatului nostru social : acela că **grija, atenția față de om nu presupun cu necesitate trecerea cu vederea a greșelilor sale ci, dimpotrivă, că exigența este tocmai semnul grijii pentru viața, pentru dezvoltarea acestuia.**

— Nu v-a fost teamă că o să părăsească uzina ?

— Nu, nici un moment — afirmă maistrul principal Vasile Moldovan. Un om ca el, legat trup și suflet de uzina în care a învățat tainele meseriei și în care tatăl lui a muncit o viață, nu poate părăsi uzina. Acest lucru îl fac numai „părăsirile călătoare" lipsite de o contingență muncitorească.

— Cum vezi acum, după un an de zile, întîmplarea al cărei erou ai fost ? — m-am adresat lui H.T

— Sincer vă spun că le rămîn recunoscător tuturor celor ce m-au sprijinit într-un moment de rătăcire al vieții mele.

Această recunoaștere deschisă, atitudinea plină de demnitate au sporit și mai mult încrederea comuniștilor în resursele morale ale tînărului. Dovada acestei încrederi o constituie și faptul că, la cîteva luni numai, i s-a încredințat o muncă de mai mare răspundere, aceea de reglor.

...În faptele de mai sus e cuprins, limpede, și tîlcul întîmplării. Se înțelege, iar viața ne oferă numeroase exemple, cîtă valoare umană are o mînă întinsă la timp. Cu un singur amendament, menit să dea de gîndit celor în cauză și altora împinși uneori să creadă în mersul „de la sine" al lucrurilor, să neglijeze **munca de zi cu zi pentru formarea conștiinței socialiste** : ajutorul s-ar fi cuvenit dar **încă înainte de sancționare**, pe vremea cînd apăruseră primele simptome ale unei comportări necorespunzătoare. Aceea era cu adevărat, mînă întinsă **la timp.**

Nicolae MOCANU

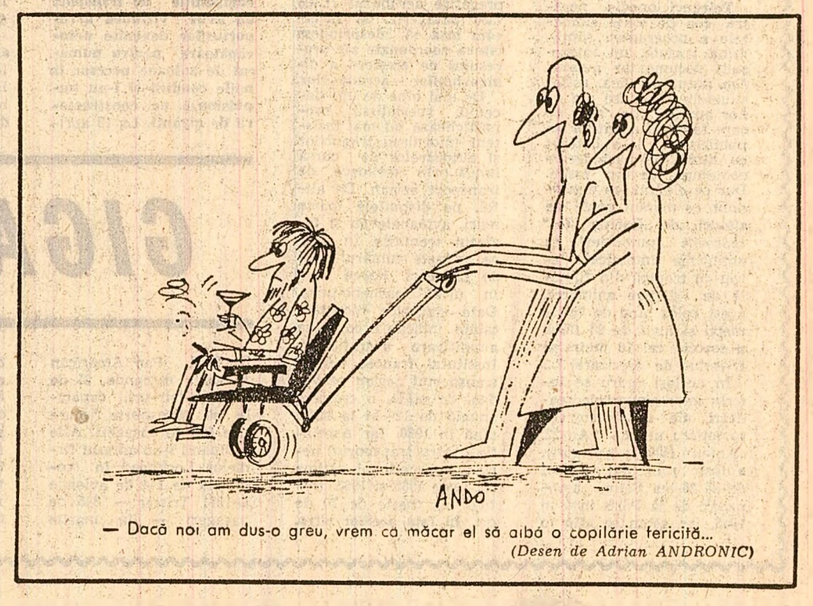

— Dacă noi am dus-o greu, vrem ca măcar el să aibă o copilărie fericită...
(Desen de Adrian ANDRONIC)

Aproape jumătate din potenţialul cercetării se află în învăţământul superior

Cîte soluţii ştiinţifice aplaudate la catedră trec examenul producţiei ?

Relevîndu-se încă o dată cerinţa amplificării contribuţiei cercetării ştiinţifice la înfăptuirea obiectivelor actualului cincinal, în cuvîntarea rostită de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la recenta Conferinţă pe ţară a cadrelor de conducere din întreprinderi şi centrale industriale şi de construcţii se subliniază : „Este necesar să crească spiritul de răspundere atît al cadrelor din unităţile de cercetare, cît şi al celor din întreprinderile industriale pentru sporirea rolului ştiinţei şi tehnicii româneşti în soluţionarea problemelor complexe pe care le ridică progresul rapid al economiei noastre, în pas cu revoluţia tehnico-ştiinţifică". **În contextul acestei indicaţii formulate de secretarul general al partidului, sarcini deosebite revin cadrelor de cercetare din învăţămîntul superior. Şi nu în mod întîmplător. Datele arată că în acest sector se află jumătate din potenţialul de cercetare şi concepţie de care dispunem la ora actuală. Cum sînt fructificate rezultatele obţinute în cercetarea de la catedre, ce resurse se impun activizate, în continuare, în scopul creşterii aportului specialiştilor din învăţămînt la promovarea progresului tehnico-ştiinţific, sporirea productivităţii muncii şi a eficienţei activităţii economice ? La această întrebare ne răspund cadre de conducere din domeniul cercetării universitare, alte cadre de specialişti, pe deplin interesate în valorificarea capacităţii reale de creaţie tehnico-ştiinţifică a învăţămîntului superior.**

— În concordanţă cu sarcinile stabilite de partid, de a lega mai strîns învăţămîntul de cercetarea ştiinţifică şi de producţie — precizează **prof. dr. docent Alexe Popescu,** adjunct al ministrului educaţiei şi învăţămîntului — începînd cu anul trecut se remarcă o participare mai intensă a cadrelor didactice şi cercetătorilor din învăţămînt la rezolvarea unor probleme majore ale dezvoltării noastre economice şi sociale. **Anul trecut şi-au găsit aplicarea în producţie 490 de lucrări efectuate la catedre sau în institutele de cercetare aparţinînd ministerului nostru.** Rezultatele lor s-au concretizat în introducerea unor noi tehnologii, construcţia de aparate şi utilaje noi, descoperirea unor zăcăminte de minerale utile, realizarea de materiale din materii prime indigene, proiectarea judicioasă a unor construcţii sau elemente de construcţii, obţinerea unor noi soiuri de plante, medicamente, soluţii pentru organizarea ştiinţifică a producţiei şi a muncii ş.a. **Tot în cursul anului trecut cadrele didactice şi cercetătorii au brevetat 155 invenţii în ţară şi 13 în străinătate şi au înregistrat 171 inovaţii — ceea ce înseamnă o creştere de 124 la sută în comparaţie cu anul 1970.** Unităţile ministerului colaborează cu unităţi de cercetare din 16 ţări ale lumii pentru rezolvarea a 98 teme, fie în programele C.A.E.R., fie cu ţări ca Italia, Franţa, S.U.A., R.F.G. **Extinderea sistemului contractual cu 215 la sută în comparaţie cu anul 1970** reprezintă o garanţie a intensificării valorificării multor rezultate ale cercetării universitare în anul în curs şi în următorii ani ai cincinalului.

Deci, **o primă condiţie importantă de care depinde valorificarea cercetării universitare este contractul ştiinţă-producţie,** care nu poate fi încheiat cu un beneficiar din producţie dacă tema de cercetare nu este exact pe problemele importante ale economiei.

— Aplicarea în practică a unor rezultate obţinute de către cadrele noastre didactice — ne relata şi **conf. dr. ing. Florea Dudiţă,** prorector al Universităţii din Braşov — a avut loc tocmai **în condiţiile existenţei unui cadru contractual adecvat** şi a dus la realizarea unor maşini şi utilaje noi, îmbunătăţirea unor procese tehnologice, a unor parametri funcţionali la anumite maşini ş.a.

Ca urmare, **valoarea contractelor încheiate de Universitatea din Braşov în 1972 depăşeşte cu mult valoarea celor din anul trecut,** datorită unor colaborări rodnice cu uzinele „Tractorul"-Braşov, „1 Mai"-Ploieşti, Uzina mecanică Muscel, institutele de cercetare ale Ministerului Economiei Forestiere şi Industriei Materialelor de Construcţii. Practica arată însă că **conlucrarea între cercetarea universitară şi producţie poate fi mai strînsă, mai directă, mai nemijlocit legată de problemele întreprinderilor.** Despre ce este vorba ?

Pentru a îmbunătăţi această conlucrare, s-a găsit o cale directă de colaborare între cercetarea universitară şi producţie : la Braşov s-a iniţiat **integrarea catedrelor de specialitate în unităţi productive (uzine), sau în institute de cercetare şi proiectare.** Astfel, catedra de tehnologie a construcţiilor de maşini se află integrată în uzina „Tractorul", catedra de automobile şi tractoare este în prezent parţial integrată în Institutul de cercetări şi proiectări pentru automobile şi tractoare, urmînd ca din octombrie a.c. să fie complet integrată.

Fiind în „miezul" producţiei, cadrele de cercetători pot sesiza operativ aspectele ce trebuie soluţionate şi, totodată, pot intui modul de rezolvare a acestora, precum şi eficacitatea economică ce se poate obţine ; la rîndul lor, conducerile de întreprinderi, specialiştii din producţie vor fi mult mai receptivi faţă de soluţiile indicate de cercetători, scurtîndu-se astfel durata de valorificare a acestora.

Dar, **pentru a se asigura fructificarea mai deplină a potenţialului de cercetare din învăţămînt, de mare însemnătate este şi valoarea rezolvării pe care universitarii o dau cerinţelor producţiei.**

— Aprecierea activităţii de cercetare universitară, opina **conf. dr. ing. Alex. Maniu,** de la universitatea braşoveană, şi chiar promovarea cadrelor didactice ar trebui făcute nu numai pe baza numărului de lucrări publicate, ci şi **după importanţa lor practică, după modul în care soluţionează problemele economiei.** Or, la ora actuală, o lucrare care cere cercetătorului, uneori, ani de studiu şi căutări este cotată la fel cu alta ce poate fi scrisă în cîteva săptămîni. Aceasta este o cauză a „fugii" după teme minore, dar care nu interesează deloc sau în mică măsură producţia.

— Şi **tezele de doctorat,** a reluat conf. dr. ing. Florea Dudiţă, **trebuie avute în vedere.** Unele dintre ele primesc aprecieri elogioase din partea unor foruri competente ale producţiei, dar de cele mai multe ori rezultatele lor rămîn numai pe hîrtie. **Valorificarea acestui „tezaur" de inteligenţă ar trebui făcută în mod organizat, printr-o judicioasă popularizare.** Credem că C.N.Ş.T. şi Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului ar putea edita o broşură cu titlurile şi rezultatele lucrărilor de doctorat din ultimii ani, asigurînd difuzarea lor în unităţile productive, întrucît în mod sigur cele valoroase vor găsi ecou favorabil în practică.

O asemenea acţiune întreprinde, de mai mulţi ani, Institutul politehnic din Timişoara, prin difuzarea în întreprinderi a unui „caiet selectiv" care cuprinde acele teme de cercetare care ar putea interesa producţia. Tot aici, în ultimii ani, s-au organizat sesiuni ştiinţifice pentru specialiştii din întreprinderi şi „mese rotunde". Aşa se explică de ce **institutul timişorean a reuşit să încheie contracte de cercetare cu producţia în valoare de 8 milioane în anul trecut şi de 18 milioane în 1972.**

— Din acest an, ne spunea **prof. dr. ing. Gheorghe Silaş,** prorector al Institutului politehnic din Timişoara, ne propunem să edităm încă o publicaţie în care să prezentăm liniile şi direcţiile de cercetare ale catedrelor noastre, pentru ca întreprinderile să ni se poată adresa în vederea soluţionării problemelor mai dificile ale producţiei. În acest fel, căutăm să înrădăcinăm la cadrele didactice şi la specialiştii din producţie îndatorirea firească de a valorifica rezultatele cercetării.

— Într-adevăr, „dialogul" cercetare-producţie poate fi mai fructuos, era de părere şi **prof. dr. Titus Georgescu,** rectorul Universităţii din Craiova. Astfel, deşi multe din temele abordate de cadrele noastre didactice şi-au găsit beneficiari în practică — **dovadă numărul dublu de contracte faţă de anul trecut, încheiate în acest an** — totuşi, considerăm că se poate face mult mai mult, în special **în legătură cu unele teme care prezintă interes economic la nivel republican.** Apreciem că, deşi ne aflăm într-un moment de avînt al legării cercetării din învăţămînt de producţie, totuşi nu am găsit încă formele cele mai bune de organizare în acest scop. **Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului ar putea să ne sprijine în acest domeniu în elaborarea unor reguli care să cointereseze catedrele în conlucrarea lor cu producţia.**

Pentru a sintetiza şi alte chestiuni de principiu în legătură cu investigaţiile anchetei noastre, ne-am adresat **acad. Cristofor Simionescu,** care a avut amabilitatea să ne relateze :

— În ultimul timp, cercetarea ştiinţifică din învăţămîntul superior a răspuns mai bine îndemnurilor conducerii partidului de a se înmănunchea învăţămîntul superior cu ştiinţa şi practica, răspuns ce se concretizează în **valoarea contractelor producţiei ştiinţifice cu întreprinderi socialiste care în anul trecut a depăşit 100 000 000 lei.** Cu toate acestea există încă suficiente rezerve de a spori substanţial contribuţia cercetării ştiinţifice în general şi, în particular, a celei din şcoala superioară la rezolvarea problemelor economiei ţării. **În primul rînd, cred că forţele ştiinţifice ale învăţămîntului superior trebuie chemate să se valorifice în cadrul tematicii cu caracter prioritar, fixată de C.N.Ş.T., tematică ce se cere amplificată în viitor.** Aceasta ar însemna o anumită dispersare pe teritoriul naţional — acolo unde activează aceste forţe — a răspunderilor şi a mijloacelor, asigurarea unei mai bune informări a organelor centrale, a beneficiarilor asupra a ceea ce este nou şi, într-adevăr, valoros în cercetare şi, de asemenea, o mai mare audienţă a catedrelor la nivelul unor combinate şi uzine. **În al doilea rînd, cred că se cere reanalizată legislaţia ce statuează modul în care se pot utiliza fondurile din contracte pentru utilarea laboratoarelor, modul în care prin cercetare poate creşte tehnicitatea în locurile de investigaţie.** Şcoala superioară trebuie să dispună de utilaj modern, atît pentru procesul instructiv, cît şi pentru promovarea ştiinţei. Aceasta nu e o favoare făcută universitarilor, ci o necesitate stringentă. **În al treilea rînd, pentru a scurta fluxul cercetare-pilotare-proiectare-producţie,** cred că s-ar putea începe şi la noi proiectarea în paralel cu cercetarea, bineînţeles, în cea de-a doua fază a experimentărilor. În orice caz, proiectarea pilotilor ar trebui să meargă în paralel cu cercetarea, iar uneori se poate trece — după studii atente — la eliminarea etapei de pilotare. Aceasta, desigur, o dată cu reducerea unei bune părţi din birocraţia care afectează, nu fără pagube, atît munca cercetătorilor, cît şi pe cea a proiectanţilor. **În al patrulea rînd, s-ar impune o mai bună administrare şi gestiune a ştiinţei atît la Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului, cît şi la instituţiile subordonate acestuia.** M-aş bucura de reuşita mobilizării celor mai competente cadre de care dispune şcoala superioară şi a celor 18 institute de cercetare ale ministerului la o acţiune, pe scară naţională, spre o mai bună orientare, planificare şi administrare a ştiinţei, spre creşterea eficienţei şi nivelului său calitativ. Căci, să nu uităm nici un moment că **învăţămîntul superior are marea îndatorire ca, în paralel cu cercetarea aplicată, să cultive cu grijă şi cercetarea fundamentală.**

Anchetă realizată de
Elena MANTU

CERCETĂTORUL ŞI FINALIZAREA

Nu este suficientă doar ideea...

După ce colectivul **Institutului de matematică al Academiei** a examinat aprofundat, încă din toamna anului 1969, iniţiativa creării, pe lîngă acest nucleu de cercetare cu profil mai teoretic, a unui **cabinet de informare în probleme ale aplicaţiilor matematicii moderne în economie,** fructificarea ei a fost adoptată ca sarcină urgentă în primăvara lui 1970, la o adunare generală a comuniştilor din institut. Cercetătorii respectivi au pornit de la ideea că ei nu fac matematică doar pentru matematicieni, ci — în primul rînd — pentru nevoile industriei, ale altor ramuri ale producţiei materiale, servind interesului major al creşterii eficienţei activităţii economice. Nu întîmplător, s-a trecut neîntîrziat la fixarea sediului acestui cabinet, au fost numiţi şapte cercetători care să asigure permanenţa zilnică — şi aceasta în dublul scop : de a facilita promovarea metodelor matematicii în ştiinţă, administraţie, producţie şi de a realiza o **tatonare,** de către cercetătorii matematicieni, a cerinţelor specifice ale posibililor beneficiari, în vederea alcătuirii judicioase a planului de cercetare al institutului şa.

„Jurnalul de zi" al cabinetului — căci se crease şi aşa ceva — a rămas însă martorul mut al eşuării, nemeritate, a acestei iniţiative, care şi azi este valoroasă, utilă. În nici o lună de zile, practic, cabinetul s-a autodizolvat.

— Cum se explică acest eşec ?

Întrebarea am adresat-o **matematicianului Teodor Moruzan, cercetător ştiinţific principal** — unul dintre susţinătorii fervenţi ai ideii, membru al colectivului de şapte specialişti chemaţi să asigure permanenţa la sediul cabinetului, pe atunci secretar al organizaţiei de bază a P.C.R. pe institut.

— Prin nereceptivitatea celorlalţi, adică din lipsa solicitărilor. Apoi (după un moment de gîndire), poate că nici noi, autorii iniţiativei, n-am făcut totul pentru a-i asigura acesteia succesul...

„Nereceptivitatea celorlalţi...", „Poate că nici noi, autorii iniţiativei..." — felul acesta de a gîndi nu este nici nou şi nici singular, din păcate. O analiză întreprinsă recent de specialiştii sectorului de valorificări al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (C.N.Ş.T.) a pus în evidenţă o serie întreagă de cauze care concură, în principal, la neaplicarea în practică sau valorificarea cu întîrziere a unora dintre soluţiile sau iniţiativele oferite de reţeaua tehnico-ştiinţifică. Între altele, a reieşit că unele impedimente ţin de însuşi **modul de a vedea lucrurile şi de a acţiona al autorilor cercetărilor respective :** optici şi conduite ce decurg dintr-o concepţie eronată privind rolul cercetătorului ştiinţific în promovarea soluţionărilor noi la care a ajuns în urma studiilor întreprinse. De altfel, răspunsurile date de unii conducători de unităţi ştiinţifice la sondajul respectiv (în legătură cu stadiul fructificării unor cercetări programate să fie aplicate în anul 1971), confirmă persistenţa acestui mod, azi anacronic, de a limita **atribuţiile practice ale cercetării ştiinţifice.** Autorii răspunsurilor respective apreciază responsabilitatea cercetătorului în mod îngust, numai pînă la faze de protocoale, în condiţii de laborator, restul revenind — automat şi integral, parcă — proiectării şi industriei. Asemenea opinii exprimau, între alţii, unii membri ai conducerii Centrului de cercetări tehnice din Iaşi, Institutului de chimie din Cluj, Centrului de cercetări hidraulice de la Timişoara ş.a.

Realităţile vieţii contraargumentează, însă, prin numeroase cazuri, că o atare optică nu stimulează introducerea noului. Aşa cum subliniază conducerea partidului, **numai prin aplicarea în practică, prin obţinerea avantajelor scontate** (ştiinţifice, tehnice şi economice) **cercetarea poate fi considerată încheiată, iar responsabilitatea autorului ei nu se opreşte în pragul laboratorului şi institutului unde lucrează, ci trece dincolo de acestea pînă la asimilarea rezultatelor cercetării în producţie.**

Pentru a demonstra încă o dată necesitatea traducerii în viaţă a acestor indicaţii, să apelăm la opiniile unor autori ale căror cercetări şi iniţiative au dat bune rezultate în practică. Este vorba de **colectivul de specialişti care a realizat instalaţia denumită „Termograful medical", brevetată în ţară şi distinsă cu Medalia de aur la Salonul internaţional de idei şi invenţii de la Nürenberg, din toamna anului trecut,** aparat care deschide largi perspective în depistarea şi prevenirea unor afecţiuni grave (între care şi cele tumorale, canceroase) şi în sporirea preciziei diagnosticului.

— Ştim că la Salonul de la Nürenberg nu s-a putut trimite aparatul ca atare — întrucît, deocamdată, nu există decît prototipul ; acolo au fost prezentate scheme, planşe, prospecte. Totuşi, juriul internaţional n-a ezitat să-i acorde una dintre distincţiile supreme. Cum aţi reuşit să treziţi interesul în jurul acestei descoperiri ştiinţifice ? În ce ar consta — după părerea dv. **— raportul dintre eforturile autorului de „noutate" şi reacţia celor cărora aceasta le este destinată ?** Întrebările le-am adresat, pentru început, **dr. Ioan Mogoş, de la Institutul oncologic din Bucureşti, „omul cu ideea",** în cadrul colectivului-autor al invenţiei.

— Mai întîi, este necesară o bună informare a beneficiarilor sau a forurilor de control şi avizare asupra „noutăţii" şi valorii lucrării de cercetare, pentru a se putea crea acele condiţii strict indispensabile aplicării ei. Niciodată „nouă" nu s-a impus lin. În plus, aşa cum ne-a confirmat şi experienţa creării lui, **autorii cercetării sînt datori nu numai să o ducă la bun sfîrşit, să o lanseze, să o impună, dar să şi contribuie la valorificarea ei deplină în practică.** „Termograful medical" este, mai întîi, o realizare a tehnicii ; eu, ca medic, aş fi putut să nu mă simt direct obligat în punerea la punct, sub raport tehnic, a aparatului. Dar cercetătorul are îndatorirea de a angrena toţi factorii competenţi, toate forurile de răspundere apte să contribuie la realizarea, susţinerea şi impunerea noii soluţii. Conştient de acest lucru, m-am adresat în primul rînd conducerii Institutului oncologic din Bucureşti. Astfel că, încă din 1965, în laboratorul de electronică al acestuia am trecut la proiectarea primelor aparate de acest gen, mai simple...

Să ascultăm şi părerea **ing. Mircea Brozici, de la Fabrica de elemente de automatizare din Bucureşti, „principalul realizator"** al părţii tehnice a invenţiei :

— Un mijloc deosebit de important în susţinerea şi impunerea unei „noutăţi" de către însişi autorii ei constă nu numai în ducerea soluţiei respective pînă la faze de concretizare şi materializare cît mai avansate (pînă la etapa prototipului industrial), dar şi în relevarea clară a direcţiilor de perfecţionare, astfel încît să i se asigure o competitivitate în timp, o perspectivă de utilizare cît mai largă. Referindu-mă la „Termograful medical" aş remarca faptul că în concepţia mea el implică o valorificare maximă în cadrul unor clinici specializate, iar prin automatizarea unor componente ale lui (cum este corpul detectorilor) i-am spori valoarea şi competitivitatea.

În fine ne-am notat opinia ing. **Mihai Bârsănescu,** un adevărat manager al colectivului de inventatori.

— Ne străduim, la ora actuală, să introducem aparatul în producţia de serie mică. Constatînd că actualul beneficiar al invenţiei, Ministerul Sănătăţii, nu a putut face prea mult pentru valorificarea pe scară cît mai mare a acestei realizări ştiinţifice româneşti, căutăm şi alte posibilităţi. Astfel, nu de mult, am intrat în discuţie cu Institutul de creaţie tehnică, înfiinţat sub înaltul patronaj al savantului român de renume mondial, Henri Coandă. Neaplicată în practică, nefructificată, o rezolvare tehnico-ştiinţifică, oricît de importantă şi de spectaculoasă ar fi ea, îşi diminuează grabnic valoarea...

★

Departe de a epuiza sfera problematică a responsabilităţii în valorificarea iniţiativei, a soluţiilor cercetării ştiinţifice, rîndurile de faţă şi-au propus să releve datoria „autorului de noutate" de a-şi susţine şi aplica pînă la capăt proprie realizare, de a trece cu succes „examenului" perseverenţei — desigur fără ca prin aceasta să se diminueze răspunderile şi îndatorirea celorlalţi factori în privinţa realizării şi fructificării efective a soluţiilor noi pînă la valorificarea lor practică deplină.

Teodor CĂZACU

În obiectiv — economia de combustibili

FOCUL POATE FI MAI... IEFTIN

În vederea folosirii raţionale a resurselor de combustibilii ale ţării de către consumatorii acestora — problemă economică de mare însemnătate — sub egida Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie s-a întreprins o amplă analiză. Ce concluzii s-au desprins ?

Mari cantităţi de gaze naturale şi combustibili lichizi sînt irosite în industrie, prin utilizarea unor arzătoare, injectoare şi instalaţii de ardere necorespunzătoare. Lipsa de coordonare şi colaborare în proiectarea şi executarea acestor utilaje a dus, de-a lungul anilor, la apariţia multor tipodimensiuni de arzătoare şi instalaţii, produse în cele mai diverse condiţii, la montarea lor pe agregatele termice fără a fi în prealabil cercetate, experimentate şi omologate în laboratoare de specialitate. Chiar şi cercetările privind perfecţionarea arzătoarelor au fost dispersate — anul trecut, de pildă, nu mai puţin de şase unităţi de cercetare şi proiectare se ocupau de această problemă. Inexistenţa unor cataloage (sau măcar prospecte) de cuptoare, arzătoare şi aparatură de măsură, control şi instalaţii de automatizare, privind caracteristicile constructive şi funcţionale ale acestora, i-a pus pe proiectanţi în situaţia de a recurge la proiectarea a noi tipuri de arzătoare şi instalaţii de ardere, uneori la întîmplare şi nu în cadrul unei concepţii unitare pe economia naţională, cît mai eficiente din punct de vedere tehnic şi economic. Aşa s-a ajuns la proliferarea inutilă a „familiilor" de arzătoare, la existenţa citorva mii de arzătoare, în cele mai diferite variante constructive, dintre care multe funcţionează defectuos, influenţînd negativ balanţa energetică, producînd irosirea unor cantităţi importante de combustibili. Numeroase deficienţe se datoresc şi execuţiei necorespunzătoare a arzătoarelor. La uzinele „23 August" din Capitală, bunăoară, s-a constatat că, din acest motiv, un arzător de tip GAR-25 şi altul de tip GAP-12 au avut, la presiune nominală, debite de aproximativ două ori mai mari decît cele normale.

Evident, aceste deficienţe generează pierderi mari de căldură prin gazele arse evacuate, duc la o ardere incompletă a combustibilului şi, deci, la irosirea unei bune părţi a acestuia.

Pentru a înlătura această stare de lucruri, **Consiliul Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie a iniţiat şi întocmit, în colaborare cu principalii consumatori, un plan de acţiuni privind unele măsuri de economisire a gazelor naturale şi a combustibililor lichizi,** pe calea îmbunătăţirii arzătoarelor, injectoarelor şi instalaţiilor de ardere industriale.

— O primă acţiune, în curs de desfăşurare — ne spunea ing. Septimiu Păuna din C.N.Ş.T. — constă în **inventarierea instalaţiilor industriale consumatoare de gaze naturale şi a instalaţiilor de ardere existente.** În acest scop au fost lansate chestionare către toate unităţile industriale. După sosirea acestora, un colectiv de specialişti, sub coordonarea C.N.Ş.T., va elabora un **program complet de cercetare, proiectare, omologare şi standardizare în vederea revizuirii şi stabilirii unor „familii" şi tipodimensiuni mai restrînse a arzătoarelor şi instalaţiilor de ardere, cît şi pentru exploatarea şi întreţinerea acestora.** În domeniul cercetării ştiinţifice, pentru a utiliza mai raţional potenţialul din acest sector şi, îndeosebi, în vederea introducerii mai rapide în industrie a rezultatelor obţinute de cercetare, în planul de acţiune amintit se prevede înfiinţarea — în cadrul unor unităţi de cercetare de pe lîngă Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini, Ministerul Industriei Metalurgice, Ministerul Minelor, Petrolului şi Geologiei — a unor secţii mixte de cercetare, proiectare şi compartimente pentru execuţia prototipurilor şi asigurarea prestărilor de servicii în acest domeniu.

Important este ca toate aceste măsuri să fie finalizate neîntîrziat în practică, în paralel cu **promovarea pe scară largă în unităţile industriale a unor realizări de seamă în acest domeniu, datorate atît muncii cercetătorilor, cît şi interesului şi eforturilor depuse de diferite colective de muncitori, ingineri şi tehnicieni din întreprinderi.** La Salonul internaţional de invenţii de la Viena (septembrie 1971), bunăoară, **„Marea medalie de argint" a fost acordată arzătorului de tip toroidal,** creat de ing. **Ion Cioacă,** cercetător principal la Institutul de cercetări metalurgice din Bucureşti. Acest arzător, brevetat pînă acum în Republica Federală a Germaniei şi Austria, a stat la baza concepţiei unui tip de arzător cu flacără radiantă.

— Acesta — ne-a explicat inventatorul — utilizează aerul rece sau preîncălzit, permite realizarea unei flăcări radiante cu debit riguros controlabil, după necesităţi, a unui reglaj corect al arderii la orice presiune a gazului, între 50 şi 5 000 mm coloană de apă. Caracteristicile arzătorului cu flacără radiantă s-au obţinut printr-o modificare simplă a arzătoarelor de tip GAR şi IPL existente în funcţiune la diferite cuptoare de încălzire a metalului.

Pe baza cercetărilor experimentale şi a îmbunătăţirilor efectuate pe un arzător tip GAR (efectuate de către un colectiv de specialişti condus de ing. Ion Cioacă, din cadrul Institutului de cercetări metalurgice) experimentările au fost extinse şi la arzătoarele de tip IPL, proiectate de Institutul de proiectări pentru laminoare din Bucureşti, un număr de 450 aflîndu-se în funcţiune la uzinele „Laminorul"-Galaţi. Aceste îmbunătăţiri, corelate şi cu unele măsuri de conducere corectă a procesului termic, au dus la **micşorarea consumului de gaze naturale cu circa 7 la sută.**

Prin extinderea acestor îmbunătăţiri la o treime din arzătoarele de tip GAR aflate în funcţiune şi prin folosirea aerului de ardere preîncălzit în recuperatoare s-ar **putea asigura obţinerea unei economii anuale de circa 70 milioane metri cubi de gaze naturale.** Alte două realizări demne de semnalat sînt arzătoarele de tip IAC-5 şi IAC-6 proiectate de Institutul de proiectări metalurgice şi utilizate, printre altele, şi la uzinele „Progresul" din Brăila, care au fost cercetate şi îmbunătăţite de către Institutul de cercetări şi proiectări de echipamente termo-energetice din Bucureşti, lucrări efectuate sub coordonarea dr. ing. Victor Ghia. Primele 12 arzătoare cercetate şi îmbunătăţite au fost deja montate şi date în exploatare cu rezultate foarte bune, fiind în curs de omologare. Specialiştii apreciază că introducerea acestor îmbunătăţiri la circa jumătate din arzătoarele şi instalaţiile aflate în funcţiune ar **aduce anual economii de aproape 20 milioane metri cubi de gaze naturale.**

Ing. Dan CONSTANTIN

GIGANŢII AERULUI

Teleenciclopedia noastră cea de toate simbetele a programat, săptămîna trecută, un interesant documentar aviatic. Am putut revedea, astfel, siluetele familiare ale unor aparate de zbor pe care fantezia agenţilor de publicitate le-a botezat cu nume de pachiderme contemporane sau fosile. Dar ce elefant, ce mastodont, ce mamut poate sta alături de „Boeing 747" (poreclit „Jumbo-jet" în amintirea simpaticului erou cu trompă din filmele de desene animate), acest colos lung de 70 de metri şi înalt de 20 (fără a socoti cei 10 metri ai trenului de aterizare) ?...

În acelaşi cadru se înscriu impresionantele realizări ale constructorilor sovietici : uriaşul An-22, „Anteu" (420 de pasageri), a fost prezentat la cel de-al 26-lea Salon aeronautic de la Paris încă în 1965, iar acum se află în pregătire aerobuzul IL-86 (350 pasageri). **Să încercăm însă să desprindem cîteva coordonate ale procesului de creştere a dimensiunilor aeronavelor.**

De mai bine de un deceniu, specialiştii pronostichează tot mai insistent înlocuirea trenurilor şi autocarelor de cursă lungă prin mijloace de transport aerian. De altfel, pe distantele foarte mari, avioanele au şi întrecut trenurile, în ceea ce priveşte numărul total de pasageri, lăsînd mult în urmă pacheboturile. Date statistice incontestabile indicau o continuă amplificare a traficului. Institutul francez pentru transportul aerian prevedea, de pildă, o creştere anuală de 12—14 la sută, pînă în 1980. Iar Asociaţia pentru transportul aerian international estima că, între 1965 şi 1985, traficul va creşte de 20 de ori. **În faţa acestor cifre, companiile de transport au avut viziunea aeroporturilor devenite neîncăpătoare pentru numărul de avioane necesar în noile condiţii şi l-au impulsionat pe constructorii de giganţi.** La 13 aprilie 1966, Pan American Airways comanda 25 de „Jumbo-jet"-uri, capabile să transporte fiecare cîte 490 de pasageri. Alte companii s-au adresat firmelor Lockheed (o comandă de 144 de avioane L-1011 Tristar — 345 de pasageri — în martie 1968) şi McDonnell-Douglas (214 avioane DC-10 — 345 de pasageri — la sfîrşitul lui 1970). Lucrurile s-au petrecut oarecum la fel şi în Europa, unde majoritatea companiilor de transport optau, în februarie 1967, pentru un aparat de 250 de locuri. După diverse tribulaţii, constructorii francezi şi germani au hotărît să realizeze, cu o mică participare olandeză, care o înlocuieşte pe cea britanică, aerobuzul A-300 B (252 de pasageri).

Aşadar, pregătirile pentru întîmpinarea creşterii masive a traficului au fost făcute din timp. Şi nu numai pregătirile. „Boeing 747" a început să zboare. DC-10 se află foarte aproape de potou, ca şi Tristarul. Prototipul lui A-300 B ar trebui, în principiu, să decoleze pe la mijlocul acestui an. Numai că situaţia s-a schimbat pe neasteptate, evoluînd într-o direcţie nedorită. Atingînd o creştere de 25 la sută în 1967, traficul a început apoi să descrească. Pentru a înţelege mai exact consecinţele, trebuie să ştim că o reducere de 1 la sută, în 1970, a pricinuit celor douăsprezece mari companii de transport aerian din Statele Unite o pierdere globală de aproape 200 de milioane de dolari. Se pare deci că — aşa cum remarca preşedintele lui Civil Aeronautics Board — **pentru a face faţă concurenţei previzibile, au fost comandate mai multe avioane giant decît era nevoie, ceea ce a grevat simţitor bugetele companiilor respective.** Acelaşi rezultat l-au avut şi importantele sume cheltuite pentru publicitate şi pentru asigurarea confortului sporit. Poate că a fost săvîrşită şi o eroare psihologică, mizîndu-se prea mult pe atracţia acestui confort şi a mijloacelor de destindere. În definitiv, călătorul care trebuie să ajungă undeva într-o anume zi şi la o anume oră va alege avionul cel mai convenabil şi nu cel mai luxos. La toate acestea se adaugă dificultăţile create de prezenţa coloşilor pe marile aeroporturi. Pentru că degajarea culoarelor de zbor şi a pistelor, realizată prin micşorarea numărului de avioane, are şi un revers : **necesitatea adaptării structurilor existente la cerinţele deservirii noilor stăpîni ai văzduhului.**

Ironizînd credinţa companiilor de transport că traficul anual va creşte continuu, un umorist descria momentul în care întreaga populaţie a planetei îşi va avea locul în fotoliile avioanelor de pasageri. Spulberarea iluziei a venit mai devreme poate decît era de prevăzut. În consecinţă, **constructorii sînt rugaţi să întîrzie livrarea avioanelor comandate, ceea ce — ţinînd seama şi de reducerea bugetelor aerospaţiale — le provoacă mari greutăţi.** Firma Boeing a fost nevoită să-şi reducă numărul salariaţilor de la 120 000 în 1968, la 90 000 în 1970 şi la mai puţin de 50 000 în 1971. Firmele rivale nu stau nici ele pe roze. Însemnă oare asta că „avioanele uriaşe au apărut prea devreme", cum afirma un comentator ştiinţific, exact acum un an, în paginile revistei „Science et vie" ?

Desigur, ar fi greşit să judecăm întreaga problemă exclusiv prin prisma dificultăţilor inerente unor relaţii întemeiate pe o concurenţă acerbă. Evident, progresul nu înseamnă doar o acumulare de performanţe, dar **creşterea numărului de pasageri pe distanţe mari şi foarte mari ni se pare a fi un proces ireversibil,** cu toate fluctuaţiile la care am mai putea asista. Gigantismul nu e o modă, ci o tendinţă justificată de raţiuni economice. „E aproape sigur că vom vedea aparate de 1 000 de tone, dacă nu şi mai mult" declara Roberto di Bertini, un constructor de avioane care lucrează în Uniunea Sovietică din anul 1923. Şi s-ar putea ca această previziune să se îndeplinească mai curînd decît ne aşteptăm.

Ion HOBANA

Cronica zilei

În cursul zilei de marți, conducătorul delegației guvernamentale a Republicii Arabe Libiene, Abdel Salam Jalloud, membru al Consiliului Comandamentului Revoluției din Libia, ministrul economiei, industriei și finanțelor, a avut o întrevedere cu Bujor Almășan, ministrul minelor, petrolului și geologiei. În aceeași zi, membrii delegației libiene au avut convorbiri și cu reprezentanții altor ministere economice din țara noastră.

★

Marți a părăsit Capitala, plecînd spre patrie, delegația de specialiști din domeniul construcțiilor și materialelor de construcții din Republica Populară Chineză, care, la invitația Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții, a făcut o vizită de documentare în țara noastră.

Oaspeții au vizitat diferite obiective economice, precum și cooperativa agricolă de producție „Prietenia româno-chineză" din comuna Munteni Buzău, județul Ialomița.

La plecare, oaspeții au fost conduși de reprezentanți ai Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții. Au fost prezenți Cian Hai-fun, ambasadorul R.P. Chineze la București, și membri ai ambasadei.

★

La 7 martie 1972, la Ministerul Afacerilor Externe a avut loc schimbul instrumentelor de ratificare a Acordului dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Italiene privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, semnat la Roma, la 23 ianuarie 1968.

Din partea română, schimbul a fost efectuat de Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, iar din partea italiană de Niccolo Moscato, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Italiene la București.

La ceremonie au participat Ion Epure, secretar general în Ministerul Finanțelor, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Finanțelor, precum și membri ai ambasadei Italiei la București.

(Agerpres)

Consfătuire interjudețeană pentru cultura porumbului

Marți, la Timișoara, a avut loc consfătuirea interjudețeană pentru cultura porumbului, organizată de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, la care au participat reprezentanți ai direcțiilor generale județene agricole, conducători de unități agricole de stat și cooperatiste, cercetători de la stațiuni agricole experimentale și alți specialiști din județele de vest ale țării.

În cadrul lucrărilor s-a făcut o amplă analiză a rezultatelor obținute în anul 1971 în cultura porumbului, relevîndu-se experiența cîștigată de numeroase unități agricole de stat și cooperatiste din județele Arad, Bihor, Cluj, Mureș, Satu Mare, Timiș, care au obținut producții medii de 5 000—6 000 kg boabe la hectar. În același timp, au fost relevate unele neajunsuri în amplasarea porumbului, în folosirea hibrizilor timpurii, în aplicarea îngrășămintelor chimice și a erbicidelor.

Pe baza dezbaterilor a fost adoptat un program de măsuri, care prevede aplicarea diferențiată a tehnologiei culturii porumbului pentru obținerea unor producții mari.

În încheierea lucrărilor consfătuirii cei prezenți au adresat **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu,** o telegramă, în care se arată, printre altele :

Participanții la consfătuirea interjudețeană a culturii porumbului își exprimă și cu acest prilej dragostea și recunoștința profundă față de conducerea partidului, față de dumneavoastră personal, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru grija și sprijinul permanent acordat dezvoltării continue a agriculturii noastre socialiste.

Vă asigurăm și cu acest prilej că vom munci fără preget pentru îndeplinirea sarcinilor ce ne revin în anii actualului cincinal, pentru traducerea în viață a prețioaselor indicații date de dumneavoastră la Congresul al II-lea al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, în scopul punerii în valoare a posibilităților existente de sporire a producției de porumb, de dezvoltare a întregii noastre agriculturi.

LOTO

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA SPECIALĂ din 7 martie a „Mărțișorului"

Extragerea I : 48 49 76 46 9 89 5 11 62 ; **Extragerea a II-a :** 90 59 33 57 37 67 87 ; **Extragerea a III-a :** 34 22 5 4 40 65 ; **Extragerea a IV-a :** 72 64 43 81 62 48 ; **Extragerea a V-a :** 33 90 39 37 66 76 32 49.

FOND DE CIȘTIGURI PROVIZORIU : 3 413 150 LEI

CURIER JUDEȚEAN

CORESPONDENȚII „SCÎNTEII" TRANSMIT :

PRAHOVA

„De ziua ta, măicuță dragă!"

La ieșirea din schimb, sutele de muncitoare-mame de la fabrica „Dorobanțul" din Ploiești au fost întîmpinate de pionieri ai orașului, printre care și fiii lor. Ei le-au invitat în sala de spectacole a fabricii, unde echipele de dansuri, orchestra și corul Casei pionierilor au prezentat, în cinstea lor, spectacolul intitulat „De ziua ta, măicuță dragă". De asemenea, elevii școlilor nr. 23, 21, 18 și altele din Ploiești și-au invitat mamele în sala Teatrului de estradă din localitate și în alte săli de spectacole, unde au prezentat programe artistice dedicate lor. După aceea, mamele au primit, din partea copiilor lor, felicitări lucrate în acuarelă și tuș, în orele de desen, mici obiecte executate cu multă migală de membrii cercurilor de artizanat sau în atelierele-școală.

SIBIU

Întîlniri cu viitorii miri

Evident, sfaturile date tinerilor aflați în pragul căsătoriei de către părinți, prieteni, tovarăși de muncă sînt apreciate și utile întotdeauna. Dar, uneori, unele se dovedesc... subiective. Iată de ce Consiliul popular al orașului Cisnădie a ținut să-și aducă și el o contribuție la închegarea unor familii trainice, care să-și înțeleagă pe deplin rolul și misiunea în societate. A fost luată inițiativa organizării, o dată pe săptămînă, a unor întîlniri ale acestor tineri cu cetățeni de diferite profesii din oraș, care și-au sărbătorit nunta de aur sau de argint. Pînă acum au avut loc două asemenea întîlniri și de fiecare dată sala de festivități a consiliului popular orășenesc a fost arhiplină, ceea ce atestă marele interes al viitoarelor familii.

BRAȘOV

Mihai Viteazu — numele unui nou cartier

În partea de nord a zonei centrale a Brașovului se află în construcție primul ansamblu de 600 apartamente, care vă face parte din noul cartier denumit „Mihai Viteazu". Noul cartier va număra, în final, 3 500 apartamente în blocuri cu cîte 4 și 10 niveluri. La parterul blocurilor vor fi amplasate numeroase unități comerciale. Tot aici se vor construi un modern complex cu unități prestatoare de servicii către populație, trei școli, două creșe, un dispensar medical.

OLT

17 milioane în contul lui Bachus

În vederea creșterii suprafețel viticole a județului, precum și pentru extinderea culturii viței de vie pe forme înalte în cadrul gospodăriilor cetățenilor, în cooperativele agricole de producție se pregătesc peste 17 milioane de vițe din soiurile de masă și de vin. La cooperativele agricole de producție din Vîrguleasa, Iancu Jianu, Vulturești și Dobrotească a început și se desfășoară din plin altoirea viței planificate pentru acest an.

VASLUI

Un concurs de... un an de zile!

Din inițiativa comitetului județean pentru cultură și educație socialistă, formațiile de teatru ale căminelor culturale au început o amplă competiție, care se va desfășura pe tot parcursul acestui an. Spectacolul celor mai bune formații va fi prezentat în cinstea Zilei Republicii. Concursul, menit să stimuleze viața spirituală a satelor, să pună în valoare disponibilitățile artistice ale unor talentați actori amatori, poartă numele lui Victor Ion Popa, născut pe aceste meleaguri. Cele 82 echipe teatrale sătești și-au înscris în repertoriu, în cea mai mare parte, creații reprezentative din dramaturgia contemporană, inspirată din viața satelor.

ARGEȘ

50 de societăți culturale

În ultimele zile, în orașul Cîmpulung-Muscel și în comunele Corbi și Stolnici au fost constituite noi societăți culturale. Ca și cele precedente, ele și-au propus drept scop desfășurarea pe baze obștești a unei ample activități educative și culturale de masă. Menționăm că, pînă în prezent, numărul societăților culturale înființate în comunele, orașele și întreprinderile județului Argeș se ridică la 50.

BACĂU

Întineresc pădurile

În județ a început o amplă acțiune de întinerire a pădurilor. Silvicultorii, ajutați de un mare număr de tineri din școli și întreprinderi, precum și de țărani cooperatori, lucrează intens la scoaterea din pepiniere a celor peste 10 milioane puieți și la plantarea lor în teren. Pe raza ocoalelor silvice Fintinele, Zeletin, Livezi, Sascut, ca și în codrii de pe văile Trotușului, Tazlăului și Oituzului, vor fi împădurite peste 2 600 hectare de teren în cea mai mare parte cu molid și brad. O dată cu noile plantații se înlocuiește arboretul slab productiv și se amenajează 40 hectare de pepiniere, care vor asigura materialul săditor necesar pentru anul viitor.

DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

R. D. GERMANĂ

A DOUA ISTORIE A ROSTOCKULUI

Străbatem străzile Rostockului, încercînd să descifrăm ceea ce e mai pregnant în istoria lui — veche sau nouă. Marele port de pe coasta Balticei păstrează adînc întipărită amprenta așezării medievale ridicate cu aproape opt secole în urmă, pe colinele actualei Alter Markt (Piața Veche). Pe Wasserstrasse, arteră străbătută cîndva de conducta ce alimenta orașul cu apă, înfilnești zidul, șirbit de mușcătura vremii, care împrejmuia Rostockul de altădată. Nu departe de aici, în Piața Thälmann, se află primăria orașului, datînd din veacul al XIII-lea, iar peste drum se văd venerabile case patriciene — îmbinări armonioase ale stilului gotic cu acela al Renașterii flamande.

Imaginea orașului vechi se estompează însă tot mai mult în raport cu aceea a noului Rostock care s-a dezvoltat în ultimele decenii, cunoscînd o puternică și înfloritoare evoluție în anii socialismului. Tumultul marilor bulevarde, dominate de siluetele impresionante ale construcțiilor moderne, noile șantiere din diferite zone ale orașului sînt tot atîtea expresii ale vremurilor de progres pe care le cunoaște orașul. Este semnificativ că într-o perioadă relativ scurtă, în condițiile în care războiul distrusese aproape jumătate din clădiri, s-au dat în folosință 27 000 de apartamente, cam tot atîtea cît avea întregul Rostock antebelic, iar activitatea de construcție continuă și în prezent în ritm susținut. Un coleg de breaslă, Günter Brock, corespondentul local al ziarului „Neues Deutschland", ne-a invitat să vizităm Lüten Klein — unul din cele mai noi cartiere ale orașului. Multe blocuri erau încă nefinisate, dar muncitorii constructori lucrau în trei schimburi, fiind decișl — așa cum se angajaseră — ca fiecare echipă să dea în folosință 40 de apartamente pe lună.

Pe Langestrasse, artera principală a localității, e o animație permanentă, trotuarele sînt pline mai ales de oameni tineri, bărbați și femei sub treizeci de ani și mulți, foarte mulți adolescenți. Freamătul străzii se liniștește doar seara, însă la o oră timpurie, întrucît cetățenii — ca toți nordicii care nu se dau în vînt după viața de noapte — merg la culcare devreme.

Așa cum e firesc, întreaga viață a orașului este dominată de îngemănarea sa cu marea, Rostockul devenind în anii construcției socialiste poarta maritimă a R. D. Germane. Vizităm marele port Rostock-Petersdorf, ce se întinde pe o arie de cîțiva kilometri pătrați din care o bună parte o constituie spațiile unde sînt amplasate mari depozite și silozuri cerealiere, rezervoare de carburanți și moderne instalații portuare. Ne plimbăm pe cheiurile lui largi și privim vapoarele încărcate cu mărfuri, deasupra cărora macaralele se apleacă apucînd în gheare mormane de saci sau lăzi de un gabarit neobișnuit. Traficul maritim este intens și în continuă creștere — corolar firesc al dezvoltării economice a întregii țări și a extinderii relațiilor sale comerciale externe. De pildă, din mai 1960, cînd primul vas a aruncat ancora în noul port de la gurile riului Warnow, activitatea acestuia a sporit cu un milion de tone mărfuri pe an. „Deutsche Seereederei", una dintre cele mai mari societăți de navigație din R. D. Germană, deservește 16 linii internaționale care leagă Rostockul de numeroase porturi ale lumii. Dacă în urmă cu 20 de ani această societate dispunea de o singură navă — vasul „Vorwarts" — (intrat de multă vreme în dotarea cercului nautic al pionierilor) — astăzi ea dispune de 178 de cargouri cu o capacitate globală de peste 1,5 milioane de tone.

Odinioară, navigatorii distingeau portul Rostock după silueta sveltă a Turnului Petri. Acum punctul lor de reper s-a schimbat. Pe malul sting al riului Warnow, la Warnemünde (o suburbie a Rostockului), se înalță semețe construcțiile metalice ale celui mai mare șantier naval din R.D.G. — „Warnow-werft", ridicat după 1945. Cei peste 8 000 de muncitori care lucrează la aceste șantiere produc cargouri de 10 000—12 000 de tone, nave specializate în transportul minereurilor și al uleiurilor, supertraulere destinate pescuitului la mari adîncimi, vase de pasageri, macarale plutitoare. Cel de-al doilea șantier naval al Rostockului — „Neptun" — mult mai vechi decît primul, dar în continuă extindere și modernizare, este un „laborator" al navelor de transport de mărime mijlocie, al traulerelor și vaselor speciale de pescuit. Aproape 80 la sută din producția șantierelor navale din R.D.G. se exportă, printre principalii clienți numărîndu-se U.R.S.S., R. F. a Germaniei, Norvegia.

În jurul șantierelor navale și legate de acestea au luat ființă importante întreprinderi adiacente : uzina producătoare de motoare Diesel, cea de aparataj electric de înaltă și joasă tensiune care, împreună cu șantierele navale, formează un „trust" cu 50 000 de muncitori. Iar școlii tehnice din Warnemünde și facultăților Universității din Rostock le revine misiunea formării de cadre pentru construcții navale, construcții mecanice, electronică maritimă ș.a.m.d.

O atenție deosebită este acordată aci legării cît mai strînse a cercetării științifice cu producția. Eforturile colectivelor de la șantierele navale, din laboratoarele Universității, ca și dintr-un șir de întreprinderi industriale se îndreaptă în prezent spre o aplicare cuprinzătoare în această ramură a tehnicii de calcul, spre reducerea prețului de cost, studierea aprofundată a conjuncturii pieței mondiale și, mai ales, spre introducerea în fabricație în anii următori a unor noi tipuri de nave mai perfecționate. Ni s-a spus că la universitate se și fac de mai mulți ani studii și cercetări în vederea elaborării proiectului unei „nave ideale a anului 1980".

Rostockul, vechi oraș hanseatic, de comercianți și meșteșugari germani, își scrie astăzi o nouă istorie, cunoscînd — ca întreaga Republică Democrată Germană — o dezvoltare dinamică pe calea progresului și înfloririi.

Gh. CERCELESCU

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

Reîncepe întrecerea din grupa C a „mondialelor"

La Miercurea Ciuc s-au disputat pînă acum 9 din cele 21 de meciuri programate în cadrul grupei C a campionatului mondial de hochei pe gheață. Concluziile însă asupra valorii echipelor, ca și ale ordinii ierarhiei finale nu se profilează încă. La început se presupunea că favorita principală este echipa Ungariei, sosită la Miercurea Ciuc după un bogat și fructuos sezon. Ea a început bine campionatul (11—4 cu Danemarca), dar luni seara, răsturnînd toate calculele, a pierdut cu 2—6 în fața hocheiștilor bulgari, pînă atunci învinși în două partide la rînd (cu R. P. Chineză și Italia).

Din „cvintetul" de favorite prestabilite (ce include, în afara Ungariei, formațiile Austriei, Italiei, R. P. Chineze și Bulgariei), deocamdată fără înfrîngeri sînt selecționatele Italiei și Austriei, ambele cu cîte 4 puncte din două meciuri. Echipa R. P. Chineze își confirmă calitățile, furnizînd însă surprize. După o victorie perfect meritată, realizată asupra Bulgariei (4—3), a pierdut în fața Olandei (3—4), pentru a întrece apoi, cu ușurință, formația Danemarcei (6—1). Fără acea surprinzătoare înfrîngere în fața Olandei, astăzi hocheiștii chinezi ar fi fost — oricît ar părea de senzațional — lideri ai clasamentului. Echipa Bulgariei și-a diminuat șansele, pierzînd la două din cele cinci favorite, însă victoria asupra Ungariei i-a mai ridicat moralul.

Astăzi au loc trei partide : Bulgaria — Olanda (ora 12) ; Italia — R. P. Chineză (ora 17) și Austria — Ungaria (ora 19,30).

FOTBAL

Ieri, la Arad : Tottenham — U.T.A. 2-0

Învingînd ieri cu 2—0 (autorii golurilor : Morgan — min. 12 și England — min. 44), formația engleză Tottenham Hotspur și-a asigurat un serios avans — în mod normal, decisiv — în dauna echipei U.T.A. în cursa de calificare pentru semifinalele „Cupei U.E.F.A.".

Meciul de la Arad, disputat într-o atmosferă de imens interes (în tribunele stadionului și pe acoperișurile caselor din jur — peste 20 000 de spectatori), și-a desemnat cîștigătorul de fapt în prima repriză, cînd pe de o parte fotbaliștii englezi, fără a fi atacat des, au știut să profite de două ezitări ale apărării adverse, iar pe de alta fotbalistul de la U.T.A. au replicat destul de timid, jucînd mingea pe undeva pe la mijlocul terenului, mai niciodată incisiv pe poartă. Nu exagerăm cîtuși de puțin spunînd că o singură acțiune ofensivă a arădanilor a constituit într-adevăr pericol pentru englezi : în minutul 10, cînd, din apropiere, Broșovschi a șutat în bară !

Imediat după pauză, cam 10—15 minute a existat impresia că lucrurile se vor schimba, că U.T.A. va putea marca măcar un gol. Atacurile au fost acum ceva mai numeroase, pasele mai rapide, jocul atacanților avînd o anumită vigoare. Din nefericire însă, din toată această „schimbare la față" nu a rezultat decît.., un nou șut în bară (Birău — min. 60). Tottenham — formație robustă, cu jucători acționînd poate mai puțin spectaculos, dar totdeauna cu o precizie matematică — a trecut repede peste aceste momente de dificultate de la începutul reprizei secunde. Oaspeții au pus din nou stăpînire pe joc, terminînd în plină ofensivă, cu forțele la fel de proaspete ca în primele minute. Din rîndul lor s-au evidențiat fundașii England și Evans, mijlocașul Perryman, atacanții Chivers și Morgan.

La 5 minute după meci, corespondentul nostru, Gabriel Goia, a solicitat cîteva impresii de la arbitrul de centru și de la antrenorii celor două echipe.

„Nu m-am îndoit nici un moment asupra faptului că va fi un meci de mare luptă — a spus arbitrul **G. Schulenburg** (R.F.G.). U.T.A. este recunoscută drept o campioană a fair-play-ului, iar echipele britanice își fac un punct de onoare de a opune arme egale unei astfel de maniere. Au fost și momente de tensiune, inerente, dată fiind miza jocului, dar pot afirma că în ansamblu meciul a fost frumos. A cîștigat cel mai bun, cel mai bine pregătit tehnic, tactic și fizic". Antrenorul oaspeților, **W. E. Nicholson**, a declarat : „Nu pot decît să fiu mulțumit de jocul băieților mei. Meciul retur, la Londra, va oficializa calificarea, lăsîndu-ne la un pas de „Cupa U.E.F.A.", trofeu ce dorim să-l cîștigăm neapărat. Vrem să aducem astfel un omagiu clubului nostru, care anul acesta împlinește 90 de ani de existență". Antrenorul **Nicolae Dumitrescu** a spus : „Vom continua să ne pregătim. La Londra ne jucăm o ultimă carte, carte deosebit de grea, avînd în vedere că echipa engleză are 11 ași. Victoria lor de la Arad este meritată. Arbitrajul a fost bun".

★

Returul partidei Tottenham—U.T.A. se dispută la 21 martie, la Londra.

AZI ÎN CAPITALĂ

STEAUA — BAYERN

Pe stadionul „23 August" din Capitală se va disputa astăzi primul meci dintre echipa vest-germană Bayern München și formația Steaua București, contînd pentru sferturile de finală ale „Cupei Cupelor" la fotbal.

Echipa Bayern München a sosit ieri în Capitală cu lotul complet, din care nu lipsesc cunoscuții internaționali Beckenbauer și Müller.

Partida va începe la ora 15,30 și va fi arbitrată de olandezul L. Boogaerts.

Optimile de finală ale „Cupei României"

Aseară, la sediul federației de fotbal, au fost stabilite, prin tragere la sorți, meciurile din cadrul **optimilor de finală** ale **„Cupei României"**. Iată-le : **Metalul București — F. C. Argeș** (la Tîrgoviște), **Unirea Drăgășani — Rapid București** (la Pitești), **Politehnica Timișoara — Crișul Oradea** (la Arad), **Olimpia Satu Mare — A.S.A. Tg. Mureș** (la Oradea), **Jiul Petroșani — S. C. Bacău** (la Brașov), **Dunărea Calafat — C.F.R. Cluj, Tractorul Brașov — Dinamo București și F. C. Galați — Universitatea Cluj** sau **Minerul Baia Mare.** În cazul ultimelor trei meciuri urmează ca, de comun acord, echipele respective să aleagă terenul de joc (într-o localitate neutră, conform regulamentului competiției). Data tuturor partidelor — 15 martie.

vremea

Ieri în țară : Vremea s-a menținut închisă în estul și vestul țării, iar în nord-vestul țării cerul a fost variabil. Au căzut ploi locale în nord-vestul Transilvaniei, Maramureș, în nordul Crișanei și nord-vestul Olteniei. În Muntenia și Moldova s-a semnalat burniță și pe alocuri în Moldova și polei. Vîntul a suflat slab pînă la potrivit, exceptînd sudul Banatului, unde a prezentat intensificări din sud-est. Temperatura aerului la ora 14 oscila între — 1 grad la Cotnari și Dorohoi și 15 grade la Deva, Timișoara și Lugoj. La munte, ceața și chiciura au persistat. **La București :** Vremea a fost închisă, în cursul dimineții a burnițat, vîntul a suflat slab pînă la potrivit, temperatura maximă a fost de 6 grade.

Timpul probabil pentru zilele de 9, 10 și 11 martie. În țară : Vreme schimbătoare, cerul va alterna între acoperiri și înseninări de scurtă durată. Se vor semnala precipitații slabe mai ales sub formă de burniță și ploaie. Vînt potrivit cu intensificări trecătoare. Temperatura în creștere. Minimele vor fi cuprinse între — 3 și 7 grade, iar maximele vor oscila între 6 și 16 grade, local mai ridicate. Ceață locală. **La București :** Vreme schimbătoare, cerul va fi variabil, se vor semnala ploi și burniță slabă, vînt potrivit, temperatura în creștere ușoară.

COLABORARE PRIETENEASCĂ ÎN CONTINUĂ ASCENDENȚĂ

(Urmare din pag. I)

lații diplomatice cu **15 state** de pe continentul african, la începutul anului 1972 numărul acestora a ajuns la 32. Țara noastră sprijină neabătut țările africane pe arena internațională, militează pentru apărarea și întărirea independenței lor, luptă în comun împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru dreptul fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta. Ea s-a ridicat cu hotărîre împotriva oricăror ingerințe străine, condamnînd vehement orice acte de forță și atentate ale imperialismului la adresa independenței și integrității teritoriale a noilor state din Africa. Țara noastră militează **pentru abolirea definitivă a colonialismului, a practicilor inumane ale rasismului și apartheidului. „Republica Zair,** releva în acest sens președintele acestei țări, Mobutu Sese, **apreciază în mod deosebit contribuția pe care Republica Socialistă România o aduce în aplicarea Declarației privind acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale".**

Apreciind că lichidarea stării de subdezvoltare — moștenire grea lăsată de dominația străină — constituie o problemă de interes major pentru progresul umanității, pentru lărgirea cooperării internaționale și asigurarea păcii în lume, România sprijină năzuințele legitime ale țărilor africane — afirmate la O.N.U., la conferințele Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare, în alte organisme — privind realizarea unui sprijin coordonat al tuturor statelor în scopul micșorării decalajului dintre țările industrializate și tinerele state independente.

Relațiile de prietenie și colaborare dintre poporul român și popoarele africane și-au găsit expresie în **multiplicarea contactelor directe dintre factorii de răspundere din România și din țările Africii.** De cea mai mare însemnătate sînt, în acest sens, contactele desfășurate la cel mai înalt nivel, între șefii de state. Astfel, numai în ultimii trei ani a avut loc vizita în Maroc a președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și, în aceeași perioadă, vizita în țara noastră a șefilor de stat din Zambia, Republica Africa Centrală, Zair. Tratativele și discuțiile purtate au reliefat identitatea sau convergența de păreri a părților asupra principalelor probleme internaționale actuale, **adeziunea totală față de respectarea principiilor suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc,** principii ale dreptului internațional care sînt situate la baza raporturilor româno-africane și care trebuie să stea la baza relațiilor dintre toate statele.

Totodată, aceste întîlniri, convorbirile pe care le-au prilejuit, au deschis amole pérspective pentru dezvoltarea prieteniei și colaborării dintre poporul român și popoarele africane.

În traducerea în viață a hotărîrilor adoptate de comun acord și la întărirea relațiilor pe multiple planuri, o contribuție importantă au adus-o, de asemenea, vizitele la nivelul vicepreședinților consiliilor de miniștri, a miniștrilor de externe și la alte niveluri. Astfel, țara noastră a fost vizitată în ultimul timp de primul vicepremier al R. A. Egipt, vicepreședintele Tanzaniei, președintele Adunării Naționale a Ruandei, miniștrii de externe din Zair, Burundi, Maroc, precum și alți miniștri din Algeria, Volta Superioară, de personalități marcante din Nigeria, Ghana și Zambia, Mali, Senegal, Sudan, Tunisia. De asemenea, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al României, Ion Pățan, a vizitat R. P. Congo, Zair, Mauritania, Nigeria, iar ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a făcut vizite în Congo, Zair, Gabon, Camerun, Nigeria, Burundi, Tanzania, Republica Malgașă. La acestea se adaugă un număr însemnat de alte vizite ale unor membri ai guvernului român în Algeria, Kenya, Zambia, Tanzania, Guineea, Tunisia.

Toate aceste contacte, desfășurate sub semnul stimei și al respectului mutual, au contribuit la o mai bună cunoaștere reciprocă, au evidențiat largi posibilități pentru o conlucrare bilaterală fructuoasă între România și statele Africii, în diferite domenii de activitate.

O înrîurire deosebită asupra dezvoltării relațiilor dintre România și țările africane o au legăturile statornicite între Partidul Comunist Român și partidele de guvernămînt din aceste țări. Pe acest plan au loc contacte, schimburi de experiență, ceea ce contribuie la o și mai strînsă apropiere, la întărirea legăturilor internaționaliste dintre România și tinerele state independente ale Africii.

Expresie elocventă a interesului pentru dezvoltarea relațiilor bilaterale este, astfel, sporirea remarcabilă a instrumentelor juridice menite să ofere cadrul necesar cooperării bilaterale. Astăzi, România are circa 70 de acorduri care reglementează, în diferite domenii, relațiile sale cu statele Africii. De remarcat că, între acestea, precumpănesc cele privind schimburile comerciale, cooperarea economică și tehnică. Astfel, cu 27 dintre țările africane relațiile comerciale se bazează pe acorduri pe termen lung sau anuale, iar cu 18 dintre aceste state sînt în vigoare acorduri de cooperare economică și tehnico-științifică.

Pe această bază, colaborarea și cooperarea se dezvoltă într-un ritm ascendent. Semnificativă este **dinamica relațiilor comerciale :** astfel în anul 1971 volumul schimburilor comerciale ale României cu țările africane au înregistrat o creștere de 17,1 la sută față de 1970, ceea ce înseamnă mai mult decît dublul volumului din anul 1965. O dată cu sporirea considerabilă a volumului schimburilor de mărfuri a avut loc și o diversificare a structurii acestor schimburi. Țările africane importă din România mașini și utilaje, echipamente și instalații necesare dezvoltării lor economice, livrînd în schimb, minereu de fier, bauxită, fosfați, citrice, cacao, cafea, produse finite, produse de bază ale economiei lor, precum și bunuri realizate de către întreprinderile industriale la construirea cărora participă întreprinderi economice românești. Printre mărfurile exportate de România în Africa figurează produse de mare utilitate pentru valorificarea bogățiilor naționale ale țărilor africane și realizarea planurilor de dezvoltare, cum sînt : instalații de foraj pentru petrol și apă, utilaje miniere, tractoare, mașini agricole, autocamioane, produse chimice și farmaceutice, produse ale industriei ușoare etc.

Paralel cu amplificarea și diversificarea schimburilor de mărfuri dintre România și țările africane **se dezvoltă larg colaborarea și cooperarea economică.** Specialiștii români participă — pe baza unor înțelegeri bilaterale sau în cadrul asistenței oferite prin organisme internaționale — la elaborarea și traducerea în viață a proiectelor de dezvoltare economică și tehnico-științifică a statelor de pe continentul african. În R. A. Egipt, la Alexandria, se construiește de către specialiștii români și cu utilaje românești o fabrică de produse sodice. Inginerii și tehnicienii români muncesc cot la cot cu cadre africane la lucrări de construire a unor căi ferate în savana tanzaniană, pe întinsele terenuri petrolifere din zona saharianâ a Algeriei, participă la explorarea și punerea în exploatare a unor perimetre miniere în Zambia, la expediții geologice care traversează de-a lungul și de-a latul teritoriul R. P. Congo și Republicii Africa Centrală. Dînd o înaltă apreciere activității specialiștilor români, președintele Zambiei, David Kenneth Kaunda, sublinia : **„Faptul că românii lucrează în Zambia este de o mare semnificație și importanță pentru noi. Contactele cu dumneavoastră — de natură politică, economică, tehnică și culturală — sînt de mare valoare în construcția noastră națională".**

Țara noastră acordă **un larg sprijin și în formarea de cadre africane de specialiști** în diferite domenii de activitate. Profesori români predau în instituții de învățămînt din Algeria și Zair, medici români participă la inițierea unor așezăminte sanitare din Guineea și Maroc, agronomi lucrează în unitățile agricole din Tunisia și din multe alte părți. În același timp, țara noastră acordă **burse de studii și de specializare** unui număr important de tineri din țările Africii. Astfel, în instituții de învățămînt sau de cercetare științifică, în întreprinderi industriale din România, studiază sute de studenți și alte cadre din peste 30 de țări africane.

Un element calitativ nou, care ridică pe o treaptă superioară legăturile noastre economice cu țările Africii, este **constituirea unui număr de societăți mixte,** avînd drept obiectiv activități tehnice sau de ordin comercial. Așa, de pildă, au fost create, în ultimul timp, societatea „Alcime" din Algeria — pentru executarea de lucrări specifice sectorului petrolier, societățile „Premarom" și „Arcomar" din Maroc — pentru construcții și materiale de construcții.

Un rol important în realizarea unei mai bune cunoașteri reciproce și în stringerea legăturilor de prietenie dintre poporul român și popoarele țărilor africane îl au **schimburile de valori cultural-științifice.** În baza acordurilor de colaborare culturală, au loc schimburi de ansambluri artistice și echipe sportive, se organizează gale de filme, expoziții de artă, stagii de specializare în diferite domenii ale culturii și științei.

Este neîndoios că vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu într-un șir de state ale Africii, convorbirile cu conducătorii lor, vor deschide și mai largi perspective dezvoltării legăturilor multilaterale dintre România și aceste țări. Ea va aduce o contribuție remarcabilă la desfășurarea procesului de ridicare economică a țărilor în curs de dezvoltare, la lărgirea și diversificarea colaborării româno-africane, în interesul reciproc, al întăririi continue a frontului antiimperialist, al cauzei păcii și prieteniei între popoare, al progresului în lume.

DE ZIUA FEMEII

(Urmare din pag. I)

lul uman al țării noastre. Tocmai din conștiința acestui fapt, ca parte egală a întregii umanități, ca factor de prim ordin în lupta pentru pace, libertate și progres social, s-a născut recent propunerea înaintată de femeile din România socialistă ca anul 1975 să fie declarat de către forul Națiunilor Unite „Anul internațional al femeii". Prin ea însăși, această propunere de o înaltă semnificație, întîmpinată de pe acum cu vie satisfacție pe plan internațional, exprimă condiția femeii în societatea noastră, conștiința responsabilității și solidarității care o animă, modul în care ea înțelege să-și dea totdeauna contribuția la marile probleme care frămîntă lumea contemporană.

„Ele" sînt aici, în casele noastre, în casele lor, vreo zece milioane. Celei care de-a pururi își însoțește țîpătul de durere și de ușurare, cu zîmbetul, atunci cînd prima gură de aer a pruncului nou născut este ea însăși țipăt, îi spunem mamă. Cea care este mîna dreaptă a naturii, căci face oameni și nu simple creaturi : cea fără de care acțiunea ar fi lipsită de inspirație, cea în fața căreia uritul și vulgaritatea se rușinează de sine este ființa de lîngă noi, tovarășa și egala noastră, fără de care însăși viața ar fi de neconceput. Cînd a cioplit cu dalta mitul românesc al numărului pereche și al egalității, Brâncuși a sculptat cercurile, din cîte două emisfere, de pe „Poarta Sărutului". Emisferele lui sînt absolut egale, altminteri perfecțiunea cercului ar fi fost imposibilă.

Nu ne-ar ajunge toate florile acestei primăveri ca să îi le așternem la picioare. Nu ne-ar ajunge toate cuvintele sublime din limba pe care o vorbim pentru a le cînta îndeajuns. Le rămînem mereu datori, și ele ne privesc veșnica datorie cu un surîs de înțelegere și de bunătate.

viața internațională

In Italia se intensifică lupta oamenilor muncii, însuflețită de P.C. Italian, pentru drepturile lor vitale. **In fotografie :** o mare manifestație la Roma, în cadrul căreia mii de muncitori au cerut satisfacerea revendicărilor lor privind îmbunătățirea condițiilor de muncă și viață.

ALGER

Președintele H. Boumediène a primit grupul de ziariști români

ALGER 7 — Corespondentul Agerpres, C. Benga, transmite : Președintele Consiliului Revoluției al Algeriei, Houari Boumediène, a primit la Palatul prezidențial grupul de ziariști români, care se află în Algeria în legătură cu apropiata vizită pe care o va întreprinde delegația de partid și de stat a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat.

Cu acest prilej, președintele Republicii Algeriene Democratice și Populare a acordat trimisului special al ziarului „Scînteia", Virgil Dănciulescu, un interviu.

Șeful statului algerian a avut apoi o convorbire cu ziariștii români, care s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate.

La întîlnire a luat parte, de asemenea, Mohieddine Amimour, consilier, director al Informațiilor la Președinția Consiliului Revoluției.

Sesiunea Conferinței miniștrilor muncii din țările africane

Pentru lichidarea totală a colonialismului!

KAMPALA 7 (Agerpres). — Luni au început la Kampala lucrările celei de-a X-a sesiuni a Conferinței miniștrilor muncii din țările africane.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de președintele Ugandei, generalul Idi Amin, care a declarat că țara sa se angajează să sprijine lupta pentru lichidarea totală a colonialismului pe continentul african și să susțină moral și material toate mișcările de eliberare recunoscute de Organizația Unității Africane (O.U.A.).

La rîndul său, secretarul general al O.U.A., Diallo Telli, a subliniat **necesitatea continuării luptei pentru eliberare pe continentul negru,** arătînd că **„marșul ireversibil al Africii spre unitate și solidaritate" nu va putea fi întrerupt.**

★

CONAKRY. — La încheierea vizitei pe care a făcut-o în Guineea, președintele Nigeriei, Yakubu Gowon, a semnat împreună cu președintele Guineei, Seku Ture, un comunicat comun, care subliniază necesitatea dezvoltării cooperării între țările africane. Documentul condamnă energic activitatea mercenarilor pe teritoriul Africii, precum și „orice încercare de stabilire a unui dialog cu regimurile rasiste și colonialiste", reafirmînd, totodată, hotărîrea celor două țări de a sprijini mișcările de eliberare națională de pe continent.

CHILE

Comitetul Politic al Unității Populare demască manevrele cercurilor de dreapta

SANTIAGO DE CHILE 7 (Agerpres). — Comitetul Politic al Unității Populare a dat publicității o declarație în care demască manevrele cercurilor de dreapta, care cer organizarea imediată a unui referendum pentru a soluționa diferendul dintre șeful puterii executive și organul legislativ. Luna trecută, reprezentanții partidelor de dreapta din Congres, care dețin majoritatea mandatelor, au votat o reformă constituțională, interzicînd guvernului să procedeze la naționalizări fără acordul expres al acestui for legislativ. Președintele țării s-a opus acestui amendament, care urmărește, în fapt, să împiedice preluarea de către stat a controlului asupra diferitelor firme straine și particulare, și a declarat că, în cazul în care amintitul amendament la Constituție nu va fi retras, se va adresa tribunalului constituțional pentru a se respecta legea fundamentală a țării.

In declarația Comitetului Politic al Unității Populare se arată că, „deși se știe că președintele republicii trebuie să vegheze la securitatea poporului chilian, opoziția vrea să-l smulgă imputernicirile, amenințîndu-l cu războiul civil, dacă nu acceptă să se plece în fața unor exigențe ale ei și să-și abandoneze rolul de apărător al constituției și legilor. Aceasta este vocea frondei privilegiaților. Opoziția parlamentară caută să treacă puterea de hotărîre politică și administrativă din mîinile guvernului în acelea ale Parlamentului, făcînd abstracție de constituția politică a statului. Plebiscitul, așa cum este preconizat de opoziție, este anticonstituțional", afirmă documentul. Numai după ce tribunalul competent își va formula decizia, se va putea trece sau nu la un referendum, se arată în declarație. In ceea ce ne privește, am declarat că ne vom supune deciziei tribunalului, oricare ar fi aceasta. Unitatea Populară și întregul popor nu se tem de referendum, dar nici nu se lasă înșelați de către dușmanii progresului".

„A asigura dimensiuni superioare suveranității naționale!"

Cuvîntarea lui Georges Marchais la întîlnirea primarilor comuniști

PARIS 7. — Corespondentul nostru, P. Diaconescu, transmite : Ziarul „L'Humanité" publică discursul rostit de Georges Marchais la întîlnirea celor 1 100 de primari comuniști, în care secretarul general adjunct al P.C.F. a făcut o analiză a vieții economice și politico-sociale din Franța.

„In ultima perioadă — a spus el — nemulțumirea a crescut, luptele sociale și politice au luat o nouă amploare, iar ideea necesității unității de acțiune pentru schimbarea în profunzime a actualei situații este din ce în ce mai acceptată. Analizarea acestei situații ne-a dus la adoptarea unui program de guvernămînt democratic și la lansarea devizei uniunii populare. Ecoul considerabil pe care aceste două acțiuni l-au întîmpinat în întreaga țară confirmă temeiul analizei și inițiativelor noastre".

Arătînd că interesele clasei muncitoare și interesele națiunii coincid, vorbitorul a spus : **„Noi înțelegem să dăm o dimensiune nouă suveranității naționale, creînd condițiile care vor permite cetățenilor să ia în mînă propriul lor viitor, adică să intervină activ în treburile publice, la toate nivelurile și în toate domeniile, pornind de la întreprindere și pînă la stat, de la nivelul cartierului la nivelul națiunii. Exercitarea libertăților și a drepturilor democratice cele mai largi figurează pe primul plan în cadrul acestor condiții".**

Internaționala Socialistă se pronunță în favoarea conferinței general-europene

LONDRA 7 — Corespondentul nostru, N. Plopeanu, transmite : La Londra a avut loc întrunirea Biroului Internaționalei Socialiste, la care au luat parte reprezentanți a zece partide laburiste, socialiste și social-democrate din Anglia, R.F.G., Belgia, Danemarca, Finlanda, Suedia, Italia, Austria și Israel. Intr-o conferință de presă, secretarul general al Internaționalei Socialiste, Hans Janitschek, a informat că o nouă întrunire extraordinară a Biroului se va ține la 7 aprilie la Amsterdam. Cu acest prilej, va fi analizat și proiectul privind securitatea europeană, întocmit de președintele Grupului de studiu pentru securitatea europeană, Lucien Bardou (Belgia). Hans Janitschek a declarat că **Internaționala Socialistă se pronunță categoric pentru o conferință asupra securității europene.**

★

Ministrul afacerilor externe al Marii Britanii, Alec Douglas-Home, l-a primit pe Iaksa Petrici, adjunct al secretarului federal pentru afacerile externe al Iugoslaviei, aflat într-o vizită la Londra. Cu acest prilej, informează agenția Taniug, a fost efectuat un schimb de păreri asupra unor probleme internaționale actuale și în legătură cu colaborarea bilaterală. Un loc deosebit în cadrul discuțiilor l-au ocupat chestiunile privitoare la **conferința general-europeană pentru securitate și colaborare, precum și la situația din bazinul Mării Mediterane.**

GENEVA

Lucrările Comitetului pentru dezarmare

GENEVA 7 (Agerpres). — Comitetul pentru dezarmare de la Geneva a ținut marți o nouă ședință în cadrul căreia au luat cuvîntul reprezentanții Japoniei și Italiei.

Șeful delegației japoneze, ambasadorul Masahiro Nisibori, s-a referit la problemele dezarmării nucleare, pronunțîndu-se pentru prioritatea discutării lor în cadrul tratativelor din comitet, la interzicerea armelor chimice, precum și la măsurile regionale de dezarmare, arătînd că Japonia este gata să coopereze la examinarea unor atari măsuri în Asia.

Reprezentantul Italiei, ambasadorul Roberto Caracciolo, a abordat problema creării condițiilor pentru participarea tuturor puterilor nucleare la tratative, a interzicerii armelor chimice, încetării experiențelor nucleare subterane, elaborării unei concepții globale asupra chestiunilor dezarmării, în cadrul unui program organic de dezarmare. Delegatul italian a propus crearea unui grup de lucru însărcinat cu examinarea principalelor aspecte ale dezarmării generale și formularea unor principii de bază, care să permită angajarea unei discuții asupra dezarmării generale și totale.

ORIENTUL APROPIAT

Libanul a propus reactivarea comisiei mixte de armistițiu israeliano-libaneză

BEIRUT 7 (Agerpres). — Libanul a propus reactivarea comisiei mixte de armistițiu israeliano-libaneză, relatează din Beirut corespondentul agenției France Presse. Propunerea a fost formulată în cadrul întrevederilor care au avut loc între oficialitățile libaneze și ambasadorii celor cinci state membre permanente ale Consiliului de Securitate, primiți succesiv la Ministerul Afacerilor Externe al Libanului.

Cu acest prilej, Libanul a menționat că este necesar să se evite orice nouă ciocnire între forțele libaneze și israeliene și că armata libaneză controlează situația în regiunile de graniță din sudul țării.

Comisia mixtă de armistițiu este însărcinată cu examinarea plîngerilor părților privind situația de la frontiera libano-israeliană. Agenția menționează că și Israelul a cerut recent reactivarea acestei comisii de armistițiu. Creată în 1949, ea fusese considerată caducă după războiul din iunie 1967.

★

DAMASC. — Agenția M.E.N. informează că la Damasc a avut loc, sub conducerea lui Yasser Arafat, președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei, o reuniune a Comisiei pregătitoare a Congresului național palestinean, convocat pentru 6 aprilie, la Cairo.

Sosirea unei delegații române la Pekin

PEKIN 7. — Corespondentul Agerpres, I. Gălățeanu, transmite : Delegația română condusă de Gheorghe Pacoste, adjunct al ministrului minelor, petrolului și geologiei, șeful grupului român în Comisia de colaborare tehnico-științifică româno-chineză, a sosit la Pekin pentru a participa la lucrările celei de-a 14-a sesiuni a comisiei. La aeroport, membrii delegației au fost întîmpinați de Si Ciu-cian, adjunct al ministrului industriei chimice și combustibilului, șeful grupului chinez în cadrul comisiei, și alte persoane oficiale chineze.

Si Ciu-cian a oferit în cinstea delegației o recepție la care a participat și ambasadorul român la Pekin, Nicolae Gavrilescu. Au fost prezenți, de asemenea, Fan I, ministrul pentru relațiile economice cu străinătatea, și alte persoane oficiale chineze.

Si Ciu-cian și Gheorghe Pacoste au rostit toasturi în care au relevat dezvoltarea continuă a prieteniei dintre popoarele român și chinez și intensificarea colaborării tehnico-științifice dintre cele două țări.

Declarația M. A. E. al R. D. Vietnam

HANOI 7 (Agerpres). — Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicității o declarație în care se arată că, între 1 și 6 martie, aviația S.U.A. a continuat să desfășoare atacuri aeriene împotriva a numeroase zone populate de pe teritoriul R. D. Vietnam. In declarație, relatează agenția V.N.A., se subliniază că aceste acte agresive constituie încălcări brutale ale suveranității și securității R. D. Vietnam.

★

După cum informează agenția V.N.A., forțele armate populare din provincia Nghe An din R. D. Vietnam au doborît două avioane militare americane care efectuau raiduri de bombardament împotriva unor zone populate din această provincie. Astfel, numărul total al avioanelor S.U.A. doborîte în R. D. Vietnam pînă în momentul de față se ridică la 3 445.

PLENARA C.C. AL P.C. DIN VENEZUELA

CARACAS 7 (Agerpres). — La Caracas a luat sfîrșit cea de-a V-a plenară a C.C. al P.C. din Venezuela. Participanții au aprobat în unanimitate o serie de rezoluții prin care se pronunță pentru întărirea unității forțelor populare, exprimînd, totodată, sprijin deplin față de lupta oamenilor muncii pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă. Rezoluțiile cheamă pe comuniști, pe toți muncitorii să acționeze pentru crearea unei organizații sindicale unitare.

Plenara a condamnat acțiunile companiilor petroliere străine care contravin intereselor statului, și a relevat necesitatea constituirii unui front al tuturor forțelor patriotice și antiimperialiste în vederea apărării suveranității naționale.

Participanții la plenară au luat hotărîrea să-l desemneze candidat al Partidului Comunist din Venezuela, la alegerile prezidențiale din anul 1973, pe Gustavo Machado, secretar național al partidului, deputat în Congresul Național.

INSTANTANEE

În grav dezacord cu calculatorul electronic

La cîte treburi nu sînt puse azi computerele ! Calculează traiectoriile sateliților, plata salariilor, elaborează decizii economice, sortează scrisori, joacă șah și fac versuri. S-au obișnuit și ele cu de toate.

Mare a fost însă surpriza unui calculator electronic din Belfast. Un om de știință, dr. W.P. Robb, de la catedra de matematici aplicate a lui „Queen's University" din Belfast a avut o idee năstrușnică. Respectiv, să calculeze cînd se va realiza egalitatea în ce privește numărul de cetățeni cu drept de vot, între albi și negri, în Rhodesia.

Căci, în ultimul timp, regimul lui Ian Smith a făcut niște progrese colosal de uriaș de gigantice, ca să nu zicem chiar foarte mari, pe calea democrației : se prevede ca acei negri ce vor absolvi patru ani de școală să obțină drept de vot la doi ani după absolvire — cu condiția ca în această perioadă să cîștige cel puțin 1 680 de dolari pe an.

Întrebarea pusă calculatorului : ținînd seama de proporția școlarizării și de nivelul salariilor, în ce an se va ajunge ca numărul alegătorilor negri să-l egaleze pe cel al albilor ?

Răspunsul a fost prompt, în două variante : în cazul realizării unor proiecte de ajutor (britanic) în direcția școlarizării — egalitatea s-ar putea obține între anii 2026—2035. În cazul menținerii ritmului actual — anul indicat este 2070. (Desigur, dacă profesorii respectivi nu vor lăsa niscaiva repetenți).

Bietul calculator, a făcut și el ce poate. N-a luat în calcul însă și un alt element : lupta de eliberare a poporului. Care, deși neșcolarizat, este în grav — dar foarte competent — dezacord cu calculatorul.

Misterul persistă, Sherlock Holmes n-a existat...

Noapte la Belfast. Și ceață groasă — nu londoneză, ci firește, irlandeză. Spre zori, în fața intrării spitalului Royal Victoria, este găsită o furgonetă. Înăuntru, doi tineri, de 14 și 16 ani. Ciuruiți de gloanțe de mitralieră.

Furgoneta avea culoarea roșie. Era și mai roșie în interior.

Cine i-a ucis pe cei doi băieți, doi tineri, aproape doi copii ?

Nu se știe. Mister. Cine să dezlege enigma ? Sherlock Holmes n-a existat, era o ficțiune a imaginației lui Conan Doyle.

...Niște trecători au relatat că în noaptea respectivă, cu circa 8 minute înainte, au văzut cum o furgonetă, a cărei culoare n-au putut-o identifica, a fost somată să se oprească de o patrulă de soldați britanici. Furgoneta și-a continuat însă drumul, motiv pentru care soldații au deschis imediat focul cu mitraliera în urma ei. Scena la care au asistat s-a petrecut pe o străduță în apropierea spitalului Royal Victoria.

Cine să-i fi ucis pe cei doi băieți, doi tineri, aproape doi copii ?

Nu se știe. Mister. Enigma persistă. N-are cine s-o dezlege. Sherlock Holmes, faimosul detectiv (parcă britanic, nu ?) era doar o ficțiune...

Sateliți-spion... pozitivi

Faimosul Birou de luptă contra narcoticelor din S.U.A. este excedat. Afacerile atît de rentabile provoacă un aflux atît de intens al desfacerii de stupefiante, încît în ciuda loviturilor date diferitelor rețele și canale de pătrundere, „moartea albă" își continuă ravagiile. Traficanții folosesc un arsenal tehnic din cele mai perfecționate și mijloace din cele mai diverse : stupefiante în interiorul casetelor de aspirină sau al pachetelor de unt, în miezul tuburilor de pastă de dinți, în automobile cu caroserii duble, în aparate submarine etc., etc., etc.

De aceea se pregătește acum un atac de anvergură. Direct împotriva bazelor. Cu cele mai avansate mijloace pe care le cunoaște tehnica modernă.

Practic, respectivul birou a anunțat că este în pregătire lansarea unor sateliți artificiali care să depisteze diversele ascunzișuri — locurile unde se cultivă plantele de bază pentru producția stupefiantelor — urmînd ca informațiile astfel culese să fie comunicate guvernelor țărilor în cauză. În speță, pentru următoarele 18 luni se prevede lansarea a doi sateliți „specializați" în detectarea culturilor de marijuana.

...Dacă așa stau lucrurile, se poate vorbi, în sfîrșit, de „sateliți-spion" care nu sînt îndreptați împotriva intereselor umanității.

Pe cînd sateliți pentru depistarea poluării, a naufragiilor etc., etc., etc. ?

Greva generală a studenților spanioli

...Pe coridoarele Universității din Madrid tropăie cizmele polițiștilor, instalați în interiorul clădirilor ei. De la ferestre se văd polițiști călări, patrulînd în jurul clădirii, precum și jeep-uri înțesate cu soldați pregătiți să intervină la primul ordin... Este o atmosferă care durează de vreo trei ani. Dar, în ultimele zile, tensiunea a crescut. În legătură cu anunțarea unei greve generale studențești.

Cu toată prezența militară în universități și, în ciuda activității susținute a informatorilor, mișcările studențești au luat, începînd din ianuarie, o deosebită amploare. Semnalul a fost dat de studenții de la medicină. Aceștia au prezentat autorităților o serie de doleanțe privind scoaterea poliției din incinta Universității, modernizarea sistemului de învățămînt, participarea studenților la elaborarea reformei învățămîntului.

În semn de protest față de refuzul oficialităților de a lua în considerare aceste cereri, cei 4 000 de studenți de la medicină au intrat în grevă. Viitorii medici au demonstrat pe străzile Madridului, purtînd pancarte pe care se putea citi : **„Mai puțină poliție — mai multe spitale".** Între studenți și polițiștii trimiși să-i împrăștie s-au produs ciocniri.

Studenți de la celelalte facultăți și institute de învățămînt superior din Madrid s-au solidarizat cu colegii lor de la medicină, organizînd mitinguri și demonstrații. Manifestații deosebit de puternice au avut loc cu ocazia împlinirii a trei ani de la asasinarea de către poliție a studentului madrilen Enrique Ruano. În repetatele ciocniri cu poliția, 50 de studenți au fost răniți, iar alți 150 arestați. Astfel, Universitatea din Madrid s-a transformat într-o citadelă de luptă împotriva represaliilor polițienești, pentru democratizarea învățămîntului, pentru drepturi și libertăți.

Mișcări studențești similare s-au declanșat și în alte centre universitare din țară ca : Barcelona, Valencia, Granada, Salamanca, Santiago, Santander, Bilbao, Valladolid, Oviedo. Greviștii cer eliberarea studenților arestați și încetarea persecutării studenților. Se apreciază că aproximativ 150 000 de studenți sînt angajați în această luptă. De curînd, în urma unor noi incidente ale studenților cu poliția, Facultatea de filozofie și litere a fost închisă de autorități pînă la noi dispoziții.

Acțiunile studenților sînt sprijinite de masele de oameni ai muncii. Comisiile muncitorești (organizații sindicale care activează în ilegalitate și desfășoară o intensă activitate de organizare a luptei muncitorilor) au dat publicității o declarație în care se spune : „Lupta studenților este lupta clasei muncitoare și a întregului popor". În declarație se evocă luptele muncitorilor pentru salarii și condiții de muncă mai bune, recunoașterea dreptului la grevă, reîncadrarea muncitorilor concediați sau deținuți, interzicerea intervenției forțelor de ordine în cazul conflictelor de muncă, legalizarea mișcării sindicale. În prezent, mișcarea studenților se împletește cu cea a muncitorilor constructori din Madrid, muncitorilor societății miniere Hunosa, de la Uzina de autobuze S.E.A.T. din Barcelona, de la fabrica de anvelope Michelin, din orașul Vittoria.

Și alte categorii sociale sprijină mișcarea studențească. Astfel, au participat la luptă medicii nemulțumiți de condițiile de muncă și de organizare a rețelei de spitale din țară. Cinci spitale din Madrid și alte cîteva din provincie au fost teatrul ciocnirilor între personalul medical — medici și studenți baricadați în incinta lor — și poliție.

În realizarea unității de acțiune a studenților, muncitorilor și altor categorii sociale rolul conducător îl au comuniștii. Studenți comuniști ca Antonio Perez Aldehuela și Santiago Carballo Quiroga au fost arestați și condamnați la temniță grea pentru apartenență la partidul comunist și „propagandă ilegală".

Mișcarea studențească ia amploare în aceste zile, în urma apelului reprezentanților a 16 universități din Spania, prin care se cere colegilor din toate instituțiile de învățămînt superior din țară să participe la greva generală studențească ce a început acum două zile. Primele informații sosite arată că apelul la grevă a găsit ecou. La facultatea de medicină greva a fost generală : la o serie de facultăți, numeroase cadre didactice au întrerupt cursurile în semn de protest față de amestecul forțelor polițienești. Au avut loc noi ciocniri între studenți și poliție.

T. PRELIPCEANU

agențiile de presă transmit:

Cel de-al VII-lea Congres al sindicatelor bulgare

s-a deschis marți la Sofia, în prezența lui Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P. C. Bulgar, președintele Consiliului de Stat al R. P. Bulgaria, și a altor conducători de partid și de stat bulgari. Sînt prezente, de asemenea, delegații sindicale din 36 de țări. Delegația Uniunii Generale a Sindicatelor din România este condusă de tovarășul Gheorghe Petrescu, vicepreședinte al Consiliului Central al U.G.S.R. În după-amiaza aceleiași zile, printre cei care au luat cuvîntul s-a aflat și conducătorul delegației române, care a salutat Congresul în numele Uniunii Generale a Sindicatelor din România.

La Alger au început convorbirile

oficiale dintre ministrul afacerilor externe al Algeriei, Abdelaziz Bouteflika, și secretarul federal pentru afacerile externe al Iugoslaviei, Mirko Tepavaț, aflat într-o vizită în capitala algeriană la invitația omologului său. Pe agenda convorbirilor figurează probleme privind relațiile algeriano-iugoslave, situația din zona Mării Mediterane, pregătirile în vederea conferinței ministeriale a țărilor nealiniate și situația internațională în ansamblu.

Eșecul negocierilor anglo-malteze.

Noua rundă de negocieri de la Londra, consacrată viitorului bazelor britanice din Malta, s-a încheiat fără nici un rezultat. Premierul maltez, Dom Mintoff, a declarat că dorește să aibă consultări cu membrii guvernului asupra noilor oferte britanice. În consecință, convorbirile au fost întrerupte, urmînd să fie reluate la o dată ulterioară.

La Havana

s-au desfășurat lucrările Plenarei naționale a oamenilor muncii din industria ușoară. Luînd cuvîntul cu acest prilej, președintele Cubei, Osvaldo Dorticos, s-a referit la necesitatea ridicării productivității muncii și a reducerii prețului de cost, a utilizării optime a materiilor prime și a resurselor umane în această ramură a economiei naționale, cărora li revin importante sarcini în vederea ridicării nivelului de trai al populației. Acest lucru — a subliniat el — reclamă din partea tuturor celor care lucrează în industria ușoară o înaltă conștiință profesională și pasiune revoluționară.

TRACTOARE ROMÂNEȘTI LA SALONUL INTERNAȚIONAL AL AGRICULTURII DE LA PARIS

La „Porte de Versailles" din Paris s-a deschis cel de-al IX-lea Salon internațional al agriculturii. Pe o suprafață de aproximativ 90 000 metri pătrați sînt expuse tractoare, mașini și diverse utilaje agricole din 14 țări participante.

România expune numeroase tipuri de mașini agricole — pluguri, semănători, mașini de împrăștiat îngrășăminte chimice, discuitoare pentru viticultură etc. Între exponatele românești se află, de asemenea, un lot de opt tractoare agricole din gama „Universal" — produse ale Uzinei de tractoare din Brașov. De bune aprecieri din partea specialiștilor se bucură tipul de tractor U-550, care, prin performanțele și aspectul său, se adaptează cel mai bine exigențelor pieței franceze. Tractoarele românești sînt prezentate vizitatorilor și prin intermediul unui film realizat în colaborare cu Compania franceză de tractoare „Universal". Filmul relevă calitățile lor tehnice și remarcă faptul că pe cîmpiile Franței lucrează un mare număr de tractoare românești, în condiții optime de exploatare.

Președinții părților R.S.F. Iugoslavia și R. D. Germane

din Comisia mixtă pentru colaborare economică și tehnico-științifică, Imer Polia, membru al Consiliului Executiv Federal, și, respectiv, Gerhard Schürer, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comisiei de Stat a Planificării, au purtat la Belgrad convorbiri referitoare la promovarea în continuare a relațiilor economice bilaterale. S-a evidențiat interesul părților pentru extinderea colaborării economice, cooperării în producție și specializării.

Convorbiri bulgaro-coreene.

Pencio Kubadinski, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, a primit delegația guvernamentală a R. P. D. Coreene, condusă de Zăng Zun Thek, vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri, aflată într-o vizită în Bulgaria, transmite agenția B.T.A. Zăng Zun Thek a prezentat, cu acest prilej, succesele obținute de poporul coreean în construcția socialistă, politica activă a guvernului R. P. D. Coreene îndreptată spre unificarea pașnică a țării. În cursul discuției au fost abordate, de asemenea, probleme internaționale actuale.

Un acord interguvernamental polono-sovietic

a fost semnat la Varșovia, privind colaborarea economică și tehnică în construirea în voievodatul Katowice a unui combinat metalurgic cu o producție anuală de 4,5 milioane tone oțel. Partea sovietică va furniza documentare și asistență tehnică, precum și utilaje.

„Dosarul Klaus Altmann"

a fost remis de Ministerul bolivian al Afacerilor Externe autorităților judiciare, pentru a fi examinat în vederea aprobării sau respingerii cererii de extrădare prezentate de către Franța. Ambasada franceză din capitala boliviană — relatează A.F.P. — a anunțat că se află în posesia a noi elemente menite să dovedească că Altmann este, în realitate, Klaus Barbie, fostul șef al Gestapoului din Lyon. Aceste documente vor fi adăugate dosarului respectiv.

Secretarul general al O.N.U.,

Kurt Waldheim, întreprinde o vizită de informare, de 48 de ore, în Namibia. El face o anchetă personală — informează A.F.P. — în acest teritoriu, care recent a cunoscut ample acțiuni ale populației de culoare împotriva regimului de la Pretoria. Înainte de a părăsi orașul Capetown, Kurt Waldheim a avut o a doua întrevedere cu primul ministru sud-african, John Vorster.

Comandantul șef al forțelor „Anyanya",

generalul Joseph Lagu, a transmis ordinul de încetare a ostilităților în toate cele trei provincii meridionale sudaneze, începînd cu data de 6 martie. Ordinul, precizează un comunicat publicat la Kampala, urmează ordinului de încetare a focului transmis trupelor guvernamentale săptămîna trecută de președintele Sudanului, Gaafar El Numeiry.

Al V-lea Congres

al Partidului Frontul Național de Eliberare din Republica Democratică Populară a Yemenului și-a încheiat lucrările. Au fost adoptate o serie de rezoluții în care se reafirmă sprijinul acestui stat pentru mișcările de eliberare națională și de luptă împotriva imperialismului. Una din rezoluții se pronunță în favoarea cooperării cu țările socialiste.

Remaniere parțială a guvernului pakistanez.

Președintele Z. A. Bhutto a procedat, la 6 martie, la o remaniere parțială a guvernului său — informează A.F.P. Fostul ministru al informațiilor, Hafiz Pirzada, a fost numit ministru al coordonării între provincii, portofoliu deținut pînă în prezent de șeful statului. Pirzada cumulează, de asemenea, funcția de ministru al învățămîntului. În postul de ministru al informațiilor a fost numit fostul consilier prezidențial, Maulana Kausar Niazi.

2

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii, Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Pentru străinătate, abonamente prin „ROMPRESFILATELIA", București — Calea Griviței nr. 64—66, P.O.B. — Box 2001. Tiparul : Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360